

Udskriftsdato: 14. december 2025

VEJ nr 10559 af 16/11/2017 (Historisk)

Vejledning til repatrieringsloven

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: Udlændinge- og integrationsmin.,
j.nr.:2017-11147

Senere ændringer til forskriften

VEJ nr 9695 af 04/07/2019

Vejledning til repatrieringsloven

Indholdsfortegnelse

1.0	Baggrund	6
2.0	Formålet med repatrieringsloven	7
3.0	Begrebet repatriering	8
4.0	Repatrieringslovens personkreds	9
4.1	Flygtninge m.v.	9
4.2	Familiesammenførte udlændinge til flygtninge m.v.	10
4.3	Andre familiesammenførte udlændinge	10
4.4	Udlændinge med opholdstilladelse fra før 1983	11
4.5	Udlændinge hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget	11
4.6	Andre udlændinge	12
4.7	Statsborgere i Danmark, Norden, EU- og EØS-lande og Schweiz	13
5.0	Administration	15
5.1	Rådgivning om repatriering	15
5.1.1	Individuel rådgivning ved Dansk Flygtningehjælp	16
5.1.2	Vejledning om mulighederne for at modtage hjælp til repatriering	16
5.2	Integration og repatriering	17
5.3	Deltagelse i uddannelsesforløb m.v. i hjemlandet	17
6.0	Hjælp til repatriering	19
6.1	Almindelige betingelser for ydelse af repatrieringshjælp	19
6.1.1	Udlændingens egne midler	19
6.1.2	Tilbagevenden med henblik på varig bopæl	20
6.1.3	Kun repatrieringshjælp én gang	21
6.1.4	Familiesammenførte udlændinge	22
6.1.5	Garantierklæring om forsørgelse	24

6.2	Rejseudgifter	24
6.3	Transport af personlige ejendele	24
6.4	Transport af erhvervsudstyr	24
6.5	Hjælp til etablering	25
6.6	Indkøb og transport af erhvervsudstyr, der er egnet til at fremme udlændnigens beskæftigelsesmuligheder og genopbygningen af hjemlandet	26
6.6.1	Reelt og akut behov for færdigheder og udstyr	26
6.6.2	Erhvervsudstyr til fremstilling af varer eller tjenesteydelser	27
6.6.3	Egnet til at fremme udlændinges beskæftigelsesmuligheder	27
6.6.4	Egnet til at fremme genopbygningen af hjemlandet	27
6.6.5	Indkøb af udstyret i Danmark eller et andet sted	27
6.6.6	Tilbagebetaling	28
6.7	Sygesikring	28
6.8	Hjælp til behandlingsudgifter	29
6.9	Medbragt lægeordineret medicin	29
6.10	Medbragt nødvendige personlige hjælpemidler	30
6.11	Hjælp til udgifter til skolegang	30
7.0	Betaling af boligudgifter ved forberedt repatriering	32
8.0	Tilbagebetaling af hjælp til repatriering	33
9.0	Unddragelse af strafforfølgning eller straffuldbyrdelse	35
10.0	Reintegrationsbistand	37
10.1	Almindelig reintegration	37
10.1.1	Udlændningens egne midler	37
10.1.2	Udlændingen har haft opholdstilladelse i mindst fem år	38

10.1.	Personkredsen	38
3		
10.2	Supplerende reintegrationsbistand for visse udlændinge	39
10.3	Mulighed for i særlige tilfælde at genoptage en ansøgning om reintegrationsbistand	40
10.4	Supplement til pension	41
10.5	Reintegrationsbistandens størrelse	41
10.6	Administrationen af reintegrationsbistand	42
10.7	Eksempler på beregning af reintegrationsbistand	42
11.	Retten til at modtage pension ved repatriering	44
0		
11.1	Personkredsen efter lov om social pension	44
11.1.1	Fravigelse af kravet om dansk indfødsret	44
11.1.2	Fravigelse af bopælskravet	44
11.2	Pension, der kan modtages	45
11.3	Ret til pension ved fortrudt repatriering	45
11.4	Ophør af retten til at modtage pension	45
11.5	Bilaterale aftaler om social sikring	45
12.	Ophør af reintegrationsbistand ved unddragelse af strafforfølgning eller straffuldbyrdelse	47
0		
13.	Klage	49
0		
14.	Fortrydelsesret	50
0		
14.1	Fortrydelsesret efter udlændningeloven	50
14.2	Procedure ved benyttelse af fortrydelsesretten	52
14.3	Ansøgning om kontanthjælp ved fortrudt repatriering	53
15.	Refusion, resultattilskud og skattebetingelser	54
0		

16.	Modregning af gæld til det offentlige	55
0		
16.1	Generelt om adgangen til at foretage modregning	55
16.2	Modregning i ydelser efter repatrieringsloven	55
16.3	Klageadgang	56
17.	Bilagoversigt	57
0		

1.0 Baggrund

Udlændinge, der bor i Danmark, kan have et ønske om at vende tilbage til deres tidligere hjemland eller opholdsland. Det kan f.eks. være flygtninge fra lande, hvor der efterfølgende har fundet en politisk og samfundsmæssig udvikling sted, der gør det muligt for flygtningene at vende tilbage og starte et nyt liv der – og eventuelt hjælpe med at genopbygge landet. Det kan også være ældre indvandrere, der efter et langt arbejdsliv i Danmark ønsker at vende tilbage og tilbringe alderdommen i deres hjemland, eller udlændinge, der aldrig er blevet integreret i det danske samfund, og som ønsker at vende tilbage til deres hjemlands kultur og samfundsnormer.

Repatrieringsloven indeholder en regulering af herboende udlændinges muligheder for at opnå økonomisk støtte og rådgivning i forbindelse med frivillig tilbagevenden til udlændingens hjemland eller tidligere opholdsland.

Reglerne om repatriering var tidligere reguleret i lov om aktiv socialpolitik. Reglerne blev i 1999 samlet i en selvstændig lov med henblik på at forstærke og udbygge den hidtidige repatrieringsindsats. I 2010 blev repatrieringsordningen yderligere styrket, bl.a. ved en udvidelse af repatrieringslovens personkreds og ved en markant forhøjelse af repatrieringsstøtten ved repatriering i perioden 2010-2013.

I 2014 blev den forhøjede hjælp til etablering, som var indført i 2010, gjort permanent, ligesom repatrieringsordningen blev styrket på andre punkter, bl.a. ved en ændret fordeling af udbetalingen af etableringshjælpen og en forhøjelse af reintegrationsbistanden ved repatriering til visse lande.

Pr. 1. juli 2017 blev repatrieringsordningen endnu engang styrket, bl.a. ved indførelse af øget støtte til sygeforsikring og støtte til skolegang, ligesom reintegrationsbistanden til udlændinge fra en række lande blev væsentligt forhøjet. Endvidere blev der dækket op for misbrug af ordningen ved indførelse af et absolut tilbagebetalingskrav ved fortrudt repatriering.

I det følgende vil det nærmere indhold af repatrieringsloven blive gennemgået. Andre bestemmelser, som er relevante for behandlingen af sager efter repatrieringsloven, vil tillige blive beskrevet. Repatrieringsloven samt andre relevante retsregler m.v. er optaget som bilag 1-13.

2.0 Formålet med repatrieringsloven

Formålet med repatrieringsloven er at give udlændinge det bedst mulige grundlag for at tage stilling til og eventuelt træffe beslutning om repatriering samt at støtte repatriering økonomisk. Loven har endvidere til formål at styrke den enkelte udlændings forudsætninger og muligheder for at repatriere.

Repatrieringsindsatsen skal ses i tilknytning til den integrationsindsats, der ydes over for nyankomne udlændinge. Et vellykket integrationsforløb, hvor udlændingen har bevaret sin handleevne, ansvarlighed og engagement i uddannelse, arbejde og fritid, danner et godt udgangspunkt for en tilbagevenden til hjemlandet. Hertil kommer, at en afklaring omkring en eventuel fremtidig repatriering er et vigtigt element i forhold til en udlændings engagement i egen integrationsindsats. Repatriering kan desuden være et gunstigt alternativ til herboende udlændinge, der er dårligt integrerede i det danske samfund, og for hvem repatriering derfor kan udgøre en mulighed for at etablere en bedre tilværelse.

For at udlændinge kan få det bedst mulige grundlag for at tage stilling til repatriering, er der mulighed for at modtage generel rådgivning bl.a. om forholdene i hjemlandet, og om repatrieringens konsekvenser for opholdsgrundlaget i Danmark. Den generelle rådgivning, som i dag varetages af Dansk Flygtningehjælp, skal sikre, at udlændinge repatrierer på baggrund af en velfunderet beslutning herom. Kommunerne vejleder endvidere i forbindelse med vejledning i tilknytning til den særlige integrationsindsats, og når der i øvrigt er anledning hertil, f.eks. som led i administrationen af den almindelige sociallovgivning, om mulighederne for repatriering.

3.0 Begrebet repatriering

Lovens definition i § 2 svarer til den almindelige internationale forståelse af begrebet. Der er kun tale om repatriering, hvis en tilbagevenden sker på frivilligt grundlag og med det formål at tage varig bopæl i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. En udlænding, der ønsker at tage midlertidigt ophold i hjemlandet, vil derfor ikke kunne få økonomisk støtte efter loven.

Det har navnlig betydning for udlændinge, der ikke er statsborgere i noget land (statsløse), at tilbagevenden også kan ske til et tidligere opholdsland. Men også udlændinge, der har et statsborgerskab, men ønsker at vende tilbage til et tidligere opholdsland, kan opnå repatrieringshjælp. Det er i den forbindelse en betingelse, at den pågældende udlænding i mange år, forstået som minimum tre år, forud for indreisen i Danmark har haft lovlig bopæl i det pågældende land.

For statsløse er det alene en betingelse, at den pågældende har haft et ophold af mere permanent karakter i landet. Både for statsløse udlændinge og udlændinge med statsborgerskab i et andet land er det en betingelse, at den pågældende udlænding har mulighed for at tage bopæl i det tidligere opholdsland igen, samt at den pågældende kan få en opholdstilladelse på to år med mulighed for forlængelse.

4.0 Repatrieringslovens personkreds

Repatrieringslovens personkreds er fastlagt i lovens § 3 og omfatter flygtninge m.v., familiesammenførte til flygtninge m.v. og andre familiesammenførte udlændinge, jf. bestemmelsens stk. 2-4. Loven omfatter endvidere udlændinge, som er meddelt opholdstilladelse i Danmark efter regler, som gjaldt før udlændingeloven af 1983, jf. lov nr. 226 af 8. juni 1983, eller som er født her i landet som efterkommere af disse, jf. lovens § 3, stk. 1.

Herudover er udlændinge, hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, omfattet af repatrieringsloven indtil udløbet af den fastsatte udrejsefrist, jf. § 3, stk. 5.

Udlændinge med opholdstilladelse på andet grundlag kan ansøge om at blive anset som omfattet af repatrieringsloven, jf. bestemmelsens stk. 6.

Danske og nordiske statsborgere samt statsborgere fra EU, EØS og Schweiz er ikke omfattet af repatrieringsloven og kan derfor ikke modtage støtte. Udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne om visumfritagelse og om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v., er endvidere ikke omfattet af repatrieringsloven og kan således heller ikke modtage støtte.

Loven omfatter kun udlændinge, der er blevet meddelt opholdstilladelse i Danmark. Asylansøgere kan derfor ikke få hjælp til repatriering. Spørgsmålet om økonomisk støtte til asylansøgere er reguleret i udlændingelovens § 43 a og § 43 b, hvortil der henvises.

4.1 Flygtninge m.v.

Repatrieringsloven omfatter for det første flygtninge m.v., jf. § 3, stk. 2. Denne gruppe omfatter udlændinge med opholdstilladelse efter:

- 1) udlændingelovens §§ 7 eller 8, (flygtninge og kvoteflygtninge),
- 2) udlændingelovens § 9 b, (udlændinge med humanitær opholdstilladelse),
- 3) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b,
- 4) udlændingelovens § 9 c, når tilladelsen er meddelt en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, eller
- 5) udlændingelovens § 9 e (udlændinge fra Kosovo, der har eller har haft opholdstilladelse i medfør af lov om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovoprovinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovonødloven), eller som på grundlag af en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 indgivet inden den 30. april 1999 er eller har været registreret som asylansøger efter reglerne i § 48 e, stk. 1, så-fremt udlændingen må antages at have behov for midlertidig beskyttelse her i landet).

Der stilles ikke krav om, at opholdet her i landet skal have haft en vis varighed, for at der kan ydes hjælp til repatriering til flygtninge m.v.

Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, som følge af udsendelseshindringer, er umiddelbart omfattet af lovens § 3, stk. 2, nr. 4, og kan dermed få hjælp til repatriering.

Hvis en udlænding med midlertidig opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, som følge af udsendelseshindringer, ansøger om økonomisk støtte til repatriering, skal opholdskommunen imidlertid underrette udlændingemyndighederne om ansøgningen om hjælp efter repatrieringsloven med henblik på, at udlændingemyndighederne kan tage stilling til, om den pågældendes opholdstilladelse eventuelt skal inddrages. Ansøgningen om hjælp til repatriering skal behandles, uanset at udlændingemyndighederne efterfølgende inddrager opholdstilladelsen. Hvis udlændingens opholdstilladelse inddrages, vil den pågældende ikke have fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a.

En uledsaget udlænding under 18 år, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 3, er ligeledes omfattet af den personkreds, der kan modtage støtte efter repatrieringsloven, jf. repatrieringslovens § 3, stk. 2, nr. 4.

En uledsaget udlænding under 18 år, der er meddelt opholdstilladelse efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 c, stk. 3, hvorefter opholdstilladelsen ikke kan forlænges ud over det fyldte 18. år, er således omfattet af repatrieringslovens personkreds frem til opholdstilladelsens udløb, dvs. til den pågældende fylder 18 år. Herefter vil den pågældende udlænding ikke længere være i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse og dermed ikke være omfattet af repatrieringslovens personkreds, medmindre vedkommende erhverver en ny opholdstilladelse, som falder ind under repatrieringslovens § 3.

Ansøgning om hjælp til repatriering skal derfor indgives til kommunalbestyrelsen i bopælskommunen, mens udlændingen stadig har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 3, dvs. inden det fyldte 18. år.

Familiesammenførte udlændinge, der efterfølgende har fået et selvstændigt opholdsgrundlag, eksempelvis som flygtninge, regnes til gruppen af flygtninge m.v. Det er således det aktuelle opholdsgrundlag, der er afgørende for vurderingen af gruppen af henholdsvis flygtninge m.v., familiesammenførte udlændinge til flygtninge m.v. samt andre familiesammenførte udlændinge.

4.2 Familiesammenførte udlændinge til flygtninge m.v.

Repatrieringsloven omfatter, jf. § 3, stk. 3, endvidere udlændinge, der er blevet familiesammenført med udlændinge, der er omfattet af ovenstående gruppe af flygtninge m.v., jf. lovens § 3, stk. 2. Det drejer sig om udlændinge, der – på grund af en sådan familiemæssig tilknytning – har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1.

Der stilles heller ikke for denne personkreds krav om, at opholdet her i landet skal have haft en vis varighed, for at der kan ydes hjælp til repatriering.

4.3 Andre familiesammenførte udlændinge

Repatrieringsloven omfatter efter § 3, stk. 4, endelig andre familiesammenførte udlændinge, der har haft opholdstilladelse her i landet i mindst fem år, og som har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person, der ikke er omfattet af gruppen af flygtninge m.v., jf. lovens § 3, stk. 2. Denne gruppe omfatter udlændinge, der er familiesammenført med eksempelvis danske statsborgere.

Gruppen af andre familiesammenførte udlændinge er kun omfattet af repatrieringsloven, hvis de har haft opholdstilladelse i Danmark i mindst fem år. Udlændingen skal opfylde kravet om fem års opholdstilladelse på tidspunktet, hvor ansøgningen om repatriering bliver indgivet.

En udlændings opholdstilladelse regnes fra den pågældendes meddelelse af opholdstilladelse i Danmark. Det bemærkes, at hvis en kommunalbestyrelse mistænker en udlænding for ikke reelt at være bosiddende i Danmark, skal kommunalbestyrelsen kontakte Udlændingestyrelsen med henblik på en vurdering af, hvorvidt der skal træffes afgørelse om bortfald af den pågældendes opholdstilladelse. I tilfælde, hvor Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om, at en opholdstilladelse ikke skal anses for bortfaldet, anses det for godtgjort, at den pågældende ikke har opgivet sin bopæl i Danmark, uanset om kommunalbestyrelsen af egen drift i folkeregistret har registreret den pågældende for udrejst af Danmark.

Det er endvidere en betingelse, at udlændingen på tidspunktet for ansøgningen om repatriering har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1. Det kan dog ikke kræves, at udlændingen gennem hele den forudgående femårige periode har haft netop et af disse opholdsgrundlag. Udlændingen kan således godt have skiftet opholdsgrundlag i løbet af den femårige periode, og det er alene det aktuelle opholdsgrundlag, der er afgørende for, om den pågældende udlænding er omfattet af person-kredsen.

Mindreårige børn, der repatrierer sammen med en eller begge forældre, er dog ikke underlagt et tidsmæssigt opholdskrav. Det følger således af bemærkningerne til L 189 af 2. februar 1994, at børn under 18 år – uanset varigheden af deres ophold her i landet – er omfattet af repatrieringsordningen, når de repatrierer sammen med en eller begge forældre, såfremt forældrene opfylder betingelserne i repatrieringslovens § 3, stk. 4. De mindreårige børn er dog alene omfattet, såfremt de har en gyldig opholdstilladelse i Danmark. Mindreårige børn, der er danske eller nordiske statsborgere eller statsborgere fra EU/EØS er ikke omfattet, ligesom børn, der er omfattet af EU-reglerne om visumfri-tagelse og om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med ar-bejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v., ikke er omfattet af repatrieringsordningen.

4.4 Udlændinge med opholdstilladelse fra før 1983

Repatrieringsloven omfatter desuden udlændinge, som er meddelt opholdstilladelse i Danmark efter regler, som gjaldt før udlændingeloven af 1983, jf. lov nr. 226 af 8. juni 1983, eller som er født her i landet som efterkommere af disse, jf. repatrieringslovens § 3, stk. 1. Det gælder blandt andet de såkaldte tidligere gæstearbejdere og andre udlændinge, som er meddelt opholdstilladelse i Danmark før udlændingeloven af 1983, og udlændinge, som er født her i landet som efterkommere af disse.

4.5 Udlændinge hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget

Det fremgår af repatrieringslovens § 3, stk. 5, at en udlænding, hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, er omfattet af repatrieringsloven indtil udløbet af den fastsatte udrejsefrist. Det betyder, at såfremt den pågældende søger om hjælp efter repatrieringsloven inden udløbet af udrejsefristen, er han eller hun omfattet af loven.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at bestemmelsen har til formål at øge incitamentet til at rejse frivilligt tilbage til hjemlandet. Det bemærkes i den forbindelse, at mange udlændinge således ikke overvejer repatriering, før de har opbrugt alle muligheder for at bevare deres opholdstilladelse.

Idet en udlænding, der har fået nægtet forlænet eller inddraget sin opholdstilladelse, kun er omfattet af repatrieringsloven frem til udløbet af udrejsefristen, betyder, at disse sager kræver en forholdsvis hurtig sagsbehandling. Det kan derfor være hensigtsmæssigt at starte sagen om i kommunen inden, at den pågældende har modtaget vejledning hos f.eks. Dansk Flygtningehjælp, med henblik på at ansøgningen kan registreres som indgivet inden udløbet af udrejsefristen.

Det har ikke betydning for vurderingen af, hvorvidt der er tale om frivillig repatriering efter repatrieringslovens § 2, at den pågældende udlænding hellere – såfremt det var muligt – ville være blevet i Danmark. Betingelsen om, at repatriering skal ske frivilligt og efter eget ønske og har derimod til formål at sikre, at en udlænding – der i øvrigt har en gyldig opholdstilladelse i Danmark – ikke presses til at repatriere, f.eks. af de lokale myndigheder.

4.6 Andre udlændinge

Efter repatrieringslovens § 3, stk. 7, kan udlændinge, som har opholdstilladelse på et andet grundlag end nævnt i repatrieringslovens § 3, stk. 2-4, jf. ovenfor afsnit 4.1 til 4.3, ansøge om at blive anset for omfattet af loven. Udlændinge- og integrationsministeren træffer beslutning om, hvorvidt udlændingen kan anses for omfattet af loven.

Bestemmelsen i § 3, stk. 7, er indsat med henblik på at sikre, at der kan ydes hjælp til repatriering til andre udlændinge end dem, der uden videre er omfattet af loven, hvis der efter en konkret vurdering må antages at være behov herfor.

Ved ansøgninger efter repatrieringslovens § 3, stk. 7, lægger Udlændinge- og Integrationsministeriet således som udgangspunkt vægt på, om den pågældende udlænding har haft opholdstilladelse i mindst fem år (svarende til det krav til opholdstid, der stilles til familiesammenførte udlændinge til andre end flygtninge m.v., jf. repatrieringslovens § 3, stk. 4), og om vedkommende er meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold eller er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse.

Er opholdstilladelsen betinget af, at den pågældende udlænding er i beskæftigelse eller er selvforsørgende med den konsekvens, at opholdstilladelsen kan bortfalde/inddrages, hvis den pågældende udlænding ikke længere er i beskæftigelse eller er selvforsørgende, kan den pågældende som hovedregel ikke anses for omfattet af repatrieringsloven.

Afgørelsen beror på en konkret og individuel vurdering, hvorfor angivelsen af kriterier ikke er udtømmende. Såfremt der foreligger andre ganske særlige omstændigheder, vil udlændingen således efter en konkret og individuel vurdering kunne anses for omfattet af repatrieringsloven. Se nærmere i bilag 6.

I forbindelse med en ansøgning om at blive omfattet af repatrieringsloven kan udlændingen samtidig ansøge om, at fortrydelsesretten gælder, jf. udlændingelovens § 17 a, stk. 1, nr. 7. En sådan ansøgning vil f.eks. kunne imødekommes over for udlændinge, der har fået en opholdstilladelse inden udlændingeloven af 1983, og som svarer til de i udlændingelovens § 17 a opregnede opholdstilladelseskategorier – det vil sige som flygtning m.v. eller som familiesammenført til flygtninge m.v.

En ansøgning til Udlændinge- og Integrationsministeriet om at blive anset for omfattet af repatrieringsloven skal indeholde oplysninger om udlændingens navn, cpr-nummer og PID-nummer, oplysninger om samt dokumentation for udlændingens aktuelle opholdsgrundlag, dato for udlændingens indrejse

i Danmark samt dato for, hvornår udlændingen eventuelt blev meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse. Såfremt der ansøges på vegne af en udlænding, skal ansøgningen tillige indeholde en underskrevet fuldmagt fra den pågældende udlænding.

4.7 Statsborgere i Danmark, Norden, EU- og EØS-lande og Schweiz

Danske statsborgere kan ikke modtage repatrieringshjælp efter repatrieringsloven. Dette gælder, uanset om de pågældende – forud for erhvervelse af dansk statsborgerskab – har tilhørt den personkreds, der er omfattet af loven. Personer med dansk og et andet statsborgerskab (dobbel statsborgerskab) er ligeledes ikke omfattet af loven.

Repatrieringsloven gælder endvidere ikke for udlændinge, der er statsborgere i de nordiske lande, et land, som er tilsluttet Den Europæiske Union (EU) eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EØS), jf. herved lovens § 3, stk. 6.

Endelig er udlændinge, der er omfattet af EU's regler om visumfritagelse og om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v., ikke omfattet af repatrieringsloven. Denne gruppe omfatter visse familiemedlemmer (uanset statsborgerskab) til statsborgere fra EU- eller EØS-lande, som efter EU-reglerne eller EØS-aftalen har lovligt ophold i landet i forbindelse med erhverv, erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtagere af pension m.v. eller som selvforsørgende i øvrigt, jf. bekendtgørelse nr. 474 af 12. maj 2011 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (EU-opholdsbekendtgørelsen).

Schweiz har indgået en lang række bilaterale aftaler med EU og medlemsstaterne, som bl.a. omfatter ret til fri bevægelighed. Statsborgere fra Schweiz sidestilles derfor med unionsborgere i relation til EU-opholdsbekendtgørelsens regler.

Personer med statsborgerskab i et af følgende lande kan dermed ikke modtage hjælp til repatriering: (i parentes angives tilhørsforholdet) Belgien (EU), Bulgarien (EU), Cypern (EU), Danmark (DK), Estland (EU), Finland (Norden/EU), Frankrig (EU), Grækenland (EU), Irland (EU), Island (Norden/EØS), Italien (EU), Kroatien (EU), Letland (EU), Liechtenstein (EØS), Litauen (EU), Luxembourg (EU), Malta (EU), Nederlandene (EU), Norge (Norden/EØS), Polen (EU), Portugal (EU), Rumænien (EU), Schweiz, Slovakiet (EU), Slovenien (EU), Spanien (EU), Storbritannien (EU), Sverige (Norden/EU), Tjekkiet (EU), Tyskland (EU), Ungarn (EU) og Østrig (EU).

Følgende familiemedlemmer til en EU/EØS-borger/schweizisk statsborger med lovligt ophold i Danmark er – uanset statsborgerskab – ikke omfattet af repatrieringsloven:

- ægtefæller, registrerede partnere og faste samlever,
- direkte efterkommere under 21 år (det vil sige børn, børnebørn m.fl.) enten af en EU/EØS-borger/schweizisk statsborger eller af dennes ægtefælle/registrerede partner/ faste samlever,
- direkte efterkommere over 21 år, enten af en EU/EØS-borger/schweizisk statsborger eller af dennes ægtefælle/registrerede partner/ faste samlever, når de forsørges af statsborgeren fra et EU/ EØS/Schweiz og/eller dennes ægtefælle/registrerede partner/ faste samlever,

- personer, der er beslægtet i opstigende linje (det vil sige forældre, bedsteforældre m.fl.) enten med en EU/EØS-borger eller schweizisk statsborger eller med dennes ægtefælle/registrerede partner/faste samlever, når de forsørges af statsborgeren i EU/EØS/Schweiz eller af dennes ægtefælle/registrerede partner/faste samlever,
- andre familiemedlemmer (det vil sige søskende, fætre, kusiner m.fl.), hvis de i det land, de ankommer fra, forsørges af en EU/EØS-borger eller schweizisk statsborger, eller er optaget i dennes husstand,
- andre familiemedlemmer (uanset statsborgerskab) til en EU/EØS-borger eller schweizisk statsborger eller til dennes ægtefælle, hvis alvorlige helbredsmæssige grunde gør det absolut nødvendigt, at EU/EØS-borgeren/den schweiziske statsborger personligt plejer de pågældende familiemedlemmer.

Danske statsborgere kan i stedet søge om hjælp til flytning efter lov om aktiv socialpolitik § 85. Det samme gælder nordiske, EU/EØS og schweiziske statsborgere.

5.0 Administration

Kommunerne har ansvaret for udbetaling af hjælp til repatriering efter repatrieringslovens § 7, samt for at behandle ansøgninger om reintegrationsbistand efter repatrieringslovens § 10. Udbetaling af reintegrationsbistand varetages derimod af Udbetaling Danmark.

Forinden der udbetales repatrieringshjælp, skal kommunen sikre sig dokumentation for, at ansøgeren tilhører den personkreds, der er berettiget til repatrieringshjælp. Oplysning om en udlændings opholdsgrundlag kan fås hos Udlændingestyrelsen. Kommunen skal tillige sikre sig, at udlændingen har modtaget fornøden rådgivning om repatriering.

Det skal endvidere undersøges, om ansøgeren tidligere har benyttet sig af fortrydelses-retten efter udlændingelovens § 17 a, og om udlændingen tidligere har modtaget støtte til repatriering, idet der kun kan ydes støtte til repatriering efter repatrieringsloven én gang, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 7. Kommunen skal i den forbindelse indhente de fornødne oplysninger til brug for sagens afgørelse hos Dansk Flygtningehjælp og rele-vante myndigheder, herunder tidligere opholdskommuner.

Kommunen skal endvidere påse, at den repatrierede udlænding frameldes folkeregisteret fra det tidspunkt, hvor den pågældende forlader landet. Fastsættelse af tidspunktet for framelding af folkeregisteret er væsentligt, da denne dato udgør skæringstidspunktet for, fra hvornår fristen for fortrydelsesretten løber. Kommunen bør tillige gøre udlændingen opmærksom på, at eventuelle lejemål m.v. skal opsiges, og i fornødent om-fang være behjælpelig hermed.

Det bemærkes, at en ansøgning om støtte efter repatrieringsloven altid bør behandles indenfor en rimelig tidsramme og i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper. Kan kommunen ikke træffe afgørelse inden for en rimelig frist, bør kommunen således underrette den pågældende ansøger om årsagen til, hvorfor afgørelsen trækker ud samt angive en tidsramme for, hvornår afgørelse kan forventes.

Kommunerne har endelig ansvaret for at træffe afgørelse om tilbagebetaling af hjælp til repatriering efter lovens § 9, jf. afsnit 8.

5.1 Rådgivning om repatriering

Hvis repatrieringen skal lykkes, er det nødvendigt, at den forberedes grundigt. Denne forberedelse bør omfatte indhentning af oplysninger om økonomiske, sociale, sikkerhedsmæssige og politiske forhold i oprindelseslandet. Oplysninger om lokale hjælpe-programmer for hjemvendte statsborgere er også relevante i forberedelsen til repatrieringen. Efter repatrieringslovens § 4, stk. 1, har Udlændinge- og Integrationsministeriet ansvaret for den individuelle rådgivning af udlændinge, som udtrykker ønske om at vende tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdsland. Udlændinge- og Integrationsministeriet varetager tillige den generelle informationsindsats vedrørende repatriering. Ministeriet har således det overordnede myndighedsansvar for den individuelle rådgivning og for informationsindsatsen, men efter lovens § 4, stk. 2, er der mulighed for, at opgaverne kan overlades til Dansk Flygtningehjælp eller til en eller flere myndigheder, organisationer eller foreninger m.v.

5.1.1 Individuel rådgivning ved Dansk Flygtningehjælp

Udlændinge- og Integrationsministeriet har – foreløbigt indtil udgangen af 2018 – overladt opgaven vedrørende den individuelle rådgivning om repatriering til Dansk Flygtningehjælp. Rådgivningen omfatter vejledning om mulighederne for hjælp i repatrieringsloven, lov om social pension og andre relevante love, og om de konsekvenser, som repatrieringen har for opholdsgrundlaget i Danmark, herunder om muligheden for at fortryde repatrieringen inden en vis periode.

Beslutningen om at repatriere kan være vanskelig og kræver, at udlændingen får oplysninger om situationen i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. I løbet af opholdet i Danmark kan både udlændingens forhold og forholdene i hjemlandet forandres, og det er derfor væsentligt for udlændingen at modtage opdaterede oplysninger om hjemlandets samfundsforhold. Dansk Flygtningehjælp varetager rådgivningen om hjemlandets forhold og kan desuden formidle kontakt til netværksgrupper for den pågældende nationalitet.

Det overordnede formål med rådgivningen er at give uvildige, faktuelle og aktuelle oplysninger om forholdene i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, at sikre udlændingenes mulighed for at træffe en kvalificeret beslutning om repatriering, at inddrage udlændingene aktivt i forberedelserne, at sikre at repatriering foregår i sikkerhed, at give mulighed for en velforberedt repatriering og dermed en vellykket reintegration i hjemlandet og endelig at vedligeholde og om nødvendigt uddybe kontakten til kommunale sagsbehandlere og myndigheder i forbindelse med repatriering.

Hvis en udlænding ønsker rådgivning hos Dansk Flygtningehjælp, kan vedkommende rette telefonisk henvendelse mandag-torsdag fra kl. 10-15 og fredag fra kl. 10-14 på 33 73 50 00 (dansk og engelsk, bosnisk, serbisk, kroatisk, arabisk og kurdisk (sorani)). Udlændingen skal også udfylde et oplysningsskema, der fås ved henvendelse i Dansk Flygtningehjælp (skemaet er optaget som bilag 13). Skemaet ligger også på Dansk Flygtningehjælps hjemmeside om repatriering atvendehjem.dk samt på Dansk Flygtningehjælps hovedside www.flygtning.dk/atvendehjem, hvor der ligeledes findes relevant materiale for sagsbehandlere. Når det udfyldte skema er modtaget i Dansk Flygtningehjælp, undersøges vedkommendes rettigheder, hvorefter pågældende inviteres til en samtale.

Dansk Flygtningehjælp rådgiver om fremskaffelse af rejsedokumenter og om den praktiske organisering af rejsen samt fragt af personlige ejendele og erhvervsudstyr. De praktiske foranstaltninger foregår i samarbejde mellem den kommunale sagsbehandler og udlændingen selv.

5.1.2 Vejledning om mulighederne for at modtage hjælp til repatriering

Kommunerne har en særlig rolle i forbindelse med vejledning om mulighederne for at modtage hjælp til repatriering. Vejledningen om mulighederne for at modtage hjælp til repatriering skal ske i forbindelse med den særlige integrationsindsats efter integrationsloven, eller når der i øvrigt er anledning hertil, jf. herved repatrieringslovens § 5. Det kan f.eks. ske som led i opfølgningen på integrationskontrakten, at der på et relevant tidspunkt, med udgangspunkt i den enkelte borger, vejledes om mulighederne for repatriering.

Når en udlænding udtrykker ønske om at vende tilbage til sit hjemland eller tidligere opholdsland, skal kommunen vejlede om repatrieringslovens muligheder og om muligheden for at få individuel rådgivning af Dansk Flygtningehjælp. Dette gælder også, hvis udlændingen udtrykker ønske om at modtage reintegrationsbistand efter repatrieringsloven. Kommunen skal desuden underrette Dansk Flygtningehjælp om udlændingens ønske om at vende tilbage til hjemlandet og kan i den forbindelse formidle kontakten mellem udlændingen og Dansk Flygtningehjælp.

5.2 Integration og repatriering

Der er en tæt sammenhæng mellem integration og repatriering. En vellykket integration i Danmark, hvor udlændingen bevarer ansvarlighed og engagement, danner et godt grundlag for en vellykket repatriering og reintegration i hjemlandets samfund. Repatriering kan desuden være et gunstigt alternativ til herboende udlændinge, der er dårligt integreret i det danske samfund, og for hvem repatriering derfor kan udgøre en mulighed for at etablere en bedre tilværelse. I kommunernes integrationsindsats bør der derfor være opmærksomhed på denne sammenhæng.

5.3 Deltagelse i uddannelsesforløb m.v. i hjemlandet

Efter § 5, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik kan personer, der opholder sig i udlandet, som udgangspunkt ikke få hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik. Kommunalbestyrelsen kan dog i visse særlige tilfælde, jf. § 5, stk. 2, tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet. Disse særlige tilfælde omfatter imidlertid ikke ophold i hjemlandet i tilknytning til repatriering.

Efter repatrieringslovens § 6 er der imidlertid mulighed for efter ansøgning at modtage hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik, hvis udlændingen deltager i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at træffe beslutning om repatriering. Muligheden for at deltage i praktik m.v. i hjemlandet kan bidrage til, at udlændingen senere kan træffe en kvalificeret beslutning om at repatriere. Det er en betingelse for at modtage hjælp til forsørgelse, at opholdet sker som led i et forløb eller et projekt, der er planlagt af en myndighed eller en organisation. Det fremgår af repatrieringslovens § 6, at kommunalbestyrelsen ved vurderingen af ansøgningen skal indhente en udtalelse om opholdets karakter fra Udlændinge- og Integrationsministeriet eller den organisation, som ministeriet har overladt rådgivningsopgaven til, dvs. for tiden Dansk Flygtningehjælp. Udtalelsen skal navnlig afgives til brug for kommunalbestyrelsens vurdering af, om praktikopholdet, uddannelsesforløbet eller rekognosceringsrejsen er egnet til at forberede udlændingens repatriering, og om opholdet er planlagt af en myndighed eller organisation på tilstrækkelig professionel vis.

Det bemærkes i den forbindelse, at også udlændinge, som ikke modtager forsørgelsesydelse fra kommunen, kan modtage rådgivning om rekognosceringsrejser.

Bestemmelsen giver kun mulighed for at træffe beslutning om at yde hjælp til forsørgelse under ophold i udlandet, og der vil eksempelvis ikke kunne ydes hjælp i særlige tilfælde efter kapitel 10 i lov om aktiv socialpolitik.

Der er efter repatrieringslovens § 6 heller ikke mulighed for at yde hjælp til rejseudgifter i forbindelse med opholdet i hjemlandet. Praktikophold eller uddannelsesforløb, der bl.a. kan være tilrettelagt som et tilbud under integrationsprogrammet eller introduktionsforløbet, er ofte en del af et planlagt projektforsløb, hvor der i budgettet er taget højde for rejseomkostningerne. Rekognosceringsrejser og afklaringsrejser arrangeres af blandt andet Dansk Flygtningehjælp, og rejseomkostningerne vil også i disse tilfælde være omfattet af budgettet for rejsen, eventuelt med delvis egenfinansiering.

Efter bemærkningerne til L 190 af 25. februar 1999 er der i almindelighed kun mulighed for at yde hjælp til forsørgelse til kortvarige ophold på op til otte uger. Der kan således i almindelighed kun ydes hjælp til forsørgelse til rekognosceringsrejser som led i en eventuel repatrieringsproces af op til otte ugers varighed. Heraf følger omvendt, at kommunalbestyrelsen, såfremt særlige omstændigheder taler herfor, efter en konkret og individuel vurdering kan give tilladelse til længere ophold ud over otte uger. Kommunalbestyrelsen bør ved vurderingen lægge særlig vægt på, om opholdet efter en konkret og individuel vurdering må anses for en væsentlig forudsætning i forhold til en eventuel senere bæredygtig repatriering.

Der er ikke krav om, at opholdet i hjemlandet eller det tidligere opholdsland sker inden for rammerne af aktiveringsmulighederne efter lov om aktiv socialpolitik.

På Udlændinge- og Integrationsministeriets puljeportal uim.dk/puljer udmeldes med jævne mellemrum puljer, som kommuner, organisationer m.v. kan søge om støtte til projekter, der understøtter repatriering, f.eks. projekter, hvis formål er at skabe øget information om repatrieringsmuligheder, herunder informationskampagner for kommunale sagsbehandlere samt individuel rådgivning af herboende udlændinge, som ønsker at vende tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdsland.

6.0 Hjælp til repatriering

En kommunalbestyrelse kan efter ansøgning yde hjælp til repatriering til en udlænding, der ønsker at vende tilbage til sit hjemland eller tidligere opholdsland, jf. lovens § 7, stk. 1. De enkelte dele af hjælpen beskrives nedenfor.

6.1 Almindelige betingelser for ydelse af repatrieringshjælp

6.1.1 Udlændingens egne midler

Det er en betingelse for at modtage hjælp til repatriering, at udlændingen ikke selv har midler hertil.

Det beror på en konkret vurdering af den enkelte udlændings forhold, om vedkommende selv har tilstrækkelige midler til repatrieringen og i hvilket omfang, der kan ydes støtte. En families økonomiske forhold vurderes samlet. Vurderingen foretages af bopælskommunen på samme måde som ved ansøgninger om flyttehjælp efter § 85 i lov om aktiv socialpolitik. Der skal i den forbindelse lægges vægt på, om omkostningerne kan afholdes af løbende indtægter eller midler, der med rimelighed kan kræves opsparet af løbende indtægter. Der skal derimod ikke tages højde for, hvad en udlænding teoretisk kunne have

sparet op. Størrelsen af udgifterne til repatriering skal således sammenholdes med, hvad udlændingen selv råder over.

Udlændinge, der selv har midler til repatriering, kan som udgangspunkt ikke få hjælp til repatriering. Det beror på en konkret vurdering af den enkelte udlændings forhold, om den pågældende er berettiget til at modtage hjælp efter repatrieringsloven. Kommunalbestyrelsen ser bort fra formuebeløb, herunder i form af kapitalpension, på op til 50.000 kr. for enlige og 100.000 kr. for ægtefæller, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 10.

Kommunalbestyrelsen skal ved vurderingen tage udgangspunkt i en konkret vurdering af, hvorvidt tilbagekøbsværdien kan bidrage væsentligt til den pågældende udlændings eller familiens forsørgelse, og kommunalbestyrelsen kan dermed se bort fra mere beskedne pensionsopsparinger, herunder f.eks., hvor tilbagekøbsværdien ikke modsvarer det opsparede beløb.

Kommunalbestyrelsen skal desuden se bort fra visse former for formålsbestemt formue, såsom formue til brug for uddannelse, erstatning for tab af erhvervsevne, godtgørelsen for varigt mén, ydelser for godkendte sociale fonde, stiftelser, foreninger m.v. En eventuel børneopsparing betragtes som børnenes ejendom og indgår ikke i vurderingen af familiens økonomiske forhold.

Såfremt en udlænding er i besiddelse af formue over den førnævnte beløbsgrænse, der skal ses bort fra, fradrages dette forholdsmæssigt i repatrieringsstøtten. Det betyder, at hvis en enlig udlænding har en formue på 60.000 kr. – dvs. 10.000 kr. mere end hvad der efter reglerne skal ses bort fra for enlige – vil udlændingen kunne få udbetalt 10.000 kr. mindre i repatrieringsstøtte, end hvad den pågældende ville være berettiget til, hvis han eller hun ikke havde haft nogen formue.

Beløbet fradrages i den sidste del af etableringsydelsen efter repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 4, der kommer til udbetaling efter et år eller, for de udlændinge, der har for-trydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, efter fortrydelsesfristens udløb. Dette er med til at sikre, at den pågældende udlænding får det bedste grundlag for en holdbar repatriering.

I forhold til vurderingen af et ægtepars samlede formue, hvoraf den ene ægtefælle ikke er berettiget til at modtage hjælp efter repatrieringsloven – f.eks. fordi vedkommende er dansk statsborger – bemærkes det, at også de udgifter, der er forbundet med en ægtefælle, der ikke kan modtage støtte efter repatrieringsloven skal indgå i kommunens vurdering af parrets samlede formue. Der skal således i formuevurderingen tages hensyn til de udgifter, den ikke-støtteberettigede ægtefælle får i forhold til rejse, transport af ejendele og etablering, lige så vel som indtægter, herunder i form af eventuel medtagen pension m.v., skal tages med i vurderingen.

6.1.2 Tilbagevenden med henblik på varig bopæl

Det er en betingelse, at udlændingen ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på varig bopæl, jf. repatrieringslovens § 2.

Betingelsen om, at tilbagevenden skal ske med henblik på at tage varig bopæl, indebærer, at der ikke kan ydes hjælp til repatriering, hvis det må antages, at en udlænding alene har til hensigt at opholde sig i

hjemlandet eller det tidligere opholdsland i en periode og derefter vende tilbage til Danmark eller flytte til et andet land.

Bestemmelsen indebærer også, at der som altovervejende udgangspunkt ikke kan ydes hjælp til repatriering, hvis den pågældende på tidspunktet for ansøgningen allerede opholder sig i det pågældende hjemland. Dette gælder også for udlændinge, der midlertidigt opholder sig i deres hjemland eller tidligere opholdsland som led i et afklaringsforløb med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering, og som under opholdet i hjemlandet eller det tidligere opholdsland træffer beslutning om at repatriere. Dette skyldes bl.a. hensynet til at sikre, at beslutningen om repatriering er velovervejet og velfunderet, samt hensynet til planlægningen af repatrieringsforløbet, herunder afvikling af bopæl m.v.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at det under helt særlige omstændigheder og efter en konkret vurdering kan være muligt at indgive en ansøgning om hjælp til repatriering fra hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Det er i den forbindelse en betingelse, at den pågældende udlænding kun har opholdt sig i sit hjemland eller tidligere opholdsland med henblik på et ophold af kortere varighed, samt at den pågældende udlænding fortsat har sin folkeregisteradresse og eventuelle familie i Danmark.

Hvis den pågældende udlænding har opholdt sig i hjemlandet som led i en ferierejse eller lign., er det endvidere en betingelse, at den pågældende udlænding på grund af uforudsete begivenheder ikke kan rejse til Danmark for at indgive en ansøgning om repatriering her i landet, samt at det i det konkrete tilfælde må anses som uforholdsmæssigt bebyrdende at pålægge den pågældende udlænding at genindrejse i Danmark med henblik på at indgive en ansøgning om repatriering. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis en udlænding under et ophold i hjemlandet eller det tidligere opholdsland bliver så syg, at vedkommende kun vanskeligt vil kunne gennemføre en rejse til Danmark.

Har den pågældende udlænding derimod opholdt sig i hjemlandet alene med det formål at undersøge de konkrete muligheder for repatriering, er det endvidere en betingelse, at beslutning om repatriering – såfremt erfaringerne fra rekognosceringsrejsen taler derfor – træffes forud for rekognosceringsrejsens påbegyndelse, og såfremt det efter en konkret vurdering af den pågældendes helbredstilstand må anses for uforholdsmæssigt bebyrdende at pålægge vedkommende at rejse tilbage til Danmark for her at indgive en ansøgning om repatriering.

Betingelsen om ”varig bopæl” må anses for at være opfyldt, når der er foretaget en subjektiv vurdering af, om den pågældende har til hensigt at tage varig bopæl i oprindelseslandet eller det tidligere opholdsland, jf. ovenfor, og en objektiv vurdering af, om det er muligt for den pågældende at vende tilbage og etablere varig bopæl i landet. Ved vurderingen af, hvorvidt det er muligt for en udlænding at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl, vil kunne inddrages oplysninger om den generelle situation i det pågældende land, herunder oplysninger om sikkerhedssituationen, væbnede konflikter og andre forhold, der er egnede til at have indflydelse på, hvorvidt det er muligt at tage permanent bopæl.

Baggrundsoplysninger om de generelle forhold i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, som udlændingemyndighederne inddrager i deres sagsbehandling, kan findes på Flygtningenævnets hjemmeside www.fln.dk under fanebladet ”Baggrundsoplysninger”.

Såfremt udlændingemyndighederne vurderer, at der kan ske nægtelse af forlængelse eller inddragelse af opholdstilladelse under henvisning til de generelle forhold i det pågældende land, må de lokale myndigheder som altovervejende udgangspunkt lægge til grund, at betingelserne efter repatrieringslovens § 2 anses for opfyldt. Vurderer udlændingemyndighederne omvendt, at de generelle forhold i landet eller dele af landet er af en sådan karakter, at udlændinge, der stammer fra det pågældende land eller område af landet meddeles opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus), vil der som altovervejende udgangspunkt ikke kunne ydes hjælp til repatriering til det pågældende land eller område. Dette gælder uanset ansøgers opholdsgrundlag. Se bilag 5 for yderligere oplysninger om hvilke oplysninger, der kan indgå i vurderingen efter § 2.

Hvis en udlænding ikke selv har midler til repatriering og ønsker at tage varig bopæl i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, og kommunalbestyrelsen derfor skal imødekomme en ansøgning om hjælp til repatriering, skal der ydes hjælp i det omfang og i henhold til de beløb, der følger af lovens § 7, stk. 2.

Kommunalbestyrelsen kan alene yde hjælp med mindre beløb end de i stk. 2 nævnte, hvis udlændingen selv har midler til at afholde en del af udgifterne.

6.1.3 Kun repatrieringshjælp én gang

Der kan efter lovens § 7, stk. 7, kun ydes hjælp til repatriering efter repatrieringsloven én gang. Bestemmelsen indebærer, at en udlænding, der én gang har fået hjælp til repatriering efter repatrieringslovens § 7, ikke på et senere tidspunkt på ny kan modtage hjælp til repatriering efter denne bestemmelse.

Baggrunden for, at udlændingen er vendt tilbage til Danmark efter opholdet i hjemlandet eller det tidligere opholdsland og derefter ønsker at repatriere på ny, er endvidere uden betydning.

En udlænding, der som voksen ønsker at repatriere til sit hjemland eller tidligere opholdsland, er derimod ikke afskåret fra at modtage hjælp hertil, selvom vedkommende som mindreårig som led i sin families repatriering har forsøgt at repatriere. Det er i den forbindelse en betingelse, at den pågældende udlænding var mindreårig, da repatriering blev forsøgt første gang, at vedkommende fortsat var mindreårig på tidspunktet for familiens tilbagevenden til Danmark, og at den pågældende udlænding repatrierede som del af en familie, hvor forældremyndighedsindehaveren/-haverne traf beslutningen om at repatriere.

En udlænding, der som mindreårig efter egen beslutning har ansøgt om og modtaget repatrieringsstøtte, kan derimod ikke på ny modtage hjælp til repatriering. Se nærmere i bilag 7.

Det er kun hjælp til repatriering, der er bevilget efter repatrieringsloven, der trådte i kraft den 1. januar 2000, der er omfattet af bestemmelsen. Udlændinge, der frem til repatrieringslovens tilblivelse i 2000 har modtaget hjælp til repatriering efter den dagældende lov om social bistand (bistandsloven) eller lov om aktiv socialpolitik kan således godt på ny modtage hjælp til repatriering efter repatrieringsloven.

Det forhold, at der kun kan ydes hjælp til repatriering efter repatrieringsloven én gang udelukker derimod ikke, at der på ny ydes reintegrationsbistand efter repatrieringslovens § 10 til en udlænding, der én gang har fået hjælp til repatriering efter § 7 og/eller § 10, og som på ny ønsker at repatriere.

6.1.4 Familiesammenførte udlændinge

Der kan som udgangspunkt kun ydes hjælp til repatriering til familiesammenførte udlændinge, hvis den pågældende repatrierer sammen med den person, til hvem de har den familiemæssige tilknytning, som har dannet grundlag for opholdstilladelsen (referencen), jf. repatrieringslovens § 7, stk. 8. Dette gælder også, hvis referencen er dansk statsborger, der skal opgive sin bopæl i Danmark og flytte permanent til den familiesammenførte persons hjemland eller oprindelsesland.

Det bemærkes i den forbindelse, at en dansk statsborger kan henvises til at søge om flyttehjælp efter de almindelige flytteregler, ligesom vedkommende vil kunne modtage eventuel pension til udlandet efter pensionslovgivningens almindelige regler. Den repatrieringshjælp, som skal udbetales til den udenlandske ægtefælle eller samlever efter lovens § 7, vil kun bestå af etableringsydelsen til vedkommende selv og godtgørelse for omkostningerne ved vedkommendes egen rejse, m.v. Det er ikke en betingelse, at referencen vender tilbage samtidig med den familiesammenførte udlænding, men referencen skal senest træffe beslutning om at repatriere eller – såfremt vedkommende ikke kan modtage hjælp efter repatrieringsloven – skal senest vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland samtidig med den familiesammenførte udlænding, dog således, at det fortsat er muligt at yde støtte, hvor der er tale om forskudt repatriering, jf. nedenfor.

I tilfælde, hvor referencen er vendt permanent tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland forud for den familiesammenførtes beslutning om at repatriere, vil en udlænding, der er omfattet af repatrieringslovens § 3, stk. 3 og 4, ligeledes kunne ydes hjælp til repatriering. Se nærmere bilag 8.

Efter repatrieringslovens § 7, stk. 9, kan en familiesammenført udlænding dog uanset bestemmelsen i § 7, stk. 8, ydes hjælp til repatriering,

- hvis udlændingen er blevet skilt fra og ikke længere samlever med referencen,
- hvis referencen er død,
- hvis udlændingen som barn er blevet familiesammenført med sine forældre og efter sit fyldte 18. år ønsker at repatriere, eller
- hvis udlændingen har opholdstilladelse på grundlag af en familiemæssig tilknytning til en herboende søn eller datter og er omfattet af repatrieringslovens § 10, stk. 1, nr. 4. Det drejer sig om udlændinge, der på tidspunktet for repatrieringen er fyldt 55 år eller opfylder betingelserne for at modtage førtidspension eller er fyldt 50 år og på grund af deres helbredstilstand eller lignende forhold må antages ikke at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Det fremgår af bestemmelsens forarbejder, jf. forslag nr. L 335 af 27. maj 1993 til lov om ændring af lov om social bistand, lov om social pension og udlændingeloven (hjælp til frivillig repatriering), at børn under 18 år normalt ikke meddeles en selvstændig opholdstilladelse, såfremt de er indrejst og har ophold her i landet sammen med begge eller en af deres forældre, og at disse børn vil være omfattet af ordningen, såfremt forældrene er det. Et barn under 18 år vil således som udgangspunkt være omfattet af repatrieringsordningen, såfremt barnet repatrierer med en forælder, der er omfattet af repatrieringsloven.

Det er ikke en betingelse for at modtage reintegrationsbistand, at den familiesammenførte udlænding repatrierer sammen med referencen, jf. afsnit 10.1.3.

Hvis et ægtepar har truffet beslutning om repatriering, vil der være mulighed for at yde hjælp til repatriering til begge ægtefæller, selvom den ene ægtefælle vender tilbage til hjemlandet noget tid før de øvrige familiemedlemmer med henblik på at forberede familiens samlede tilbagevenden (forskudt repatriering). Dette gælder også, hvis den familiesammenførte ægtefælle repatrierer først.

For begge ægtefæller gælder det, at repatrieringshjælpen som udgangspunkt udbetales ved udrejsen af Danmark til hjemlandet eller det tidligere oprindelsesland. Dette gælder dog ikke udbetaling af beløb til sygesikring, jf. § 7, stk. 2, nr. 6, jf. afsnit 6.7., samt hjælp til etablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 4, hvor der kun udbetales en andel af beløbet – 53.546 kr. for personer over 18 år og 16.330 kr. for personer under 18 år (2017-niveau) – ved udrejsen, mens resten af beløbet – henholdsvis 80.320 kr. og 24.496 kr. (2017-niveau) – for de udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 og 2, udbetales efter fortrydelsesrettens udløb, mens det udbetales 12 måneder efter udrejsen af Danmark for andre udlændinge, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 3.

6.1.5 Garantierklæring om forsørgelse

I visse tilfælde har referencen i forbindelse med opholdstilladelsen underskrevet en garantierklæring om forsørgelse.

Det bemærkes, at det ikke er muligt for kommunen at inddrive udgifter efter repatrieringsloven, herunder reintegrationsbistand, hos referencen, selvom referencen har underskrevet en garantierklæring om forsørgelse. Det skyldes, at det alene er kommunens eventuelle udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, f.eks. kontanthjælp, integrationsydelse eller hjælp i særlige tilfælde, der kan kræves dækket af garantien. Der er derimod ikke hjemmel i loven til, at garantierklæringen kan dække udgifter efter andre regelsæt, f.eks. repatrieringsloven.

6.2 Rejseudgifter

Der kan efter § 7, stk. 2, nr. 1, ydes hjælp til udgifter til rejsen fra Danmark til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Hjælpen omfatter alle transportomkostninger for udlændingen fra bopælen i Danmark til bestemmelsesstedet i hjemlandet eller det tidli

gere opholdsland. Hjemrejsen skal foretages så billigt som muligt.

Det kan være nødvendigt af sikkerheds- og helbredsmæssige årsager, at udlændingen eskorteres af IOM, Dansk Flygtningehjælp eller et familiemedlem. Det er også muligt at dække udgifter til eskorte efter bestemmelsen.

Det bemærkes, at der ikke efter repatrieringsloven kan ydes støtte til udgifter, der er forbundet med at generhverve nationalitetspas, identitetspapirer m.v., herunder i forhold til udgifter til gebyrer eller rejseomkostninger ved personlig fremmøde på ambassader og lign.

6.3 Transport af personlige ejendele

Der kan efter § 7, stk. 2, nr. 2, ydes hjælp til udgifter til transport af personlige ejendele med op til 2 m³ pr. person. Både voksne og deres eventuelle børn kan få dækket transportudgifter. Transporten til bestemmelsesstedet skal ske billigst muligt og kan foregå med skib, tog, lastvogn m.v.

6.4 Transport af erhvervsudstyr

Der kan efter § 7, stk. 2, nr. 3, tillige ydes hjælp til udgifter til transport af erhvervsudstyr. Der kan ydes støtte på op til 15.498 kr. (2017-niveau) til transport af forskelligt udstyr, der er nødvendigt for udlændingens eller dennes families erhverv i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Det er således et krav, at udstyret er nødvendigt i forhold til erhvervet. Hvis begge ægtefæller er erhvervsudøvere, enten i familiens virksomhed eller hver for sig, vil begge ægtefæller kunne modtage støtte til dækning af udgifter til transport af erhvervsudstyr. Støtten til transport af erhvervsudstyr gælder for eksisterende udstyr, dvs. udstyr, som udlændingen allerede er i besiddelse af. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med vurderingen af ansøgningen om hjælp til transport af erhvervsudstyr overveje, om der er tilstrækkelig sammenhæng mellem nytten af det pågældende udstyr og udgifterne til transport. Der er principielt intet til hinder for at yde støtte til transport af erhvervsudstyr til personer under 18 år, men personens alder har naturligvis betydning for vurderingen om, hvorvidt pågældende har et erhverv.

Beløbet reguleres årligt med satsreguleringsprocenten og bekendtgøres i Udlændinge- og Integrationsministeriets vejledning om regulering af satser på ministeriets områder.

Det bemærkes, at det i forhold til fastsættelse af beløb er årstallet for udlændingens repatriering, der er afgørende. Træffer en kommunalbestyrelse således afgørelse om hjælp til repatriering i f.eks. december 2017, hvor repatriering finder sted 1. januar 2018 eller senere det år, er det således være ydelsesniveauet i 2018, der skal indgå i kommunalbestyrelsens afgørelse.

6.5 Hjælp til etablering

Der kan efter § 7, stk. 2, nr. 4, ydes et kontantbeløb til etablering i hjemlandet eller til det tidligere opholdsland. Hjælp til etablering udgør op til 133.866 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og op til 40.826 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år (2017-niveau).

Hjælpen kan anvendes til at dække udgifter ved genetablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland uanset de faktiske etableringsomkostninger i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Der kan således ikke udbetales et mindre beløb i etableringshjælp under henvisning til, at omkostningsniveauet i det pågældende land er lavere end i andre lande. Beløbet kan alene nedsættes, hvis udlændingen selv har midler til at afholde en del af udgifterne. En eventuel formue skal fradrages forholdsmæssigt i det beløb, den pågældende udlænding ville være berettiget til, såfremt han eller hun ikke havde haft nogen formue, jf. afsnit 6.1.1.

Beløbet udbetales i to dele, jf. § 7, stk. 3. Ved udrejsen af Danmark til hjemlandet eller det tidligere opholdsland udbetales der indtil 53.546 kr. af de 133.866 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og indtil 16.330 kr. af de 40.826 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år (2017-niveau). For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til etablering efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til etablering 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Det følger af repatrieringslovens § 7, stk. 4, nr. 2, at den eneste betingelse, der kræves opfyldt, før end anden del af etableringsydelsen kan komme til udbetaling er, at der er forløbet 12 måneder fra udrejsen af Danmark, eller – hvis den pågældende har søgt om forlængelse af fortrydelsesretten – at fortrydelsesretten er udløbet, samt at den pågældende udlænding fortsat opholder sig som repatrieret i sit hjemland eller tidligere opholdsland. Der er ikke i lovteksten fastsat andre betingelser for, at anden del kan udbetales.

Det forhold, at en kommunalbestyrelse med støtte i bestemmelsens forarbejder har aftalt, at udlændingen selv skal rette henvendelse til kommunalbestyrelsen med henblik på udbetaling af anden del af ydelsen, kan ikke i sig selv føre til, at udlændingens krav på og kommunalbestyrelsens pligt til at udbetale anden del af etableringshjælpen bortfalder.

Beløbene reguleres årligt med satsreguleringsprocenten og bekendtgøres i vejledning om regulering af satser efter integrationsloven og repatrieringsloven.

6.6 Indkøb og transport af erhvervsudstyr, der er egnet til at fremme udlændningens beskæftigelsesmuligheder og genopbygningen af hjemlandet

Med repatrieringsloven er der efter § 7, stk. 2, nr. 5, skabt mulighed for at yde hjælp til udgifter på højst 15.498 kr. til køb af erhvervsudstyr (2017-niveau), der vil være egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygningen af hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Der kan tillige selvstændigt dækkes udgifter til transport af sådant udstyr på op til 20.016 kr. (2017-niveau). Der er principielt intet til hinder for at yde støtte til køb og transport af erhvervsudstyr til personer under 18 år, men personens alder har naturligvis betydning for vurderingen om, hvorvidt pågældende har et erhverv.

Beløbet reguleres årligt med satsreguleringsprocenten og bekendtgøres i Udlændinge- og Integrationsministeriets vejledning om regulering af satser på ministeriets områder.

Det er ikke en betingelse, at det pågældende erhvervsudstyr skal anvendes af den enkelte udlænding selv, men den pågældende udlænding skal selv deltage i erhvervet. Der er mulighed for, at flere personer i fællesskab kan modtage støtte til fælles indkøb af erhvervsudstyr.

Såfremt begge ægtefæller i en familie er aktive erhvervsudøvere, enten i familiens virksomhed eller hver for sig, vil begge kunne modtage støtte til dækning af udgifter til køb og transport af erhvervsudstyr.

6.6.1 Reelt og akut behov for færdigheder og udstyr

Der kan kun ydes tilskud til køb af erhvervsudstyr og transport heraf, hvis der i det pågældende land er et reelt og akut behov for de færdigheder og erhvervsudstyr, der er tale om. Muligheden for at modtage hjælp til køb og transport af erhvervsudstyr er derfor navnlig relevant i forhold til lande, som enten på grund af den generelle situation i landet eller på grund af krig eller lignende konflikter har et særligt behov for genopbygning.

For udlændinge, der er omfattet af integrationsloven, eller som er under aktivering efter lov om en aktiv beskæftigelsespolitik, vil der være mulighed for at yde hjælpen i forbindelse med de aktiviteter, der tilbydes efter lovgivningen. Der vil dermed kunne planlægges forløb, der retter sig mod at uddanne og forberede den pågældende udlænding til en tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Der vil eksempelvis kunne være tale om aktiviteter, der knytter sig til bestemte håndværksmæssige

færdigheder og lignende. Hvis den pågældende udlænding har de relevante færdigheder, vil der herefter kunne ydes støtte til køb af udstyr, der gør det muligt for udlændingen at benytte disse i hjemlandet. Det vil i nogle situationer være hensigtsmæssigt at yde støtten nogen tid inden, repatrieringen skal finde sted.

6.6.2 Erhvervsudstyr til fremstilling af varer eller tjenesteydelser

At der skal være tale om erhvervsudstyr indebærer, at udstyret skal være egnet til anvendelse ved fremstilling af varer eller tjenesteydelser som – typisk mod betaling – kan komme en bredere kreds af personer til gode. Udstyr, der alene er egnet til privat anvendelse i eget hjem (som f.eks. opvaskemaskine og vaskemaskine), er derfor ikke omfattet af bestemmelsen. Dyr såsom køer og høns kan tillige betragtes som erhvervsudstyr, da disse dyr kan anvendes til at fremstille varer, som kan komme en bredere kreds af personer til gode.

6.6.3 Egnet til at fremme udlændinges beskæftigelsesmuligheder

Udstyret vil være egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder, hvis der foreligger en vis sandsynlighed for, at udlændingen vil kunne anvende udstyret erhvervsmæssigt. Der er ikke noget krav om, at udlændingen tidligere har beskæftiget sig med det pågældende arbejdsområde, eller at udlændingen skal være i besiddelse af en særlig uddannelse. Sådanne forhold kan imidlertid styrke sandsynligheden for, at udlændingen kan anvende udstyret erhvervsmæssigt.

6.6.4 Egnet til at fremme genopbygningen af hjemlandet

Kravet om, at udstyret skal kunne anvendes til genopbygning af hjemlandet indebærer, at udstyret skal kunne anvendes til fremstilling af produkter eller tjenesteydelser, som har karakter af nødvendighed for samfundsøkonomien. Vurderingen heraf må til en vis grad afhænge af hjemlandets forhold. Udstyr til fremstilling af luksusprægede varer som smykker, hobbyudstyr m.v. falder uden for bestemmelsens anvendelsesområde. Derimod kan der ikke indlægges et krav om, at det pågældende erhvervsudstyr i sig selv skal være af afgørende betydning for genopbygningen af hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Der kan ikke gives afslag på en ansøgning under hensyn til, at udstyr af den pågældende art sædvanligvis stilles til rådighed af en arbejdsgiver, idet det afgørende er, om der konkret er grundlag for at antage, at udlændingen vil anvende erhvervsudstyret.

6.6.5 Indkøb af udstyret i Danmark eller et andet sted

Kommunalbestyrelsen kan enten selv indkøbe det pågældende udstyr eller betinge støtten af, at der forelægges fornøden dokumentation for indkøbet. Udstyret kan købes i Danmark eller et andet sted, herunder i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Der er imidlertid ikke mulighed for at forudbetale støtten kontant til udlændingen. Hjælpen til erhvervsudstyr kan ikke sættes til et mindre beløb under henvisning til, at omkostningsniveauet i det pågældende land er lavere end i andre lande.

Kommunalbestyrelsen kan tillægge omkostningsniveauet for transporten vægt i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om køb og transport af erhvervsudstyr. Hvis omkostningerne for transport af bestemt udstyr vil være uforholdsmæssigt høje, kan kommunalbestyrelsen nægte at yde hjælpen til køb og transport af udstyret. Det skal imidlertid i denne forbindelse undersøges, om der er mulighed for at indkøbe udstyret i hjemlandet mod fornøden dokumentation.

6.6.6 Tilbagebetaling

Erhvervsudstyret er beregnet på anvendelse i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, og støtten vil derfor kunne kræves tilbagebetalt, hvis udstyret ikke anvendes i tilknytning til repatriering, jf. repatrieringslovens § 9.

6.7 Sygeforsikring

Der kan i medfør af repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 6, ydes støtte til udgifter til sygeforsikring i hjemlandet eller det tidligere opholdsland til personer, der på tidspunktet for tilbagevenden er fyldt 18 år, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring, på op til 7.500 kr. pr. år i op til fire år, dvs. at hjælpen i alt højst kan udgøre 30.000 kr. pr. person over 18 år.

På baggrund af rådgivning fra Dansk Flygtningehjælp fastlægges det, om der er tale om et land, hvor der ikke er et offentligt sygeforsikringssystem, og om det er muligt at tegne en sygeforsikring i det pågældende land, herunder om der er tale om en forsikring, som den repatrierende kan forventes at tegne. Hvis det f.eks. kun er muligt at tegne en meget dyr international forsikring for det pågældende land, vil Dansk Flygtningehjælp rådgive om, at der i det pågældende land kun er mulighed for at tegne en forsikring, der økonomisk ligger over det niveau, den pågældende udlænding med rimelighed kan forventes at tegne.

Dansk Flygtningehjælp vil som led i deres rådgivning endvidere oplyse, om det vurderes at være muligt i det konkrete tilfælde at tegne en forsikring. Der kan f.eks. være tale om et land, hvor det er muligt at tegne en privat forsikring, men hvor forsikringsselskaberne ikke tegner forsikringer for personer over en vis alder eller for personer, der har en sygdomshistorie, der har betydning for, om der kan tegnes en forsikring.

Det er den enkelte udlænding, der på baggrund af sit kendskab til oprindelseslandet eller det tidligere opholdsland er ansvarlig for at tegne sygeforsikringen.

Hjælp til udgifter til sygeforsikring efter § 7, stk. 2, nr. 6, udbetales i to dele, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 4.

Første del af hjælpen, svarende til udgifter til det første år, udbetales ved tilbagevenden. Det er en betingelse for udbetaling af første del af hjælpen, at der fremvises dokumentation for betalt forsikring. I tilfælde, hvor forsikringen kun kan tegnes i forbindelse med ophold i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, kan første udbetaling ske på baggrund af et tilbud om forsikring.

Anden del af hjælp til udgifter til sygesikring udgøres af den hjælp, kommunalbestyrelsen har bevilget for år to, tre og fire. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til sygeforsikring efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til sygeforsikring 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Beløbet reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten og bekendtgøres i Udlændinge- og Integrationsministeriets vejledning om regulering af satser på ministeriets områder.

6.8 Hjælp til behandlingsudgifter

Efter repatrieringslovens § 7, stk. 5, kan kommunalbestyrelsen i stedet for at yde hjælp til udgifter til sygesikring, jf. § 7, stk. 2, nr. 6, når sygeforsikring ikke eller kun meget vanskeligt kan tegnes i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, udbetale 7.500 kr. pr. år i op til fire år med det formål at dække behandlingsudgifter, dvs. i alt højst 30.000 kr.

Hjælp efter § 7, stk. 5, kan alene ydes til personer, der er fyldt 18 år på tidspunktet for tilbagevenden.

Da beløbet er beregnet til dækning af fremtidige udgifter til behandling, er det uden betydning, om udlændingen på tidspunktet for repatrieringen har behandlingskrævende sygdomme.

Repatrieringslovens § 7, stk. 5, er subsidær i forhold til § 7, stk. 2, nr. 6, hvorefter der ydes støtte til udgifter til en sygeforsikring. Det er således kun i lande, som ikke har et offentligt sygesikringssystem, og hvor det ikke er muligt eller kun meget vanskeligt at tegne en sygeforsikring, at bestemmelsen finder anvendelse.

Dansk Flygtningehjælp vil i forbindelse med deres rådgivning oplyse, om der er tale om et land, hvor en sygeforsikring ikke eller kun vanskeligt kan tegnes. Bestemmelsen finder også anvendelse i den situation, hvor det er muligt at tegne en sygeforsikring, men hvor det ikke er muligt for den pågældende udlænding at tegne en forsikring, f.eks. på grund af vedkommendes alder eller sygdomshistorie.

Hjælp til behandlingsudgifter efter 1. pkt., udbetales i to dele, således at hjælp til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til udgifter efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til udgifter 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Der stilles ikke krav om, at udlændingen skal fremlægge dokumentation for afholdte behandlingsudgifter.

Beløbet reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten og bekendtgøres i Udlændinge- og Integrationsministeriets vejledning om regulering af satser på ministeriets områder.

6.9 Medbragt lægeordineret medicin

Der kan i medfør af lovens § 7, stk. 2, nr. 7, dækkes udgifter til nødvendig lægeordineret medicin til højst et års forbrug. Medicinen forudsættes så vidt muligt indkøbt i Danmark inden udrejsen til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Hvis medicinen har begrænset holdbarhed, kan udgifterne til indkøb af medicinen i hjemlandet dog dækkes ved forudbetaling. Det er en betingelse for at dække udgifter til nødvendig lægeordineret medicin, at udlændingen ved en lægeerklæring dokumenterer at have behov for medicinen i den pågældende periode.

6.10 Medbragt nødvendige personlige hjælpemidler

Efter repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 8, kan der ydes støtte til udgifter til medbragte nødvendige personlige hjælpemidler til højst et års forbrug eller andre hjælpemidler. Der kan dog højst ydes støtte til udgifter, der beløber sig til op til 6.541 kr. (2017-niveau).

Der er tale om situationer, hvor udlændingen under sit ophold her i landet har brugt hjælpemidler, og hvor det skønnes, at den pågældende udlænding fortsat vil have behov for disse hjælpemidler. Der er tale om personlige hjælpemidler, dvs. engangsartikler, som den pågældende udlænding bruger løbende, f.eks. urinposer, bleer og stomiposer, og om andre hjælpemidler, dvs. hjælpemidler, som alene er udlånt af kommunen, og derfor skal tilbageleveres ved udrejsen, f.eks. en stok eller en rollator. For personlige hjælpemidler, som udlændingen bruger løbende, skal der ydes støtte til højst 1 års forbrug.

Det er en betingelse for at dække udgifter til medbragte nødvendige personlige hjælpemidler, at der er tale om nødvendige hjælpemidler, og at udlændingen dokumenterer at have behov for hjælpemidlerne i den pågældende periode. Hermed tænkes på udstyr eller hjælpemidler, som er nødvendige for, at den enkelte udlænding kan klare sig i hverdagen. Der kan som udgangspunkt kun ydes støtte til hjælpemidler, som udlændingen allerede har brugt her i landet.

Det er kommunalbestyrelsen, som træffer afgørelsen om hjælp til udgifter til nødvendige hjælpemidler. I kommunalbestyrelsens beslutningsgrundlag kan indgå en erklæring fra en læge.

Kommunalbestyrelsen skal foretage en vurdering af, om udgifterne til hjælpemidler står i rimeligt forhold til udlændingens behov for disse midler.

Der kan endvidere efter bestemmelsen ydes støtte til udgifter til nødvendige forebyggende vaccinationer i Danmark. Kommunalbestyrelsen kan i forbindelse med oplysning af sagen anmode om en erklæring fra læge, hospital, institut eller lignende om, hvilke vaccinationer der anses for at være nødvendig i det konkrete tilfælde.

6.11 Hjælp til udgifter til skolegang

Efter repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 9, kan der ydes hjælp til skoleudgifter på 500 kr. pr. måned pr. barn i op til fire år, dog kun indtil det fyldte 16. år.

Bestemmelsen omfatter børn, der på tidspunktet for repatriering finder sted, er fyldt fem år, og som endnu ikke fyldt er 16 år. Et barn, der endnu ikke fyldt fem år på tidspunktet for repatriering, kan ikke modtage hjælp efter bestemmelsen. Fylder et barn 16 år, inden der er gået fire år fra repatriering finder sted, kan der ydes hjælp frem til og med den måned, hvor barnet fylder 16 år.

En børnefamilie, som repatrierer, vil således kunne modtage 6.000 kr. om året pr. barn i hjælp til udgifter til skolegang de første fire år efter repatriering har fundet sted, dvs. i alt op til 24.000 kr. pr. barn, såfremt barnet er mellem fem og 12 år på tidspunktet for repatriering.

Hjælpen kan maksimalt ydes i 48 måneder og beregnes månedsvis startende med den førstkommande måned efter repatriering.

Hjælpen efter § 7, stk. 2, nr. 9, ydes pr. barn, og der er ikke loft over, til hvor mange børn en familie kan ydes hjælp til udgifter til skolegang.

Det er ikke en betingelse for udbetaling af hjælp til skoleudgifter, at forældrene dokumenterer at have udgifter forbundet med barnets skolegang i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, f.eks. ved at barnet

er indskrevet på en privatskole. Det er endvidere ikke en betingelse, at barnet, på tidspunktet for familiens repatriering, er startet i skole i Danmark.

Hjælp til skoleudgifter udbetales, jf. lovens § 7, stk. 6, i to dele, således at 25 pct. af det beløb, der i alt kan ydes efter repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 9, udbetales i forbindelse med tilbagevenden, mens den resterende del udbetales 12 måneder efter udrejsen af Danmark eller – for de udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2 – efter fortrydelsesfristens udløb.

Det er en betingelse for udbetaling af anden del af hjælp til skoleudgifter, at der fremvises dokumentation for, at barnet er indskrevet i en skole i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Dokumentation kan være en kvittering for betalt indmeldelsesgebyr, en skriftlig erklæring fra skolen eller lignende.

Beløbet reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten og bekendtgøres i Udlændinge- og Integrationsministeriets vejledning om regulering af satser på ministeriets områder.

7.0 Betaling af boligudgifter ved forberedt repatriering

Efter repatrieringslovens § 8 kan kommunalbestyrelsen efter ansøgning i ganske særlige tilfælde yde hjælp til betaling af boligudgifter for en familie, hvor et familiemedlem repatrierer forud for resten af familien. Hjælp til boligudgifter ydes i maksimalt 12 måneder. Bestemmelsens formål er at lette den forberedte repatriering, hvor et familiemedlem repatrierer forud for resten af familien med henblik på at forberede familiens tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Det familiemedlem, der er repatrieret på forhånd, vil dermed have mulighed for at finde en bopæl og et forsørgelsesgrundlag forud for den resterende families tilbagevenden. En forberedt repatriering vil stille den tilbageværende familie dårligt, hvis de ikke længere har mulighed for at blive i samme bolig, fordi udgifterne hertil er for store i forhold til det formindskede rådighedsbeløb, der følger af, at det repatrierede familiemedlem ikke længere kan bidrage til familiens økonomi.

Det er en betingelse for at yde hjælp, at den økonomiske situation for den del af familien, der stadig er i Danmark, er blevet væsentlig forringet som følge af det pågældende familiemedlems udrejse, og at familien af den grund ikke kan betale udgifterne til boligen.

Forud for udbetaling af støtte til boligudgifter skal kommunalbestyrelsen foretage en samlet konkret vurdering af familiens behov under hensyn til rådighedsbeløb og bolig-forhold. Der skal i den forbindelse tages udgangspunkt i, hvor meget hjælp familien har behov for at modtage for at kunne betale boligudgifterne og dermed blive boende i boligen. Hjælpen kan ikke overstige det indtægtstab, familien har haft som følge af familiemedlemmets tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

8.0 Tilbagebetaling af hjælp til repatriering

Efter repatrieringslovens § 9 skal kommunalbestyrelsen træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering efter lovens §§ 7 og 8 i alle tilfælde, hvor kommunen bliver bekendt med, at udlændingen enten har anvendt fortrydelsesretten eller at udlændingen, indenfor en periode på to år, på ny er indrejst i Danmark, på et nyt opholdsgrundlag. Kommunalbestyrelsen kan blive opmærksom på, at der skal rejses et tilbagebetalingskrav, på flere måder. Kommunalbestyrelsen kan f.eks. ved et opslag i Udlændinge Informations Portalen (UIP), konstatere, om en udlænding har anvendt fortrydelsesretten efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2. Af UIP'en vil der fremgå dato for afgørelsen om, at den

tidligere opholdstilladelse ikke er bortfaldet, udfald af afgørelsen samt efter hvilken paragraf, der er truffet afgørelse.

Det bemærkes hertil, at fortrydelsesretten efter udlændingelovens § 17 a kan anvendes uanset, at udlændingen er vendt tilbage sit hjemland uden støtte i medfør af repatrieringsloven, f.eks. hvis den pågældende har været i besiddelse af egne midler til repatriering.

Det fremgår derimod ikke af UIP'en, at der har været foretaget et repatrieringsforsøg, hvis udlændingen er meddelt opholdstilladelse på et nyt grundlag og dermed ikke har benyttet sig af fortrydelsesretten.

I de tilfælde, hvor udlændingen tager ophold i sin gamle bopælskommune, vil kommunen selv være i besiddelse af de relevante sagsakter, der viser, om der er tale om en udlænding, der tidligere har repatrieret med støtte efter repatrieringsloven. Det vil dermed være muligt for kommunen via et opslag i UIP'en at få oplyst startdatoen for påbegyndelsen af den nye ansøgning om opholdstilladelse, og dermed hvornår der er indgivet ansøgning om opholdstilladelse. Kommunalbestyrelsen kan derved blive bekendt med, at den skal rejse et tilbagebetalingskrav.

Hvis en udlænding derimod tager ophold i en anden kommune end den tidligere bopælskommune, vil den aktuelle bopælskommune ikke være i besiddelse af de relevante sagsakter, hvorefter det vil fremgå, om vedkommende har modtaget hjælp til repatriering. I en sådan situation vil det alene være i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen på anden vis bliver bekendt med at udlændingen er repatrieret med støtte i medfør af repatrieringsloven, at der skal rejses et tilbagebetalingskrav.

Det er udlændingens aktuelle bopælskommune efter genindrejse, der skal rejse krav om tilbagebetaling af hjælp efter repatrieringslovens § 9, uagtet om det ikke var den kommune, der udbetalte repatrieringsstøtten ved udrejsen.

Kommunalbestyrelsens sagsbehandling i forbindelse med et evt. tilbagebetalingskrav skal ske i overensstemmelse med retssikkerhedsloven, forvaltningsloven og persondatalovens bestemmelser om indhentelse og afgivelse af oplysninger mellem kommuner.

Kommunalbestyrelsen skal desuden træffe afgørelse om tilbagebetaling af hjælp til repatriering efter lovens §§ 7 og 8, hvis der til brug for behandlingen af ansøgningen om hjælp til repatriering er angivet urigtige eller vildledende oplysninger, som har haft betydning for kommunalbestyrelsens afgørelse.

Det bemærkes, at der ikke efter repatrieringslovens § 9 er mulighed for at kræve tilbagebetaling af reintegrationsbistand, jf. repatrieringslovens § 10.

Repatrieringslovens § 9 henviser til § 95 i lov om aktiv socialpolitik, hvilket blandt andet indebærer, at kommunalbestyrelsen skal gennemføre tilbagebetalingskravet ved en betalingsordning, som fastsættes under hensyn til, hvad udlændingen kan betale uden at komme til at mangle det nødvendige til sit eget eller familiens underhold. Hvis en betalingsordning ikke overholdes, og udlændingen har betalingssevne, kan kommunalbestyrelsen inddrive gælden efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter. Tilbagebetalingskravet bortfalder, når der er gået tre år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

9.0 Unddragelse af strafforfølgning eller straf-fuldbyrdelse

Efter repatrieringslovens § 9 a kan hjælp til repatriering ikke ydes til en udlænding, som bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet. Det omfatter tilfælde, hvor den pågældende er varetægtsfængslet, hvor politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling, eller hvor der foreligger en kendelse om varetægtsfængsling, jf. stk. 1, samt tilfælde, hvor den pågældende udlænding er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, jf. stk. 2. Derimod er situationer, hvor en person er idømt en betinget straf, eller hvor en person skal afsone en bødestraf, ikke omfattet af bestemmelsen.

Bestemmelsen omfatter såvel hjælp til repatriering, der udbetales i forbindelse med udlændingens tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, som hjælp til repatriering, der udbetales efter udlændingens tilbagevenden.

Det er en betingelse for kommunalbestyrelsens afgørelse om, at repatrieringshjælp ikke kan udbetales, at udlændingen bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet. Heri ligger, at udlændingen er bekendt med, at politiet eftersøger den pågældende. Dette vil f.eks. være opfyldt, hvor den pågældende flygter til udlandet eller går under jorden. Derudover vil kravet være opfyldt i de situationer, hvor den pågældende efter at være blevet bekendt med, at politiet eftersøger vedkommende, undlader at rette henvendelse til politiet. Det kan være i situationer, hvor udlændingen – efter at være gået under jorden eller rejst ud af Danmark – bliver underrettet om, at den pågældende er eftersøgt af politiet.

Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om, at hjælp til repatriering ikke kan udbetales, når kommunalbestyrelsen får kendskab til, at udlændingen bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet.

Med henblik på at sikre, at kommunalbestyrelsen får kendskab til, at en udlænding unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet, har politiet og kriminalforsorgen pligt til at underrette kommunalbestyrelsen herom, såfremt politiet eller kriminalforsorgen får formodning om, at udlændingen har ansøgt om eller modtager hjælp til repatriering, jf. § 9 a, stk. 3.

Modtager kommunalbestyrelsen fra anden side oplysning om, at en udlænding, der har ansøgt om eller modtager hjælp til repatriering, bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet, skal kommunalbestyrelsen efter omstændighederne nærmere undersøge rigtigheden heraf, herunder eventuelt ved at rette henvendelse til politiet eller kriminalforsorgen. Såfremt det kan bekræftes, at udlændingen bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at hjælp til repatriering ikke kan udbetales, jf. repatrieringslovens § 9 a, stk. 1 og 2.

Efter repatrieringslovens § 7, stk. 5, kan en udlænding kun modtage hjælp til repatriering efter repatrieringsloven én gang. Bestemmelsen indebærer bl.a., at en udlænding, der efter at have modtaget hjælp til repatriering vender tilbage til Danmark med henblik på gennemførelse af strafforfølgning eller fuldbyrdelse af straf, ikke på ny kan modtage hjælp til repatriering.

Efter § 9 a, stk. 4, kan kommunalbestyrelsen efter anmodning træffe afgørelse om, at hjælp til repatriering, der endnu ikke er udbetalt, kan udbetales, når udlændingen ikke længere unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Det er en forudsætning, at betingelserne for udbetaling af hjælp til

repatriering efter § 7, stk. 1, 8 og 9, i øvrigt er opfyldt, herunder at udlændingen på ny vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varigt ophold.

Bestemmelsen tager særligt sigte på de tilfælde, hvor en udlænding som led i repatriering var vendt tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, men hvor anden rate af hjælp til etablering eller eventuel hjælp til behandling eller til en af udlændingen tegnet sygeforsikring endnu ikke var udbetalt, da udlændingen unddrog sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Herved sikres, at en udlænding, der efter kommunalbestyrelsens afgørelse om ophør af udbetaling af hjælp til repatriering møder op til strafforfølgning, men hvor strafforfølningen ikke fører til idømmelse af frihedsstraf, på ny kan vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland og modtage den del af repatrieringshjælpen, der endnu ikke er udbetalt, i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens tidligere afgørelse herom. Bestemmelsen har endvidere til formål at sikre, at en udlænding efter afsoning af den straf, som udlændingen unddrog sig, på ny kan vende tilbage til det pågældende land og modtage den endnu ikke udbetalte del af repatrieringshjælpen.

10.0 Reintegrationsbistand

10.1 Almindelig reintegration

Repatrieringsloven indeholder mulighed for, at visse grupper af ældre udlændinge, der er omfattet af repatrieringslovens § 3, stk. 1 eller 7, kan modtage reintegrationsbistand, der er en løbende, pensionslignende månedlig ydelse. Formålet med bestemmelsen er at give ældre og/eller uarbejdsdygtige udlændinge, der ønsker at vende permanent tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdsland, men som ikke har mulighed herfor på grund af manglende forsørgelsesgrundlag, et økonomisk grundlag for at repatriere. Det er derfor en betingelse for at yde reintegrationsbistand, at udlændingen ikke selv har midler, som kan dække behovet for reintegrationsbistand.

Reintegrationsbistand udbetales som udgangspunkt som en løbende, månedlig ydelse i fem år, jf. § 10, stk. 1. Efter stk. 2 kan en udlænding dog i stedet, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse efter stk. 1, anmode om at modtage livslang, månedlig ydelse på 80 pct. af reintegrationsbistanden efter stk. 1. Anmodningen herom er uigenkaldelig.

Det er en betingelse for at yde reintegrationsbistand, at udlændingen ønsker at vende tilbage til sit hjemland eller tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl, jf. repatrieringslovens § 2. Det følger heraf, at den pågældende udlænding på tidspunktet for ansøgningen om reintegrationsbistand skal have bopæl i Danmark. Der kan således ikke ydes reintegrationsbistand, hvis repatriering er foregået, og udlændingen først efter at have opgivet sin bopæl i Danmark indgiver ansøgning om reintegrationsbistand.

10.1.1 Udlændingens egne midler

Betingelsen i § 10, stk. 1, nr. 1, om, at udlændingen ikke selv har midler, som kan dække behovet for reintegrationsbistand, er nærmere beskrevet i bekendtgørelse om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af reintegrationsbistand, jf. bekendtgørelse nr. 416 af 28. april 2014.

Efter bekendtgørelsens § 4, stk. 1, skal der ved vurderingen af, om en udlænding selv har midler, som kan dække behovet for reintegrationsbistand, jf. repatrieringslovens § 10, stk. 1, nr. 1, både tages hensyn til formue og løbende indtægter. Har en udlænding fået nedsat hjælp til etablering efter repatrieringslovens §

7, stk. 2, nr. 4, på baggrund af egne midler, skal disse midler ikke indgå i vurderingen efter repatrieringslovens § 10, stk. 1.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 4, stk. 2, at kommunalbestyrelsen skal se bort fra formue på halvdelen af det beløb, som udlændingen ville kunne modtage i reintegrationsbistand i fem år, jf. § 1 i bekendtgørelse om reintegrationsbistandens størrelse, jf. bekendtgørelse nr. 829 af 19. juni 2017. Det har i den forbindelse ikke betydning, om den pågældende udlænding har valgt den femårige eller livslange reintegrationsbistand. Hvis udlændingens formue overstiger dette beløb, kan der ikke ydes reintegrationsbistand. Ved beregningen af det beløb, den pågældende udlænding vil kunne modtage i reintegrationsbistand, medtages reintegrationsbistand, der ydes efter repatrieringslovens § 10, stk. 1, samt supplerende reintegrationsbistand, der ydes efter repatrieringslovens § 10, stk. 3, såfremt den pågældende udlænding er berettiget dertil.

Der skal endvidere ses bort fra den del af en formue, der er nødvendig for at kunne bevare eller opnå en nødvendig boligstandard, eller som bør bevares af hensyn til udlændingens eller familiens erhvervs- og uddannelsesmuligheder, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 3. Der skal herudover ses bort fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade efter lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, lov om erstatningsansvar eller lov om forsikring som følge af arbejdsskader, samt fra visse former for formålsbestemt formue, eksempelvis formue som følge af udbetaling af godtgørelse for varigt mén og ikke-økonomisk skade samt ydelser for godkendte sociale fonde, stiftelser, foreninger m.v., der er fritaget for beskatning, jf. ligningslovens § 7, nr. 22, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 4 og 5.

Ved vurderingen af udlændingens midler skal der tillige ses bort fra løbende indtægter, herunder privat pensionsopsparing, ATP m.v., på op til det beløb, som den pågældende vil kunne modtage i reintegrationsbistand om måneden, jf. stk. 6.

For ægtefæller skal vurderingen foretages på baggrund af ægtefællernes samlede økonomiske forhold, jf. stk. 7.

Der er således tale om en anden vurdering end den, der skal foretages i forhold til hjælp til repatriering, jf. ovenfor afsnit 6.1.1. Det forhold, at en udlænding f.eks. har fået nedsat hjælp til repatriering på grund af egne midler, er således ikke i sig selv ensbetydende med, at udlændingen ikke kan modtage reintegrationsbistand.

Ovenstående indebærer, at der skal ydes reintegrationsbistand, selvom en udlænding har midler – formue såvel som løbende indtægter – der delvist kan dække behovet for reintegrationsbistand. Bistanden kan ikke efterfølgende nedsættes, selvom udlændingen får løbende indtægter, der delvist kan dække behovet for reintegrationsbistand.

Reintegrationsbistanden kan desuden ikke efterfølgende nedsættes for allerede repatrierede udlændinge alene med den begrundelse, at der er anvendt en ny beregningsmetode til beregning af leveomkostningerne i de enkelte lande, jf. principafgørelse nr. L-1-02 af 28. november 2002 fra Ankestyrelsen.

Hvis udlændingen derimod kommer i besiddelse af midler, der fuldt ud kan dække behovet for reintegrationsbistand, ophører udbetalingen af denne. Betalingen af reintegrationsbistand ophører tillige, hvis udlændingen dør eller flytter til et andet land end til det land, som udlændingen i sin tid repatrierede til.

Se beregningseksempel nedenfor i afsnit 10.7.

10.1.2 Udlændingen har haft opholdstilladelse i mindst fem år

Det er efter lovens § 10, stk. 1, nr. 3, en betingelse for at få reintegrationsbistand, at udlændingen har haft opholdstilladelse i Danmark i mindst fem år.

10.1.3 Personkredsen

Efter repatrieringslovens § 10, stk. 1, nr. 4, kan reintegrationsbistand ydes til en udlænding, der på tidspunktet for repatrieringen er fyldt 55 år, eller som opfylder betingelserne for at modtage førtidspension, uanset den pågældendes alder. Ved vurderingen af, om en udlænding opfylder betingelserne for at modtage førtidspension, er det ikke en betingelse, at den pågældende udlænding rent faktisk har fået tilkendt pension, ligesom der ikke kan stilles krav om en detaljeret udredning af den pågældendes mulighed for at modtage førtidspension, men vurderingen bør foretages på baggrund af et fagligt skøn baseret på lægefaglige oplysninger. Det bemærkes, at der alene skal tages stilling til en vurdering af arbejdsevnen på baggrund af den pågældendes fysiske og/eller psykiske forudsætninger. Det forhold, at den pågældende udlænding ikke opfylder opholdskravene i Danmark for at få bevilget førtidspension er således uden betydning for vurderingen.

Ministeriet bemærker, at kommunalbestyrelsen eventuelt kan lade det fremgå af afgørelsen, at vurderingen efter repatrieringslovens § 10, stk. 1, nr. 4, ikke – såfremt udlændingen i medfør af fortrydelsesretten eller på baggrund af en ny opholdstilladelse vender tilbage Danmark – kan danne baggrund for meddelelse af førtidspension efter de almindelige regler.

Endelig kan en udlænding, der er fyldt 50 år og som på grund af sin helbredstilstand eller lignende forhold må antages ikke at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, modtage reintegrationsbistand. Ved vurderingen af sidstnævnte gruppe skal kommunalbestyrelsen tage udgangspunkt i lægelige oplysninger om den pågældende sammenholdt med oplysninger om forløbet af de aktiviteter m.v., som den pågældende måtte have fulgt i medfør af lovgivningen. Vurderes ansøger kun at kunne tage flexjob eller lignende skånejob skal kommunalbestyrelsen medtage dette i sin vurdering, herunder muligheden for at kunne få lignende skåne- eller flexjob i hjemlandet.

I forhold til ”og lignende forhold” dækker dette over, at kommunalbestyrelsen skal forholde sig til, om der er andre forhold end de rent helbredsmæssige, der kan bevirke, at den pågældende ansøger ikke kan antages at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Dette kan f.eks. være ansøgers køn, herunder hvis ansøger er kvinde og skal repatriere til et stærkt patriarkalsk samfund, hvor der ikke er tradition for, at kvinder arbejder, eller andre forhold af personlig eller social karakter.

Det er ikke – som for udbetaling af hjælp til repatriering efter lovens § 7, stk. 8, – en betingelse for familiesammenførte udlændinge, at den pågældende vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem udlændingen har den familiemæssige tilknytning, som har dannet grundlag for opholdstilladelsen.

10.2 Supplerende reintegrationsbistand for visse udlændinge

Efter repatrieringslovens § 10, stk. 3, kan en udlænding, der er omfattet af lovens § 3, stk. 1 eller 7, modtage en supplerende reintegrationsbistand på 1.000 kr. pr. måned i fem år, hvis udlændingen er berettiget til at modtage reintegrationsbistand og er meddelt opholdstilladelse her i landet i medfør af de regler i udlændingeloven, der var gældende før den 1. juli 2002.

Det bemærkes, at det afgørende er, at den pågældende udlænding er meddelt opholdstilladelse i medfør af de regler, der var gældende før ændringen af udlændingeloven i 2002, jf. lov nr. 365 af 6. juni 2002 om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love (afskaffelse af de facto-flygtningebegrebet, effektivisering af asylsagsbehandlingen, skærpede betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse og stramning af betingelserne for familiesammenføring).

I stedet for en løbende, månedlig ydelse i fem år kan udlændingen anmode om at modtage en løbende, månedlig livslang ydelse på 800 kr.

Anmodningen herom skal fremsættes efter samme praksis som anmodninger efter den gældende bestemmelse i § 10, stk. 2. Den enkelte udlænding skal således fremsætte sin anmodning, inden der træffes afgørelse i sagen, og anmodningen kan ikke efterfølgende tilbagekaldes.

Kommunalbestyrelsen har pligt til at vejlede udlændingen om muligheden for – i stedet for den femårige ydelse – at modtage en livslang ydelse samt om konsekvenserne af det foretagne valg.

Bestemmelsen har til formål at give ældre udlændinge, der har boet her i landet i en årrække, bedre mulighed for på ny at bosætte sig i deres hjemland eller tidligere opholdsland.

Det er som nævnt en betingelse for at modtage den supplerende reintegrationsbistand, at den pågældende udlænding er omfattet af lovens § 3, stk. 1, jf. stk. 2-4, eller at udlændinge- og integrationsministeren træffer beslutning om at anse den pågældende for omfattet af loven, jf. § 3, stk. 7.

Det er endelig en betingelse, at den pågældende er berettiget til reintegrationsbistand efter § 10, stk. 1.

10.3 Mulighed for i særlige tilfælde at genoptage en ansøgning om reintegrationsbistand

Det følger af repatrieringslovens § 10, stk. 4, at en udlænding i særlige tilfælde kan ansøge om genoptagelse af en ansøgning om reintegrationsbistand efter bestemmelsens stk. 1 eller 3, hvis forsørgelsesgrundlaget mistes eller væsentligt forringes inden for to år efter udrejsen, og hvis ansøgningen indgives senest seks måneder efter, at den pågældende har mistet eller væsentligt fået forringet sit forsørgelsesgrundlag.

Det er i den forbindelse en betingelse, at den pågældende udlænding inden repatrieringen har ansøgt om og fået afslag på reintegrationsbistand under henvisning til § 10, stk. 1, nr. 1. Det er endvidere en betingelse for, at kommunalbestyrelsen på baggrund af en anmodning om genoptagelse kan tilkende reintegrationsbistand, at udlændingen på tidspunktet for den oprindelige afgørelse opfyldte de øvrige betingelser for at modtage reintegrationsbistand, jf. lovens § 10, stk. 1, nr. 2-4.

Ansøgning om genoptagelse skal indgives til den kommunalbestyrelse, som traf afgørelse om afslag på reintegrationsbistand og være vedlagt dokumentation for, at forsørgelsesgrundlaget efterfølgende er mistet eller væsentligt forringet.

Det er endvidere en betingelse for at få tilkendt reintegrationsbistand, at den pågældende udlænding fortsat opfylder de øvrige betingelser for at modtage reintegrationsbistand, herunder at vedkommende fortsat opholder sig som repatrieret i sit hjemland eller tidligere opholdsland og ikke på anden vis er kommet i besiddelse af midler, der kan dække behovet for reintegrationsbistand.

Det beror på en konkret og individuel vurdering af hver enkelt sag, hvorvidt den pågældende udlænding opfylder betingelserne for at modtage reintegrationsbistand. Bestemmelsen er særligt tiltænkt anvendelse i de tilfælde, hvor den indtægtsoppebærende ægtefælle efter repatriering afgår ved døden og efterlader den overlevende ægtefælle uden forsørgelsesgrundlag, og hvor en udlænding, der på tidspunktet for repatriering modtog førtidspension og dermed ikke var berettiget til at modtage reintegrationsbistand, efter overgang til folkepension modtager et så lavt beløb om måneden, at vedkommende, såfremt repatriering først havde fundet sted på dette tidspunkt, ville have været berettiget til reintegrationsbistand.

10.4 Supplement til pension

En udlænding, der repatrierer, kan i visse tilfælde være berettiget til at modtage sin folke- eller førtidspension til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Reintegrationsbistanden udgør i et sådant tilfælde et supplement til muligheden for at modtage pension ved repatriering, idet pensionen i medfør af lovens § 10, stk. 5, fradrages i reintegrationsbistanden.

Hvis en udlænding modtager folke- eller førtidspension, og det beløb, der kan medtages efter skat, er mindre end reintegrationsbistanden for det pågældende land, udgør reintegrationsbistanden forskellen mellem pensionen efter skat og reintegrationsbistanden for det pågældende land. Hvis pensionen efter skat er større end reintegrationsbistanden for det pågældende land, kan der ikke ydes reintegrationsbistand til udlændingen.

Se beregningseksempel nedenfor i afsnit 10.7.

Der henvises i øvrigt til afsnit 11, der omhandler muligheden for at modtage pension ved repatriering.

10.5 Reintegrationsbistandens størrelse

Det følger af repatrieringslovens § 10, stk. 7, at reintegrationsbistandens størrelse fastsættes i forhold til leveomkostningerne i de enkelte lande, der kan inddeles i lande-grupper med sammenlignelige leveomkostninger, og på grundlag af en vurdering af mulighederne for en vellykket repatriering.

Reintegrationsbistanden skal have en sådan størrelse, at bistanden under hensyn til leveomkostningerne i de enkelte lande giver en levestandard, der nogenlunde svarer til den levestandard, der opnås ved folkepensionens grundbeløb her i landet, samt at repatrierede udlændinge kan opnå og opretholde en rimelig levestandard.

Landene er fra 1. juli 2017 opdelt i to grupper, hvor den månedlige reintegrationsbistand for landegruppe 1 udgør 3.500 kr., mens bistanden for landegruppe 2 udgør 4.500 kr. Landegruppeinddelingen og taksterne for reintegrationsbistand fremgår af bekendtgørelse om reintegrationsbistandens størrelse (bilag 3). Bekendtgørelsen opdateres med løbende mellemrum, når der vurderes at være behov for ændringer i landegrupperne og/eller beløbenes størrelse.

10.6 Administrationen af reintegrationsbistand

Det er kommunalbestyrelsens ansvar at behandle ansøgninger om reintegrationsbistand. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse undersøge, om den pågældende udlænding har mulighed for at modtage pension i medfør af lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. eller i medfør af bilaterale aftaler om social sikring mellem Danmark og udlændingens hjemland eller tidligere opholdsland.

Udbetaling Danmark varetager administrationen af udbetalingen af reintegrationsbistand og foretager herunder årlig kontrol af, at betingelserne for at yde reintegrationsbistand fortsat er til stede. Udbetaling Danmark, International Pension, kan kontaktes man-fredag kl. 10-14 på tlf. nr. 70 12 80 55.

Kommunalbestyrelsen bør altid inden bevilling af reintegrationsbistand indhente skriftlig dokumentation fra Udbetaling Danmark vedrørende muligheden for at modtage reintegrationsbistand i det konkrete tilfælde.

10.7 Eksempler på beregning af reintegrationsbistand

1) Beregning af det beløb, der skal ses bort fra ved reintegrationsbistand:

En udlænding på 75 år med opholdstilladelse som flygtning, jf. udlændingelovens § 7, ønsker at repatriere til sit hjemland Vietnam. Vedkommende har haft opholdstilladelse i Danmark i mere end fem år, og opfylder dermed betingelserne for at modtage reintegrationsbistand. Samtidig er vedkommende ikke berettiget til at modtage pension.

Vietnam befinder sig i landegruppe 1, og den pågældende kan derfor modtage 3.500 kr. om måneden i reintegrationsbistand. Vedkommende er desuden meddelt opholdstilladelse før 2002 og kan derfor modtage 1.000 kr. i supplerende reintegrationsbistand om måneden. Den pågældende udlænding vælger at modtage den livslange ydelse, det vil sige 2.800 kr. om måneden reintegrationsbistand og 800 kr. om måneden i supplerende reintegrationsbistand.

Kommunalbestyrelsen skal således se bort fra en formue på $((3.500 \text{ kr.} + 1.000 \text{ kr.}) \times 12 \times 5 / 2)$ 135.000 kr.

2) Beregning af fradrag for personlig formue efter § 7 samt reintegrationsbistand efter § 10 for et ægtepar:

Et udenlandsk ægtepar, som kom til Danmark som gæstearbejdere, ønsker at repatriere til deres hjemland Serbien. Manden er 57 år og førtidspensioneret, mens hans ægtefælle er 56 år og modtager dagpenge. Idet Danmark har en bilateral aftale om social sikring med Serbien har manden mulighed for at modtage sin førtidspension ved repatriering, hvorfor han vil få udbetalt 7.800 kr. i førtidspension efter repatrieringen indtil det fyldte 65. år.

Ægteparret har netop solgt deres lejlighed med en skattefri fortjeneste på 100.000 kr. Manden har en ATP-opsparring på 37.000 kr., som kan realiseres til 14.800 kr., og hans ægtefælle har en tilsvarende ATP-opsparring på 15.000 kr., som kan realiseres til 6.000 kr. Ægteparret har således en samlet formue på 120.800 kr.

Parret er berettiget til støtte efter § 7 med fradrag for den del af den personlige formue, der overstiger 100.000 kr. – det vil sige 20.800 kr. Beløbet trækkes ligeligt fordelt i den anden del af ægtefællernes etableringsydelse, der kommer til udbetaling efter et år, jf. afsnit 6.1.1. De er således hver især berettiget til (133.866 kr. minus (20.800 kr./2)) 123.466 kr., hvoraf de hver især får udbetalt 53.546 kr. i forbindelse med udrejsen, og det resterende beløb (80.320 kr. minus formuen på 10.400 kr. per person) på 69.920 kr. efter ét år idet ægteparret ikke er omfattet af den persongruppe, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a.

Den kvindelige ægtefælle er endvidere berettiget til reintegrationsbistand, jf. repatrieringslovens § 10. Idet Serbien befinder sig i landegruppe 1, vil hun kunne modtage 3.500 kr. om måneden i reintegrationsbistand i fem år, eller 2.800 kr. om måneden i livslang ydelse. Hun er desuden berettiget til supplerende reintegrationsbistand på 1.000 kr. om måneden i fem år/ 800 kr. om måneden i livslang ydelse, idet hun er meddelt opholdstilladelse før 2002.

Idet der er disponeret over ægtefællernes samlede formue under vurderingen af ret til støtte efter § 7, kan denne ikke medtages i vurderingen efter § 10.

3) Eksempel på beregning af reintegrationsbistand som supplement til medbragt pension:

Hvis en udlænding efter reglerne om social pension kan medtage 4.000 kr. om måneden efter skat til sit hjemland eller tidligere opholdsland, og hvis udlændingen kommer fra et land, hvor reintegrationsbistanden udgør 3.500 kr. om måneden, vil udlændingen således ikke være berettiget til at modtage reintegrationsbistand, idet den medtagne pension overstiger, hvad udlændingen kan modtage i reintegrationsbistand. Hvis den pågældende udlænding derimod kan medtage 1.500 kr. i pension efter skat, vil udlændingen derimod kunne få 2.000 kr. i reintegrationsbistand om måneden (3.500 kr. i reintegrationsbistand fratrukket 1.500 kr. i pension).

11.0 Retten til at medtage pension ved repatriering

I visse tilfælde er det muligt at medtage pension enten helt eller delvis ved tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, jf. lov om social pension § 3 a (bilag 10). Reglerne om udlændinges ret til at medtage pension til udlandet gennemgås nedenfor i korte træk.

Kommunalbestyrelsen bør altid inden bevilling af hjælp til repatriering indhente skriftlig dokumentation fra Udbetaling Danmark vedrørende muligheden for at medtage pension i det konkrete tilfælde.

Eventuelle spørgsmål om muligheden for at medtage dansk pension til udlandet, herunder spørgsmål i konkrete sager, kan rettes til: Udbetaling Danmark, Pension, Kongens Vænge 8, 3400 Hillerød, tlf. nr. 70 12 80 61.

11.1 Personkredsen efter lov om social pension

11.1.1 Fravigelse af kravet om dansk indfødsret

Retten til pension er efter lov om social pension § 2, stk. 1, som udgangspunkt betinget af, at modtageren har dansk indfødsret. Efter lov om social pension § 2, stk. 2, nr. 1, gælder dette dog ikke, hvis personen

har boet her i landet i mindst 10 år mellem det fyldte 15. år og folkepensionsalderen, heraf mindst fem år umiddelbart inden det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes. Indgives ansøgning efter folkepensionsalderen, skal kravene være opfyldt ved folkepensionsalderen. Efter lov om social pension § 2, stk. 2, nr. 2, gælder kravet om dansk indfødsret heller ikke, såfremt udlændingen har fået opholdstilladelse i Danmark efter §§ 7 og 8 i udlændingeloven (asyl og kvoteflygtninge).

11.1.2 Fravigelse af bopælskravet

Retten til pension er efter hovedreglen i lov om social pension § 3, stk. 1, betinget af, at modtageren har fast bopæl her i landet eller hyre på dansk skib. Dette udgangspunkt kan dog fraviges ved opfyldelse af betingelserne i lov om social pension § 3, stk. 2-4.

I medfør af § 3 a i lov om social pension har flygtninge m.fl. adgang til at modtage en del af den optjente folkepension til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Efter § 3 a, stk. 1, bevarer udlændinge, som tager bopæl i hjemlandet eller det tidligere opholdsland efter at have fået tillagt folkepension, og som har opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens §§ 7 og 8, retten til at modtage folkepensionens grundbeløb og tillæg efter §§ 15 f og 15 g beregnet på grundlag af folkepensionens grundbeløb fastsat på grundlag af bopælstiden her i landet. Tilsvarende ret har udlændinge, som har opholdstilladelse af flygtningelignende grunde, herunder udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b (humanitær opholdstilladelse) og § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9 b samt familiesammenførte udlændinge til flygtninge m.v., jf. nærmere lov om social pension § 3 a, stk. 2.

For så vidt angår de familiesammenførte udlændinge til flygtninge m.v., er retten til at bevare pensionen betinget af, at de pågældende vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem de har den familiemæssige tilknytning, som har dannet grundlag for opholdstilladelsen, jf. lov om social pension § 3 a, stk. 2.

11.2 Pension, der kan medtages

Retten til at modtage pension gælder alene folkepension, der er tillagt, inden den pågældende vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Herudover er det alene pensionens grundbeløb og tillæg efter §§ 15 f og 15 g, der kan medtages. Der er ikke adgang til at modtage pensionstillæg eller personligt tillæg til pensionen.

Der er ikke adgang til at modtage førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. Der kan imidlertid være adgang til at modtage førtidspension som følge af en bilateral aftale om social sikring mellem Danmark og udlændingens hjemland eller tidligere opholdsland. Se nærmere nedenfor.

Af den tillagte pension er det kun muligt at modtage den del af grundbeløbet og den del af tillægget for opsat folkepension, jf. §§ 15 f og 15 g, der efter pensionslovens regler er optjent her i riget. Bopælstid i oprindelseslandet eller i andre lande indgår ikke ved fastsættelsen af den pension, der kan medtages.

Den pensionsydelse, der kan medtages efter lov om social pension § 3 a indtægtsreguleres, hvis pensionisten har indtægter af en vis størrelse ved personligt arbejde, jf. § 27 i lov om social pension.

11.3 Ret til pension ved fortrudt repatriering

Benytter en udlænding, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 og 2, sig af sin fortrydelsesret, jf. afsnit 13, er vedkommende efter tilbagevenden til Danmark berettiget til at få udbetalt pension på samme grundlag som før repatrieringen, da vedkommende efter udlændingelovens § 17 a bevarer sin opholdstilladelse i Danmark uden tab af status.

11.4 Ophør af retten til at medtage pension

Retten til at medtage pension efter lov om social pension § 3 a, ophører, hvis den pågældende tager ophold i et andet land end det, hvortil repatrieringen er sket.

11.5 Bilaterale aftaler om social sikring

Danmark har med en række lande indgået aftaler om mulighed for at medtage en i Danmark optjent pension ved flytning til disse lande (se bilag 12 for en oversigt over disse lande). Retten til at medtage pension efter lov om social pension § 3 a indskrænker ikke muligheden for at medtage pension efter en sådan aftale. Er en person i henhold til en bilateral aftale berettiget til at medtage pension (både folke- og førtidspension), kan den pågældende uanset lov om social pension § 3 a benytte sig af denne ret.

Kriterierne for, hvornår man er berettiget til at tage pension med til udlandet varierer fra aftale til aftale, hvorfor der henvises til Udbetaling Danmark, der kan oplyse nærmere om det konkrete indhold af de enkelte bilaterale aftaler.

12.0 Ophør af reintegrationsbistand ved unddragelse af strafforfølgning eller straffuldbyrdelse

Efter repatrieringslovens § 10 a, stk. 1 og 2, ophører udbetalingen af reintegrationsbistand, såfremt den pågældende udlænding bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet. Det er en betingelse for kommunalbestyrelsens afgørelse om ophør af reintegrationsbistand, at udlændingen bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet, jf. oven for afsnit 9.

Politiet og kriminalforsorgen har pligt til at underrette Udbetaling Danmark om, at en udlænding bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, såfremt politiet eller kriminalforsorgen får formodning om, at udlændingen har ansøgt om eller modtager reintegrationsbistand, jf. § 10 a, stk. 3.

Reintegrationsbistand udbetales månedsvis bagud fra den 1. i måneden efter, at en udlænding er repatrieret til sit hjemland eller tidligere opholdsland, jf. herved § 8, stk. 2, i bekendtgørelse om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af reintegrationsbistand.

Efter § 10 a, stk. 4, ophører udbetaling af reintegrationsbistand med virkning fra den måned, hvor Udbetaling Danmark får kendskab til, at udlændingen unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Hvis reintegrationsbistanden er udbetalt eller bogført på modtagerens konto i et pengeinstitut efter det tidspunkt, hvor betingelserne for udbetaling af reintegrationsbistand ikke længere var til stede, skal beløbet kræves tilbagebetalt, jf. § 10 i bekendtgørelsen om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af reintegrationsbistand.

Det er en forudsætning for udbetaling af reintegrationsbistand, at den pågældende udlænding tager varig bopæl i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, jf. repatrieringslovens § 10, stk. 1, nr. 2. Udbetaling af reintegrationsbistand ophører således, hvis udlændingen flytter fra hjemlandet eller det tidligere op-

holdsland til et andet land, herunder vender tilbage til Danmark med henblik på strafforfølgning eller fuldbyrdelse af straf her i landet.

Efter repatrieringslovens § 10 a, stk. 5, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at udbetaling af reintegrationsbistand kan genoptages, når udlændingen ikke længere unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, såfremt betingelserne for udbetaling af reintegrationsbistand efter § 10 i øvrigt er opfyldt.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at en udlænding, der efter kommunalbestyrelsens afgørelse om ophør af reintegrationsbistand møder op til strafforfølgning, men hvor strafforfølningen ikke fører til idømmelse af frihedsstraf, kan vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland og modtage reintegrationsbistand i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens tidligere afgørelse herom. Bestemmelsen har endvidere til formål at sikre, at en udlænding efter afsoning af den straf, som udlændingen unddrog sig, kan vende tilbage til det pågældende land og modtage reintegrationsbistand.

Kommunalbestyrelsen kan endvidere efter § 10 a, stk. 6, træffe afgørelse om, at reintegrationsbistand, der ikke er udbetalt, jf. § 10 a, stk. 1, kan efterbetales, hvis strafforfølgning ikke fører til domsfældelse. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en udlænding, der møder op til strafforfølgning, uden at denne fører til domsfældelse, kan få efterbetalt den ophørte reintegrationsbistand.

Det er en forudsætning for efterbetaling af reintegrationsbistanden, at udlændingen vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland og fortsat opfylder de øvrige betingelser for at modtage reintegrationsbistand, jf. repatrieringslovens § 10.

13.0 Klage

Kommunalbestyrelsens afgørelser efter repatrieringsloven kan indbringes for Ankestyrelsen. Reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven) finder anvendelse ved eventuel klage. Det medfører bl.a., at kun den person, en afgørelse vedrører, kan klage over afgørelsen, jf. retssikkerhedslovens § 60, stk. 2. En klage skal tillige normalt indgives inden fire uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, jf. § 67, stk. 1. Ankestyrelsens afgørelser kan som udgangspunkt ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Ankestyrelsen kan endvidere optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning. Klagereglerne på det sociale område er nærmere beskrevet i Børne- og Socialministeriets bekendtgørelse nr. 1338 af 18. november 2016 om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Udbetaling Danmarks afgørelser efter repatrieringsloven kan indbringes for Ankestyrelsen, jf. repatrieringslovens § 12.

14.0 Fortrydelsesret

14.1 Fortrydelsesret efter udlændingeloven

Det fremgår af udlændingelovens § 17, stk. 1, at en opholdstilladelse bortfalder, når en udlænding opgiver sin bopæl i Danmark.

En opholdstilladelse bortfalder endvidere, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end seks på hinanden følgende måneder. Er udlændingen meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, og har udlændingen lovligt boet mere end to år her i landet, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder.

Det gælder dog ikke, hvis udlændingen er vendt tilbage som led i repatriering.

Efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1, bortfalder en opholdstilladelse – uanset udgangspunktet i § 17 – således først, når en udlænding, der med henblik på at tage varigt ophold vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland (repatriering), har opholdt sig uden for Danmark i mere end 12 på hinanden følgende måneder og har opholdstilladelse efter udlændingelovens

- 1) §§ 7 eller 8,
- 2) § 9 b,
- 3) § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9 b,
- 4) § 9 c, når tilladelsen er meddelt en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7,
- 5) § 9 e, når tilladelsen er meddelt tidsubegrænset,
- 6) § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af nr. 1-5, jf. dog stk. 3, eller
- 7) et andet grundlag end nævnt i nr. 1-6, hvis det bestemmes efter ansøgning.

Efter § 17 a, stk. 2, kan en udlænding, der er omfattet af stk. 1, endvidere ansøge om, at opholdstilladelsen først skal anses for bortfaldet, efter en periode på op til 12 måneder efter den i stk. 1 nævnte periode.

Fortrydelsesretten kan således samlet set vare op til to år.

En ansøgning om forlængelse af fortrydelsesretten skal indgives inden udløbet af den generelle fortrydelsesfrist på 12 måneder. Kun i helt undtagelsesvisse tilfælde, hvor der foreligger helt særlige omstændigheder, kan der ses bort fra en fristoverskridelse. Ved vurderingen af, om der foreligger sådanne helt særlige omstændigheder, der kan be-grunde, at der kan ses bort fra en fristoverskridelse, kan der blandt andet lægges vægt på længden af fristoverskridelsen, årsagen dertil samt hvilken betydning en forlængelse af den generelle fortrydelsesret på 12 måneder vil have for den pågældende.

En ansøgning om forlængelse af fortrydelsesretten kan imødekommes for en kortere eller længere periode på op til 12 måneder. Fortrydelsesretten vil som udgangspunkt blive forlænget med 12 måneder, medmindre der i ansøgningen konkret er anmodet om forlængelse af fortrydelsesretten for en kortere periode.

En ansøgning om forlængelse af fortrydelsesretten skal imødekommes, hvis den pågældende udlænding angiver en rimelig begrundelse for at udskyde endelig stillingtagen til spørgsmålet om fortrydelse. Der kan gives afslag på ansøgningen, hvis den ikke efter en konkret individuel vurdering er rimeligt begrun-

det. En ansøgning om, at opholdstilladelsen ikke skal anses som bortfaldet, indgives til Udlændingestyrelsen.

Det fremgår desuden af § 17 a, stk. 3, at stk. 1 og 2 kun finder anvendelse for en udlænding, der er omfattet af stk. 1, nr. 6 (familiesammenførte til flygtninge m.v.), hvis udlændingen vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem udlændingen har den familiemæssige tilknytning, der har dannet grundlag for opholdstilladelsen (referencen). En familiesammenført udlænding til en flygtning m.v., der repatrierer til sit hjemland eller tidligere opholdsland uden referencen, har således ikke fortrydelsesret efter bestemmelsen.

I tilfælde af forskudt repatriering, hvor et ægtepar har truffet beslutning om repatriering, men hvor den ene ægtefælle repatrierer forud for den anden ægtefælle med henblik på at forberede en tilbagevenden for resten af familien, jf. afsnit 7, vil der ikke i alle tilfælde være fortrydelsesret. Hvis referencen repatrierer forud for den familiesammenførte ægtefælle, vil referencen og dermed også den familiesammenførte have fortrydelsesret efter § 17 a. Hvis den familiesammenførte ægtefælle derimod repatrierer forud for referencen, vil der kun være en fortrydelsesret, hvis referencen efterfølgende repatrierer og ægteparret herefter fortryder repatrieringen og vender tilbage samlet. Fortrydelsesretten regnes i dette tilfælde for begge ægtefællers vedkommende fra udrejsetidspunktet. Hvis den familiesammenførte ægtefælle derimod ønsker at vende tilbage til Danmark før referencen har repatrieret, vil den pågældende ikke have fortrydelsesret, idet det som nævnt er en betingelse for at familiesammenførte til flygtninge m.v. har fortrydelsesret efter § 17 a, at de repatrierer sammen med den person, der har dannet grundlag for opholdstilladelsen. Den familiesammenførte ægtefælle må i denne situation henvises til på ny at ansøge om familiesammenføring med referencen.

Fortrydelsesretten i udlændingelovens § 17 a, stk. 1, gælder som nævnt alene for gruppen af flygtninge m.v. samt for familiesammenførte til flygtninge m.v. Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e har – hvis opholdstilladelsen er meddelt tidsbegrænset – fortrydelsesret i tre måneder, jf. udlændingelovens § 17 a, stk. 4.

Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, som følge af udsendelseshindringer, er også omfattet af fortrydelsesretten. For så vidt angår de udlændinge, der har midlertidig opholdstilladelse efter denne bestemmelse gælder det imidlertid, at opholdskommunen skal kontakte udlændingemyndighederne i tilfælde af ansøgninger om hjælp til repatriering. Udlændingemyndighederne tager efterfølgende stilling til, om opholdstilladelsen eventuelt skal inddrages.

En udlænding kan kun benytte muligheden for at bevare sin opholdstilladelse i Danmark én gang.

Fortrydelsesretten indebærer, at udlændingen bevarer sin opholdstilladelse i Danmark. Er opholdstilladelsen udløbet i den periode, hvor den pågældende har opholdt sig uden for Danmark, vil en fornyet opholdstilladelse blive udstedt. Tidsbegrænset opholdstilladelse vil efter de nærmere regler i udlændingelovens § 11, stk. 3, kunne opnås, når den samlede udstrækning af udlændingens ophold i Danmark før repatrieringen og udlændingens ophold i Danmark efter tilbagevenden hertil er syv år, og når de øvrige betingelser herfor er opfyldt. Tilsvarende gælder for så vidt angår de tidsmæssige betingelser for at opnå dansk statsborgerskab.

14.2 Procedure ved benyttelse af fortrydelsesretten

Såfremt en udlænding efter repatriering ønsker at gøre brug af fortrydelsesretten i medfør af udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, skal den pågældende selv arrangere og betale for rejsen tilbage til Danmark. Det er endvidere op til den pågældende udlænding at kontakte de danske repræsentationer i udlandet for at få udstedt en genindrejsetilladelse. Såfremt dette ikke er muligt eller sagen ikke bliver behandlet inden for en rimelig tidsramme, kan den pågældende kontakte Udlændingestyrelsen pr. e-mail på asyl@us.dk for at få hjælp hertil.

I forbindelse med en ansøgning om, at en opholdstilladelse ikke skal anses som bortfaldet, skal den pågældende udlænding udfylde skema BF2, som kan findes på Udlændingestyrelsens hjemmeside www.nyidanmark.dk, under fanen "Blanketter".

Øvrige henvendelser vedrørende anvendelse af fortrydelsesretten, herunder ansøgninger om forlængelse af fortrydelsesretten fra 12 til op til 24 måneder, ansøgninger om genudstedelse af opholdskort med henblik på at blive genregistreret i CPR-registret samt vurderinger af, om personer med en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, (tidl. § 9, stk. 2), som følge af udsendelseshindringer er omfattet, skal endvidere rettes til Udlændingestyrelsen.

En udlænding, der fortryder repatrieringen og vender tilbage til Danmark, skal tilbagebetale hjælpen til repatriering, jf. repatrieringslovens § 9. Der henvises i denne forbindelse til afsnit 8.

Med henblik på erfaringsindsamling vil det være hensigtsmæssigt, at udlændinge, der har fortrudt repatrieringen, henvender sig til Dansk Flygtningehjælp, der herved kan forbedre den fremtidige rådgivning af udlændinge, som ønsker at repatriere. Henvendelsen kan eventuelt ske gennem kommunen.

Hvis en udlænding, der på tidspunktet for repatrieringen var omfattet af integrationsloven, benytter sin fortrydelsesret og vender tilbage til Danmark, vil den pågældende blive stillet som om, repatrieringen ikke havde fundet sted. Det indebærer bl.a., at udlændingen som udgangspunkt skal tage ophold i den kommune, hvor den pågældende var boligplaceret ved repatrieringen, og at integrationsprogrammet skal genoptages med de justeringer, der måtte være nødvendige som følge af repatrieringsforsøget.

Udlændinge, der efter udløb af introduktionsperioden udrejser af Danmark for at repatriere, og som på ny indrejser i Danmark inden udløb af fortrydelsesretten, har ret til at tage ophold i en ny kommune, men kan derfor med fordel henvende sig i den kommune, som de udrejste fra. Den kommune, som udlændingen vælger at flytte til efter forsøg på repatriering, bliver udlændingens opholdskommune og dermed handlekommune, jf. lov om retssikkerhed og administration på det sociale område § 9. Er udrejsen sket inden for introduktionsperioden, påhviler det den kommune, hvor den pågældende udlænding boede ved udrejsen, at påtage sig integrationsansvaret på ny, medmindre en ny kommune godkender at overtage ansvaret.

14.3 Ansøgning om kontanthjælp ved fortrudt repatriering

En udlænding, der efter repatriering benytter sig af fortrydelsesretten, jf. udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, og efter tilbagevenden til Danmark søger om hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, vil være berettiget til integrationsydelse, medmindre vedkommende har opholdt sig mindst syv ud af de sidste otte år i Danmark, jf. lov om aktiv socialpolitik § 22, jf. § 11, stk. 3.

Det gælder også udlændinge, der inden repatriering modtog kontanthjælp eller uddannelseshjælp. En udlænding, der inden repatriering modtog fuld kontanthjælp, stilles således ikke som om, at repatriering ikke har fundet sted, hvis vedkommende fortryder repatriering og vender tilbage til Danmark, og vedkommende risikerer derfor at modtage en lavere ydelse end inden repatrieringen.

15.0 Refusion, resultattilskud og skattebetingelser

Kommunernes udgifter til hjælp til repatriering efter § 7, hjælp til boligudgifter efter § 8 og reintegrationsbistand efter § 10 refunderes fuldt ud af staten, jf. repatrieringslovens § 13, stk. 1. De nærmere regler fremgår af Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse nr. 1617 af 15. december 2016 om statsrefusion og tilskud samt regnskabsaflæggelse og revision på visse områder inden for Børne- og Socialministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Udlændinge- og Integrationsministeriets, Transport-, Bygnings- og Boligministeriets og Undervisningsministeriets ressortområder.

Efter repatrieringslovens § 13, stk. 2, yder staten et resultattilskud på 25.000 kr. til kommunalbestyrelsen for hver udlænding med bopæl i kommunen, som repatrierer med støtte i medfør af loven. Resultattilskuddet ydes, uanset om udlændingen senere vender tilbage til Danmark i medfør af udlændingelovens § 17 a (fortrydelsesretten) eller i medfør af en ny opholdstilladelse, og kommunalbestyrelsen derfor træffer afgørelse om tilbagebetaling af hjælp til repatriering efter lovens § 9.

Kommunerne kan hjemtage resultattilskud fire gange årligt i forbindelse med den løbende restafregning. Herudover har kommunerne mulighed for at hjemtage tilskuddet i den foreløbige og endelige restafregning for hele året. Endelig kan kommunerne berigtige, hvis de senere opdager, at de ikke har hjemtaget korrekt.

Beløbet reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Økonomiske ydelser efter repatrieringsloven medregnes ikke i den skattepligtige indkomst i Danmark, jf. ligningslovens § 7, nr. 9.

16.0 Modregning af gæld til det offentlige

Hvis en borger har gæld til f.eks. en kommune, vil kommunen i visse tilfælde have adgang til at modregne den udestående fordring i andre offentlige ydelser til den pågældende borger. Det betyder, at hvis en borger har et tilgodehavende hos kommunen, men samtidig skylder kommunen penge, kan der ske modregning af skylden med det tilgodehavende beløb.

16.1 Generelt om adgangen til at foretage modregning

Modregning er som udgangspunkt ulovbestemt og sker i overensstemmelse med dansk rets almindelige modregningsregler, der hviler på retspraksis og sædvane, og som giver en vid adgang til modregning. Der findes dog enkelte regler i særlovgivningen om modregning, f.eks. indeholder lov om en børne- og ungeydelse en bestemmelse om, at ydelsen som hovedregel ikke kan gøres til genstand for retsforfølgning (jf. § 11, stk. 1), dog med den modifikation, at der i hele børne- og ungeydelsen eventuelt kan fradrages restancer vedrørende betaling for klub- og dagtilbud, samt skolefritidsordning, jf. § 11 stk. 2. Børne- og

ungeydelsen kan i øvrigt ikke anvendes til modregning af offentlige krav, bortset fra eventuel skyldig børne- og ungedyldelse (tilbagebetalingskrav ved for meget udbetalt ydelse).

Der findes to hovedformer for modregning. Det drejer sig om aftalt og tvungen modregning. Modregning kan således enten ske ved, at de to parter, der har krav mod hinanden, aftaler, at disse krav udlignes ved modregning. Derudover kan der i visse tilfælde ske tvungen modregning. Det er i den forbindelse en betingelse, at kravene er udjævnelige, at kravene er afviklingsmodne, at kravene er gensidige, og at modkravet er retskraftigt.

Modregning kan dog være udelukket, uanset at alle modregningsbetingelser er opfyldt. Dette kan bl.a. være tilfældet, hvor fordringen på staten har et specielt formål og hvor formålet med udbetalingen efter en konkret vurdering vil forspildes, hvis der gennemføres modregning. f.eks. støtte, der ydes til et særligt formål. F.eks. har den daværende Told- og Skattestyrelse afgjort, at modregning er udelukket i arbejdslegater, igangsætningsstipendier, præmieringer, kunsthonorarer og livsvarige ydelser fra Statens Kunstfond.

16.2 Modregning i ydelser efter repatrieringsloven

Der er ikke i loven forbud mod kreditorforfølgning, herunder modregning. Udgangspunktet er derfor, at der kan ske modregning i repatrieringsydelsen.

Støtte til repatriering og reintegrationsbistand ydes med det særlige formål at gøre det økonomisk muligt for en udlænding at vende permanent tilbage til sit hjemland eller tidligere opholdsland. Støtten har således et helt særligt formål.

Da en vellykket repatriering ofte vil være afhængig af, at støtten efter repatrieringsloven udbetales fuldt ud, vil en eventuel modregning i repatrieringsstøtten kunne medføre, at repatriering må opgives. Idet den fulde udbetaling af repatrieringsstøtte således må anses som væsentlig for, om repatriering kan gennemføres, finder Udlændinge- og Integrationsministeriet at modregning kan modvirke det særlige formål, der er med repatrieringsloven.

Helt generelt bemærkes i øvrigt, at hvis en skyldner har gæld til det offentlige, som er overgivet til inddrivelse, vil det være restanceinddrivelsesmyndigheden (SKAT), der træffer afgørelse i konkrete sager om eventuel modregning af gæld i udbetalinger fra staten.

Er der tale om gæld til det offentlige, der fortsat er under opkrævning, træffes afgørelsen af den myndighed, der er fordringshaver for kravet.

16.3 Klageadgang

Såfremt en kommune alligevel vælger at foretage modregning over for en udlænding, skal der – som ved andre afgørelser – gives såvel en skriftlig begrundelse som en klagevejledning. Desuden skal kommunen inden modregning sker huske at foretage partshøring i sager, hvor udlændingen ikke kan antages at være bekendt med kommunens krav. Partshøring skal desuden foretages i sager, hvor udlændingen bestrider kommunens krav.

Klage over en kommunes modregning i repatrieringsstøtte følger den normale klageadgang efter repatrieringslovens § 12 og kan indbringes for Ankestyrelsen.

17.0 Bilagsoversigt

Bilag 1. Repatrieringsloven

Bilag 2. Uddrag af Vejledning om regulering pr. 1. januar 2017 af satser efter integrationsloven, repatrieringsloven, lov om integrationsgrunduddannelse og af satser for integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik

Bilag 3. Bekendtgørelse om reintegrationsbistandens størrelse

Bilag 4. Bekendtgørelse om betingelserne for og fremgangsmåden for udbetaling af reintegrationsbistand

Bilag 5. Notat om supplerende retningslinjer for hvilke oplysninger, der kan inddrages ved vurderingen af, om der kan ske tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl, jf. repatrieringslovens § 2

Bilag 6. Notat om supplerende retningslinjer til fortolkning af repatrieringslovens § 3, stk. 7, hvorefter andre udlændinge kan ansøge om at blive omfattet af repatrieringsloven

Bilag 7. Notat om fortolkning af bestemmelsen i repatrieringslovens § 7, stk. 5, hvorefter en udlænding kun kan modtage hjælp til repatriering én gang

Bilag 8. Notat om fortolkningen af repatrieringslovens § 7, stk. 6, hvorefter en familiesammenført udlænding kun kan modtage hjælp til repatriering, hvis vedkommende vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med referencen.

Bilag 9. Uddrag af udlændingeloven (§§17 og 17 a)

Bilag 10. Uddrag af lov om social pension

Bilag 11. Uddrag af lov om aktiv socialpolitik

Bilag 12. Oversigt pr. 15. august 2017 over lande uden for Norden og EU/EØS, som Danmark har indgået bilaterale aftaler om social sikring med

Bilag 13. Oplysningsskema fra Dansk Flygtningehjælp

Udlændinge- og Integrationsministeriet, den 16. november 2017

LARS VON SPRECKELSEN-SYBERG

LBK nr. 1129 af 13/10/2017 (gældende)**Bekendtgørelse af repatrieringsloven**

Herved bekendtgøres repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 7. oktober 2014, med de ændringer, der følger af § 3 i lov nr. 380 af 27. april 2016 og § 1 i lov nr. 704 af 8. juni 2017.

Kapitel 1*Formål, personkreds m.v.*

§ 1. Lovens formål er gennem en repatrieringsindsats at

- 1) give udlændinge det bedst mulige grundlag for at tage stilling til og eventuelt træffe beslutning om at repatriere og
- 2) støtte udlændinges repatriering.

§ 2. Ved repatriering forstås i denne lov udlændinges frivillige tilbagevenden til deres hjemland eller tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl.

§ 3. Loven gælder for flygtninge m.v., familiesammenførte udlændinge til flygtninge m.v. og andre familiesammenførte udlændinge, jf. stk. 2-4. Loven omfatter endvidere udlændinge, som er meddelt opholdstilladelse i Danmark efter regler, som gjaldt før udlændingeloven af 1983, jf. lov nr. 226 af 8. juni 1983, eller som er født her i landet som efterkommere af disse.

Stk. 2. Ved flygtninge m.v. forstås udlændinge, der har opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7 eller 8,
- 2) udlændingelovens § 9 b,
- 3) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b,
- 4) udlændingelovens § 9 c, når tilladelsen er meddelt en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, eller
- 5) udlændingelovens § 9 e.

Stk. 3. Ved familiesammenførte udlændinge til flygtninge m.v. forstås udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af stk. 2.

Stk. 4. Ved andre familiesammenførte udlændinge forstås udlændinge, der har haft opholdstilladelse her i landet i mindst 5 år, og som har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person, der ikke er omfattet af stk. 2, § 9 m eller § 9 n.

Stk. 5. Er en udlændings opholdstilladelse nægtet forlænget eller inddraget, jf. udlændingelovens § 11, stk. 2, og § 19, stk. 1, anses den pågældende for at være omfattet af loven indtil udløbet af den udrejsefrist, der er fastsat i forbindelse med afgørelsen om nægtelse af forlængelse eller inddragelse af opholdstilladelsen.

Stk. 6. Loven gælder ikke for udlændinge, der er statsborgere i et andet nordisk land eller er statsborgere i et land, som er tilsluttet Den Europæiske Union eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejde eller er omfattet af Den Europæiske Unions regler om visumfritagelse og om

ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v.

Stk. 7. Udlændinge- og integrationsministeren kan efter ansøgning beslutte, at en udlænding, der har opholdstilladelse på andet grundlag end nævnt i stk. 2-4, skal anses for omfattet af loven.

Kapitel 2

Rådgivning m.v. om repatriering

§ 4. Udlændinge- og Integrationsministeriet har ansvaret for den individuelle rådgivning af herboende udlændinge, som udtrykker ønske om at vende tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdsland, og varetager den generelle informationsindsats vedrørende repatriering.

Stk. 2. Udlændinge- og Integrationsministeriet kan overlade udførelsen af opgaven efter stk. 1 til Dansk Flygtningehjælp eller til en eller flere myndigheder, organisationer eller foreninger m.v. Udlændinge- og Integrationsministeriet kan i øvrigt overlade bestemte opgaver til en eller flere myndigheder, organisationer eller foreninger m.v.

§ 5. Kommunalbestyrelsen vejleder i forbindelse med den særlige integrationsindsats efter integrationsloven, eller når der i øvrigt er anledning hertil, om muligheden for at modtage hjælp til repatriering. Kommunalbestyrelsen underretter Udlændinge- og Integrationsministeriet eller den myndighed, organisation eller forening, som ministeriet har overladt rådgivningsopgaven til, når udlændinge udtrykker ønske om at vende tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdsland.

§ 6. Uanset bestemmelsen i § 5 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunalbestyrelsen efter ansøgning give tilladelse til, at en udlænding modtager hjælp til forsørgelse efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik, hvis den pågældende deltager i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering. Kommunalbestyrelsen skal til brug for vurderingen af ansøgningen indhente en udtalelse fra Udlændinge- og Integrationsministeriet eller den myndighed, organisation eller forening, som ministeriet har overladt rådgivningsopgaven til.

Kapitel 3

Hjælp til repatriering

§ 7. Kommunalbestyrelsen yder efter ansøgning hjælp til repatriering til en udlænding, der er omfattet af § 3, stk. 1 eller 7. Der kan kun udbetales hjælp til repatriering, hvis udlændingen ikke har midler hertil, jf. stk. 8, og ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl.

Stk. 2. Hjælp til repatriering omfatter

- 1) udgifter til rejsen fra Danmark til hjemlandet eller det tidligere opholdsland,
- 2) udgifter til transport af personlige ejendele op til 2 m³ pr. person,
- 3) udgifter på højst 11.615 kr. til transport af udstyr, der er nødvendigt for udlændingens eller dennes families erhverv i hjemlandet eller det tidligere opholdsland,
- 4) hjælp til etablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland med indtil 127.517 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og med indtil 38.890 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år,
- 5) udgifter på højst 11.615 kr. til køb af erhvervsudstyr, der vil være egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygningen af hjemlandet eller det tidligere opholdsland, samt udgifter på højst 15.000 kr. til transport af sådant udstyr,

- 6) udgifter til sygeforsikring i hjemlandet eller det tidligere opholdsland til personer, der er fyldt 18 år, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring, på op til 7.500 kr. pr. år i op til 4 år,
- 7) udgifter til medbragt lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug,
- 8) udgifter til medbragte nødvendige personlige hjælpemidler til højst 1 års forbrug eller til andre hjælpemidler, dog højst i alt 5.000 kr., samt hjælp til nødvendig vaccination i Danmark og
- 9) udgifter til skolegang til skolesøgende børn, der på tidspunktet for repatriering er fyldt 5 år, på 500 kr. om måneden pr. barn i op til 4 år, dog højst indtil det fyldte 16. år.

Stk. 3. Hjælp til etablering efter stk. 2, nr. 4, udbetales i to dele, således at der ved tilbagevenden udbetales indtil 51.007 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og indtil 15.556 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til etablering efter stk. 2, nr. 4, efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til etablering 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Stk. 4. Hjælp til udgifter til sygeforsikring, jf. stk. 2, nr. 6, udbetales i to dele, således at hjælp til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden. Det er en betingelse for udbetaling af første del, at der fremvises dokumentation for betalt forsikring. I tilfælde, hvor forsikringen kun kan tegnes i forbindelse med ophold i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, kan udbetaling af første del dog ske på baggrund af et tilbud om forsikring. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til sygeforsikring efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til sygeforsikring 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Stk. 5. I de tilfælde, hvor sygeforsikring efter stk. 2, nr. 6, ikke eller kun meget vanskeligt kan tegnes i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, kan kommunalbestyrelsen i stedet yde hjælp til dækning af behandlingsudgifter. Hjælpen udgør 7.500 kr. pr. år i op til 4 år til personer, der er fyldt 18 år, og udbetales i to dele, således at hjælp til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til behandlingsudgifter efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til behandlingsudgifter 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Stk. 6. Hjælp til udgifter til skolegang efter stk. 2, nr. 9, udbetales i to dele, således at der ved tilbagevenden udbetales 25 pct. af beløbet, der i alt kan ydes efter stk. 2, nr. 9. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til udgifter til skolegang efter stk. 2, nr. 9, efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til skoleudgifter 12 måneder efter udrejsen af Danmark. Det er en betingelse for udbetaling af den resterende del af hjælp til skoleudgifter, at der fremvises dokumentation for, at barnet er indskrevet i skole.

Stk. 7. En udlænding kan kun modtage hjælp til repatriering efter repatrieringsloven én gang.

Stk. 8. Til en udlænding, der er omfattet af § 3, stk. 3 eller 4, kan hjælp til repatriering kun ydes, når udlændingen vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem udlændingen har den familiemæssige tilknytning, som har dannet grundlag for opholdstilladelsen (referencen).

Stk. 9. Uanset stk. 8 kan der ydes hjælp til repatriering, hvis

- 1) udlændingen er blevet skilt fra og ikke længere samlever med referencen,
- 2) referencen er død,

- 3) udlændingen som barn er blevet familiesammenført med sine forældre og efter sit fyldte 18. år ønsker at repatriere eller
- 4) udlændingen har opholdstilladelse på grundlag af en familiemæssig tilknytning til en herboende søn eller datter og er omfattet af § 10, stk. 1, nr. 4.

Stk. 10. Ved vurderingen af, om udlændingen har midler til repatriering, jf. stk. 1, ser kommunalbestyrelsen bort fra formuebeløb, herunder i form af kapitalpension m.v., på op til 50.000 kr. for enlige og op til 100.000 kr. for ægtefæller.

§ 8. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning i ganske særlige tilfælde yde hjælp i op til 12 måneder til betaling af boligudgifter for en familie, hvis et familiemedlem vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland forud for resten af familien.

§ 9. Kommunalbestyrelsen skal træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis en udlænding anvender fortrydelsesretten i udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, eller hvis en udlænding, der har modtaget støtte til repatriering, på ny indgiver ansøgning om opholdstilladelse i Danmark inden for de første to år efter udrejsen og i forlængelse heraf meddeles opholdstilladelse. Kommunalbestyrelsen skal endvidere træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis der til brug for behandlingen af ansøgningen om hjælp til repatriering er angivet urigtige eller vildledende oplysninger. § 95 i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse.

§ 9 a. Hjælp til repatriering kan ikke ydes til en udlænding, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 2. Hjælp til repatriering kan endvidere ikke ydes til en udlænding, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Får politiet eller kriminalforsorgen formodning om, at en udlænding, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2, har ansøgt om eller modtager hjælp til repatriering, skal kommunalbestyrelsen underrettes om unddragelsen. Underretning skal gives til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori udlændingen har eller senest har haft bopæl.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning træffe afgørelse om, at hjælp til repatriering, som ikke er udbetalt, kan ydes, når udlændingen ikke længere unddrager sig strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2, såfremt betingelserne for udbetaling af hjælp til repatriering efter § 7, stk. 1 og 8, i øvrigt er opfyldt.

Kapitel 4

Reintegrationsbistand

§ 10. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning yde en løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år til en udlænding, der er omfattet af § 3, stk. 1 eller 7, hvis udlændingen

- 1) ikke har midler, som kan dække behovet for reintegrationsbistand,
- 2) ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl,
- 3) har haft opholdstilladelse i Danmark i 5 år og

- 4) på tidspunktet for repatrieringen er fyldt 55 år, opfylder betingelserne for at modtage førtidspension eller er fyldt 50 år og på grund af sin helbredstilstand eller lignende forhold må antages ikke at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Stk. 2. I stedet for en løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år efter stk. 1 kan udlændingen, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse efter stk. 1, anmode om at modtage en løbende, månedlig livslang reintegrationsbistand, som udgør 80 pct. af reintegrationsbistanden efter stk. 1. Anmodningen er uigenkaldelig.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning yde en supplerende løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år til en udlænding, som er omfattet af § 3, stk. 1 eller 7, og som er berettiget til reintegrationsbistand efter stk. 1 og meddelt opholdstilladelse her i landet før den 1. juli 2002. Den supplerende reintegrationsbistand udgør 1.000 kr. pr. måned. I stedet for en løbende, månedlig ydelse i 5 år kan udlændin-

gen, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse efter 1. pkt., anmode om at modtage en løbende, månedlig, livslang ydelse på 800 kr. Anmodningen er uigenkaldelig.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde efter ansøgning genoptage en ansøgning om reintegrationsbistand efter stk. 1 eller stk. 3, hvis ansøgeren tidligere har fået afslag herpå under henvisning til stk. 1, nr. 1, og den pågældende inden for 2 år efter udrejsen fra Danmark har mistet eller væsentligt fået forringet sit forsørgelsesgrundlag. Ansøgning herom skal indgives, senest 6 måneder efter ansøger har mistet eller væsentligt fået forringet sit forsørgelsesgrundlag. Ansøgning om genoptagelse indgives til den kommunalbestyrelse, som tidligere har truffet afgørelse om afslag på reintegrationsbistand.

Stk. 5. Pension, der medtages ved repatriering i medfør af lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. eller bilaterale aftaler om social sikring mellem Danmark og andre lande, fradrages i reintegrationsbistanden.

Stk. 6. Udbetaling Danmark forestår udbetaling af reintegrationsbistand og kan i forbindelse med den løbende administration af udbetalingen træffe afgørelser om tilbagebetaling og ophør af reintegrationsbistand i henhold til nærmere regler herom fastsat af udlændinge- og integrationsministeren, jf. stk. 7, 3. pkt.

Stk. 7. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter størrelsen af reintegrationsbistanden for udlændinge, der repatrierer. Bistanden fastsættes i forhold til leveomkostningerne i de enkelte lande, der kan inddeles i landegrupper med sammenlignelige leveomkostninger, og på grundlag af en vurdering af mulighederne for en vellykket repatriering. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af reintegrationsbistand.

Stk. 8. Kommunalbestyrelsen kan til brug for behandlingen af sager om udbetaling af reintegrationsbistand få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister § 7.

§ 10 a. Udbetaling af reintegrationsbistand ophører for en udlænding, som bevidst unddrager sig straf-
forfølgning her i landet, i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 2. Udbetaling af reintegrationsbistand ophører endvidere for en udlænding, som bevidst unddrager sig straffuldbydelse her i landet, hvis den pågældende er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden straf-
feretlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Får politiet eller kriminalforsorgen formodning om, at en udlænding, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2, har ansøgt om eller modtager reintegrationsbistand, skal Udbetaling Danmark underrettes om unddragelsen.

Stk. 4. Udbetaling af reintegrationsbistand ophører med virkning fra den måned, hvor Udbetaling Danmark får kendskab til, at udlændingen unddrager sig strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning træffe afgørelse om, at udbetaling af reintegrationsbistand kan genoptages, når udlændingen ikke længere unddrager sig strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2, såfremt betingelserne for udbetaling af reintegrationsbistand efter § 10 i øvrigt er opfyldt.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning træffe afgørelse om, at reintegrationsbistand, der ikke er udbetalt, jf. stk. 1, kan efterbetales, hvis strafforfølgning ikke fører til domsfældelse. Betingelserne for udbetaling af reintegrationsbistand efter § 10 skal være opfyldt.

Kapitel 5

(Ophævet)

Kapitel 6

Klageregler

§ 12. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Udbetaling Danmarks afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsen.

Kapitel 7

Finansiering m.v.

§ 13. Staten refunderer en kommunes udgifter til hjælp til repatriering efter §§ 7 og 8 samt til reintegrationsbistand efter § 10.

Stk. 2. Staten yder et resultattilskud på 25.000 kr. til kommunalbestyrelsen for hver udlænding med bopæl i kommunen, som repatrierer med støtte i medfør af loven.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med udlændinge- og integrationsministeren nærmere regler om anvisning af refusion, regnskabsaflæggelse og revision og om forældelse af kommuners krav om refusion.

§ 14. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 3, 5 og 8, er fastsat i 2004-niveau og reguleres fra og med 2005 én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 2. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 4, og § 7, stk. 3, er fastsat i 2014-niveau og reguleres fra og med 2015 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 3. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 6 og 9, og § 13, stk. 2, er fastsat i 2017-niveau og reguleres fra og med 2018 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Kapitel 8

Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 15. Loven træder i kraft den 1. januar 2000.

Stk. 2. (Udelades)

§§ 16-18 (Udelades)

§ 19. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. § 16 kan dog ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 704 af 8. juni 2017 (Øget støtte til repatriering, genindførelse af resultattilskud til kommunerne og indførelse af absolut tilbagebetalingskrav m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 2. Loven finder anvendelse for udlændinge, som repatrierer med støtte i medfør af repatrieringsloven den 1. juli 2017 eller senere, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 10, finder ikke anvendelse i sager, hvor ansøgning om hjælp til repatriering er indgivet før lovens ikrafttrædelse.

Udlændinge- og Integrationsministeriet, den 13. oktober 2017

INGER STØJBERG

/ Lars von Spreckelsen-Syberg

Bilag 2

Uddrag af Vejledning om regulering pr. 1. januar 2017 af satser efter integrationsloven, repatrieringsloven, lov om integrationsgrunduddannelse og af satser for integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik

(vejledning nr. 10273 af 30. november 2016)

1. I bilag 1 til denne vejledning oplyses størrelsen pr. 1. januar 2017 af satserne efter følgende love og bekendtgørelser:

[....]

2) Repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af d. 7. oktober 2014
Tabel til denne vejledning oplyses størrelsen pr. 1. januar 2016 af satserne efter følgende love:

[....]

Ved satserne i bilagets tabeller henvises til lovhjemlen eller en eventuel bekendtgørelseshjemmel.

Satserne i vejledningen gælder for perioden 1. januar - 31. december 2017, medmindre andet er angivet i den enkelte tabel.

Satstabeller

Tabel 5: Repatrieringsloven		
		kr. én gang
1.	Udgifter til transport af udstyr, der er nødvendigt for udlændingens eller dennes families erhverv (lovens § 7, stk. 2, nr. 3)	15.498
2.	Hjælp til etablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland (lovens § 7, stk. 2, nr. 4):	133.866
	- Pr. person, der er fyldt 18 år	40.826
	- Pr. person, der ikke er fyldt 18 år	
3.	Udgifter til køb af erhvervsudstyr (lovens § 7, stk. 2, nr. 5)	15.498
	Udgifter til transport af sådant udstyr	20.016
4.	Udgifter til medbragte hjælpemidler (lovens § 7, stk. 2, nr. 8)	6.541
5.	Del af hjælp til etablering, der udbetales ved tilbagevenden (lovens § 7, stk. 3):	53.546
	- Pr. person, der er fyldt 18 år	16.330
	- Pr. person, der ikke er fyldt 18 år	
6.	Udgifter til sygeforsikring eller behandling (lovens § 7, stk. 4)	6.671

BEK nr 829 af 19/06/2017 (Gældende) Udskriftsdato: 6. september 2017

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: Udlændinge- og Integrationsmin., j.nr. 2017-8307

Bekendtgørelse om reintegrationsbistandens størrelse

I medfør af § 10, stk. 7, i repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 7. oktober 2014, fastsættes:

§ 1. Reintegrationsbistanden, jf. lovens § 10, stk. 1, udgør for udlændinge, der repatrierer den 1. juli 2017 eller senere, følgende for de lande, der er nævnt i bilag 1:

1) Gruppe 1: 3.500 kr. pr. måned.

2) Gruppe 2: 4.500 kr. pr. måned.

§ 2. 80 pct. af reintegrationsbistanden, jf. lovens § 10, stk. 2, udgør for udlændinge, der repatrierer den 1. juli 2017 eller senere, følgende for de lande, der er nævnt i bilag 1:

1) Gruppe 1: 2.800 kr. pr. måned.

2) Gruppe 2: 3.600 kr. pr. måned.

§ 3. Reintegrationsbistand tilkendt efter repatrieringsloven kan for den enkelte udlænding ikke nedsættes i den periode, hvori bistanden er tilkendt.

§ 4. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder anvendelse for reintegrationsbistand for udlændinge, der repatrierer den 1. juli 2017 eller senere.

Stk. 3. Bekendtgørelse nr. 415 af 28. april 2014 om reintegrationsbistandens størrelse ophæves.

Stk. 4. Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse for fastsættelse af reintegrationsbistand for udlændinge, der er repatrieret før den 1. juli 2017. For fastsættelse af reintegrationsbistand for disse udlændinge finder bekendtgørelsen nr. 415 af 28. april 2014 om reintegrationsbistandens størrelse fortsat anvendelse.

Udlændinge- og Integrationsministeriet, den 19. juni 2017

INGER STØJBERG

/ Lars von Spreckelsen-Syberg

Lovtidende A

Udgivet den 30. april 2014

28. april 2014. Nr. 416.

Bekendtgørelse om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af reintegrationsbistand

I medfør af § 10, stk. 6, og § 10, stk. 7, 3. pkt., i repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1052 af 28. august 2013, som ændret ved lov nr. 308 af 29. marts 2014, fastsættes:

Kapitel 1

Sagsbehandling

§ 1. Ansøgning om en løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år efter repatrieringslovens § 10, stk. 1, indgives til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori udlændingen har bopæl.

Stk. 2. I stedet for en løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år, jf. repatrieringslovens § 10, stk. 1, kan udlændingen, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse efter stk. 1, anmode om at modtage en løbende, månedlig livslang reintegrationsbistand, som udgør 80 pct. af reintegrationsbistanden efter repatrieringslovens § 10, stk. 1, jf. repatrieringslovens § 10, stk. 2. Anmodningen er uigenkaldelig.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse ved ansøgninger om en supplerende løbende, månedlig reintegrationsbistand efter repatrieringslovens § 10, stk. 3.

§ 2. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse i sager vedrørende reintegrationsbistand senest 3 måneder efter tidspunktet for ansøgningens modtagelse.

Stk. 2. Kan afgørelse ikke træffes inden den i stk. 1 nævnte frist, skal ansøgeren have en nærmere redegørelse for årsagen hertil og meddelelse om, hvornår sagen kan forventes afgjort.

§ 3. Kommunalbestyrelsen skal underrette Udbetaling Danmark om afgørelser i sager, hvori der træffes bestemmelse om at yde reintegrationsbistand, ved at fremsende kopi af afgørelsen til Udbetaling Danmark.

Stk. 2. Det skal fremgå af afgørelsen, om der er tale om en løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år eller om en løbende, månedlig livslang reintegrationsbistand. Det skal endvidere fremgå, om der er bevilget supplerende reintegrationsbistand efter repatrieringslovens § 10, stk. 3, samt om der er tale om en løbende, månedlig supplerende reintegrationsbistand i 5 år eller om en løbende, månedlig livslang supplerende reintegrationsbistand. Herudover skal størrelsen af den månedlige reintegrationsbistand, tidspunktet fra hvilket reintegrationsbistanden skal udbetales, og modtagerens oplysningspligt efter § 13 fremgå af afgørelsen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen sender sagens akter til Udbetaling Danmark. Af sagens akter skal fremgå følgende: oplysninger om udlændingens navn, køn, cpr-nummer, alder, civilstand, statsborgerskab, fuldstændig adresse i det land, som udlændingen er udrejst af Danmark til, underskrift, som udlændingen vil bruge ved udfyldning af leveattest, jf. § 12, pengeinstitutets navn, adresse, pengeinstituttets SWIFT

adresse og kontonummer, hvorpå reintegrations- bistanden ønskes indsat, og hvornår udlændingen er udrejst af Danmark til hjemlandet eller det tidligere opholdsland samt dato for, hvornår Udbetaling Danmark første gang skal udbetale reintegrationsbistanden.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal så vidt muligt sende sagens akter til Udbetaling Danmark så betids, at Udbetaling Danmark har mulighed for at udbetale reintegrationsbistanden rettidigt, jf. § 8, stk. 2.

Kapitel 2

Betingelser for udbetaling af reintegrationsbistand

§ 4. Ved vurderingen af om en udlænding har midler, som kan dække behovet for reintegrationsbistand, jf. repatrieringslovens § 10, stk. 1, nr. 1, tages både formue og løbende indtægter i betragtning. Har en udlænding fået nedsat hjælp til etablering efter repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 4, på baggrund af egne midler, skal disse midler ikke indgå i vurderingen efter repatrieringslovens § 10, stk. 1.

Stk. 2. Der ses bort fra formue på halvdelen af det beløb, den pågældende ville kunne modtage i reintegrationsbistand i 5 år, jf. § 1 i bekendtgørelse om reintegrationsbistandens størrelse. Det har i den forbindelse ikke betydning, om den pågældende udlænding har valgt den 5-årige eller livslange reintegrationsbistand. Hvis udlændingens formue overstiger halvdelen af det beløb, som den pågældende ville kunne modtage i reintegrationsbistand i 5 år, kan der ikke ydes re- integrationsbistand. Ved beregningen af det beløb, den på- gældende udlænding vil kunne modtage i reintegrationsbi- stand, jf. 1. pkt., medtages reintegrationsbistand, der ydes efter repatrieringslovens § 10, stk. 1, samt supplerende reintegrationsbistand, der ydes efter repatrieringslovens § 10, stk. 3, såfremt den pågældende udlænding er berettiget dertil.

Stk. 3. Der ses desuden bort fra den del af en formue, der er nødvendig for at kunne bevare eller opnå en nødvendig boligstandard, eller som bør bevares af hensyn til udlændin- gens eller familiens erhvervs- og uddannelsesmuligheder.

Stk. 4. Der ses tillige bort fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade efter lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, lov om erstatningsansvar eller lov om forsikring mod følger af arbejdsskader.

Stk. 5. Der ses endvidere bort fra formue, som er opstået som følge af udbetaling af godtgørelse for varigt mén og ikke-økonomisk skade samt ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser, foreninger m.v., der er fritaget for beskatning for modtageren, jf. ligningslovens § 7, nr. 22.

Stk. 6. Der ses bort fra løbende indtægter, herunder privat pensionsopsparring, ATP m.v., på op til det beløb, den på- gældende vil kunne modtage i reintegrationsbistand om måneden ved reintegrationsbistand i 5 år. Ved beregning af det beløb, den pågældende udlænding vil kunne modtage i rein- tegrationsbistand, jf. 1. pkt., medtages reintegrationsbistand, der ydes efter repatrieringslovens § 10, stk. 1, samt supple- rende reintegrationsbistand, der ydes efter repatrieringslo- vens § 10, stk. 3, hvis den pågældende udlænding er beretti- get dertil.

Stk. 7. For ægtefæller skal vurderingen efter stk. 1 foretages på grundlag af ægtefællernes samlede økonomiske forhold.

Stk. 8. En ansøgning efter repatrieringslovens § 10, stk. 4, om genoptagelse af en ansøgning om reintegra- tionsbistand efter repatrieringslovens § 10, stk. 1 eller 3, skal indgives til den kommunalbestyrelse, som traf afgørelse om afslag på reintegrationsbistand, senest seks måneder efter, at ansøger har mistet eller

væsentligt fået forringet sit forsørgelsesgrundlag. En ansøgning om genoptagelse skal vedlægges dokumentation for, at forsørgelsesgrundlaget er mistet eller væsentligt forringet inden to år efter udrejsen. Det er i den forbindelse endvidere en betingelse,

- 1) at den pågældende udlænding inden repatrieringen har ansøgt om og er meddelt afslag på en ansøgning om re- integrationsbistand efter repatrieringslovens § 10, stk. 1, nr. 1,
- 2) at udlændingen på tidspunktet for den oprindelige afgørelse har opfyldt de øvrige betingelser for at modtage reintegrationsbistand, jf. repatrieringslovens § 10, stk. 1, nr. 2-4, og
- 3) at den pågældende udlænding fortsat opholder sig som repatrieret i sit hjemland eller tidligere opholdsland, samt at vedkommende ikke på anden vis er kommet i besiddelse af midler, der kan dække behovet for reintegrationsbistand, jf. bekendtgørelsens § 6.

Kapitel 3

Ophør og nedsættelse af reintegrationsbistand

§ 5. Reintegrationsbistanden for den enkelte udlænding kan ikke nedsættes i den periode, hvori bistanden ydes, uanset om udlændingen efter repatrieringen får løbende indtægter, der delvist kan dække behovet for reintegrationsbistand.

§ 6. Udbetaling af reintegrationsbistanden ophører, hvis udlændingen dør, flytter til et andet land eller kommer i besiddelse af midler, der kan dække behovet for reintegrationsbistand, jf. § 4.

Stk. 2. Afgår udlændingen ved døden, ophører udbetalingen af reintegrationsbistand med udgangen af den måned, hvori dødsfaldet har fundet sted.

§ 7. Pension, der medtages ved repatriering i medfør af lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. eller bilaterale aftaler mellem Danmark og andre lande, fradrages i reintegrationsbistanden, jf. repatrieringslovens § 10, stk. 5.

Stk. 2. Hvis beløbet, som en udlænding kan medtage i pension efter fradrag af skat, er mindre end den fastsatte re- integrationsbistand, udgør reintegrationsbistanden til den på- gældende udlænding forskellen mellem pensionen efter fra- drag af skat og den fastsatte reintegrationsbistand.

Kapitel 4

Administration m.v.

§ 8. Udbetaling Danmark forestår udbetaling af reintegrationsbistand og kan i forbindelse med den løbende administration af udbetalingen træffe afgørelser om tilbagebetaling og ophør af reintegrationsbistand, jf. repatrieringslovens § 10, stk. 6.

Stk. 2. Reintegrationsbistand udbetales månedsvis bagud fra den 1. i måneden efter, at en udlænding er repatrieret til sit hjemland eller tidligere opholdsland.

Stk. 3. Reintegrationsbistand kan overføres til en konto i et dansk eller udenlandsk pengeinstitut. Ved overførsel til et udenlandsk pengeinstitut fratrækkes de omkostninger, der er forbundet med overførslen.

§ 9. Reintegrationsbistand efter repatrieringslovens § 10, stk. 1, udbetales månedligt i maksimalt 5 år regnet efter tidspunkt for udlændingens repatriering.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for reintegrationsbistand efter repatrieringslovens § 10, stk. 3, 1. pkt.

§ 10. Hvis reintegrationsbistanden er udbetalt eller bogført på modtagerens konto i et pengeinstitut efter det tidspunkt, hvor betingelserne for udbetaling af reintegrationsbistand ikke længere er til stede, jf. § 6, skal beløbet kræves tilbagebetalt efter reglerne i stk. 2-4.

Stk. 2. Udbetaling Danmark skal tilbageføre reintegrationsbistand, der er bogført på modtagerens konto i et pengeinstitut, hvis årsagen til ophøret af reintegrationsbistand er opstået inden dispositionsdagen. Tilbageførsel kan ske efter dispositionsdagen.

Stk. 3. Hvis reintegrationsbistanden ikke kan tilbageføres efter stk. 2, skal Udbetaling Danmark søge beløbet inddrevet.

Stk. 4. Udbetaling Danmark kan opgive krav på tilbagebetaling efter stk. 3, hvis beløbet må anses for uerholdeligt, eller hvis de økonomiske omkostninger forbundet med inddrivelsen står i misforhold til tilbagebetalingskravet.

§ 11. Udbetaling Danmark skal i forbindelse med den første udbetaling af reintegrationsbistand give meddelelse herom til udlændingen.

Stk. 2. Udbetaling Danmark fastsætter hver 1. januar reintegrationsbistanden for den enkelte udlænding som følge af ændringer i takster for reintegrationsbistand og pension.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal udsende meddelelser om reintegrationsbistanden, når der sker ændringer i størrelsen af reintegrationsbistanden, jf. stk. 2.

Kapitel 5

Kontrol, oplysningspligt m.v.

§ 12. Udbetaling Danmark skal én gang årligt anmode modtageren af reintegrationsbistand om en bekræftelse af, at den pågældende er i live og fortsat opfylder betingelserne for modtagelse af reintegrationsbistand. Udbetaling Danmark skal i den forbindelse anmode om en erklæring med oplysning om udlændingens civilstand, indtægts- og formueforhold samt om eventuel ægtefælles indtægt.

§ 13. Modtageren af reintegrationsbistand skal oplyse Udbetaling Danmark om forandringer i forhold, der kan forventes at medføre ændringer i reintegrationsbistanden. §§ 11 og 11 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Udbetaling Danmark kan afkræve modtageren af reintegrationsbistand og dennes ægtefælle oplysninger til brug for beregning og udbetaling af reintegrationsbistand. Hvis oplysningerne ikke modtages senest 3 måneder efter anmodningen herom, ophører udbetalingen af reintegrationsbistand med udgangen af den måned, hvori fristen er udløbet. Udbetalingen genoptages med virkning fra den 1. i måneden, efter at oplysningerne er modtaget. Hvis modtageren på grund af særlige omstændigheder ikke har mulighed for at fremskaffe oplysningerne inden for den i 2. pkt. nævnte frist, kan fristen forlænges.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal samtidig med anmodning om oplysninger efter stk. 2, oplyse modtageren af reintegrationsbistand om retsvirkningerne af, at de fornødne oplysninger ikke fremsendes rettidigt.

Stk. 4. Modtageren af reintegrationsbistand skal oplyse Udbetaling Danmark om flytning.

§ 14. Hvis en modtager af reintegrationsbistand har tilsidesat sin oplysningspligt efter § 13 eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget reintegrationsbistand, skal modtageren eller dennes dødsbo tilbagebetale det beløb, der er modtaget med urette.

Kapitel 6

Ikrafttræden

§ 15. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. maj 2014 og finder anvendelse for ansøgninger om reintegrationsbistand, der behandles den 1. maj 2014 eller senere.

Stk. 2. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 561 af 30. maj 2013 om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af reintegrationsbistand. Bekendtgørelsen finder dog fortsat anvendelse for ansøgninger, der behandles af kommunalbestyrelsen inden den 1. maj 2014.

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold, den 28. april 2014

MANU SAREEN

/ Henrik Thomassen

Notat af 13. september 2010

Notat om supplerende retningslinjer for hvilke oplysninger, der kan inddrages ved vurderingen af, om der kan ske tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl, jf. repatrieringslovens § 2

1. Baggrund

Det fremgår af repatrieringslovens § 2, at der ved repatriering forstås ”udlændinges frivillige tilbagevenden til deres hjemland eller tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl.”

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at betingelsen om, at tilbagevenden skal ske med henblik på at tage varig bopæl, indebærer, at det ikke anses som repatriering, hvis en person alene har til hensigt at opholde sig i hjemlandet eller det tidligere opholdsland i en periode og derefter vende tilbage til Danmark.

Det fremgår ikke af bemærkningerne, hvilke oplysninger, der kan inddrages ved vurderingen af, om det må antages at være muligt for den pågældende udlænding at vende tilbage til det pågældende land med henblik på at tage varig bopæl.

2. Oplysninger, der kan indgå i vurderingen af, om der kan ske tilbagevenden med henblik på at tage varig bopæl efter repatrieringsloven § 2

Efter Udlændinge- og Integrationsministeriet opfattelse må kravet om varig bopæl anses for at være opfyldt, når der er foretaget en subjektiv vurdering af, om den pågældende har til hensigt at tage varig bopæl i oprindelseslandet eller det tidligere opholdsland, og en objektiv vurdering af, om det er muligt for den pågældende at vende tilbage og etablere varig bopæl i landet.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at der i den objektive vurdering af, hvorvidt det er muligt for en udlænding at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl, vil kunne inddrages oplysninger om den generelle situation i det pågældende land, herunder oplysninger om sikkerhedssituationen, væbnede konflikter og andre forhold, der er egnede til at have indflydelse på, hvorvidt det er muligt at tage permanent ophold.

Eftersom repatrieringsloven har en tæt sammenhæng med udlændingeområdet, opfordrer Udlændinge- og Integrationsministeriet generelt til at anvende de samme oplysninger, som udlændingemyndighederne inddrager i deres sagsbehandling.

Baggrundsoplysninger om de generelle forhold i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, som udlændingemyndighederne inddrager i deres sagsbehandling, kan findes på Flygtningenævnets hjemmeside www.fln.dk under fanebladet ”Baggrundsoplysninger”.

Såfremt udlændingemyndighederne vurderer, at der kan ske nægtelse af forlængelse eller inddragelse af opholdstilladelse under henvisning til de generelle forhold i det pågældende land, må det efter Udlændin-

ge- og Integrationsministeriets opfattelse som altovervejende udgangspunkt kunne lægges til grund, at betingelserne efter repatrieringslovens § 2 kan anses for opfyldt.

Det følger således af repatrieringslovens § 3, stk. 5, at en udlænding, hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, er omfattet af repatrieringsloven indtil udløbet af den fastsatte udrejsefrist. Det betyder, at såfremt den pågældende søger om hjælp efter repatrieringsloven inden udløbet af udrejsefristen, er han eller hun omfattet af loven. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at bestemmelsen har til formål at øge incitamentet til at rejse frivilligt tilbage til hjemlandet.

Har en udlænding således fået nægtet forlænget eller inddraget sin opholdstilladelse under henvisning til udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, skal vedkommende derfor have mulighed for at søge om hjælp til repatriering som alternativ til en fremtid i udsendelsesposition på et udrejsecenter.

Således gennemgår Udlændingestyrelsen aktuelt en række sager, hvor somaliske statsborgere er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2, på grund af de generelle forhold, der på daværende tidspunkt var fremherskende i visse områder af Somalia, i forhold til en vurdering af, om forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at der kan være grundlag for at inddrage opholdstilladelsen, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1.

Vurderer udlændingemyndighederne omvendt, at de generelle forhold i landet eller dele af landet er af en sådan karakter, at udlændinge, der stammer fra det pågældende land eller området af landet kan meddeles opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus), vil der efter

Udlændinge- og Integrationsministeriet opfattelse som altovervejende udgangspunkt ikke kunne ydes hjælp til repatriering til det pågældende land eller område.

Eksempelvis meddeles syriske statsborgere på nuværende tidspunkt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, hvorefter der gives midlertidigt ophold til udlændinge, hvis behov for beskyttelse har baggrund i en særlig alvorlig situation i hjemlandet i forbindelse med en væbnet konflikt eller lignende. Når alene det forhold, at man stammer fra Syrien er tilstrækkeligt til, at der meddeles midlertidig beskyttelse, må en objektiv vurdering af situationen i landet efter Udlændinge- og Integrationsministeriet opfattelse også føre til, at der ikke kan meddeles støtte til repatriering til Syrien.

Oplysninger om Flygtningenævnets praksis kan findes på Flygtningenævnets hjemmeside www.fln.dk under fanebladet ”Praksis”.

Udenrigsministeriets rejsevejledninger er efter Udlændinge- og Integrationsministeriet opfattelse derimod ikke egnede til at kunne tillægges afgørende vægt ved en objektiv vurdering af, om der kan ske tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl.

Dette skyldes, at Udenrigsministeriets rejsevejledninger indeholder råd og oplysninger rettet til danske rejsende, og at vejledningerne således er udarbejdet som information med henblik på planlægning af tidsafgrænsede, typisk kortere, ophold for almindelige danske rejsende uden et forudgående kendskab til landet.

Borgerservice i Udenrigsministeriet har således over for Udlændinge- og Integrationsministeriet oplyst, at rejsevejledningerne er udarbejdet som information med henblik på planlægning af tidsafgrænsede, typisk kortere, ophold for almindelige danske rejsende uden et forudgående kendskab til landet, og at Borgerservice i Udenrigsministeriet er enig med Udlændinge- og Integrationsministeriet i, at rejsevejledningerne ikke er egnede til at basere et afslag på en ansøgning efter repatrieringsloven.

Notat

Notat om supplerende retningslinjer til fortolkning af repatrieringslovens § 3, stk. 7, hvorefter andre udlændinge kan ansøge om at blive anset for omfattet af repatrieringsloven

Baggrund

Repatrieringsloven omfatter flygtninge m.v., familiesammenførte til flygtninge m.v. samt andre familiesammenførte udlændinge, jf. repatrieringslovens § 3, stk. 1, jf. stk. 2-4.

Det fremgår af repatrieringslovens § 3, stk. 7, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations kan beslutte, at en udlænding, der har opholdstilladelse på andet grundlag end nævnt i stk. 2-4, skal anses for omfattet af repatrieringsloven.

Det fremgår af bemærkningerne til repatrieringslovens § 3, stk. 7 (Lovforslag nr. L 190 af 25. februar 1999), at en udlænding, der ikke er omfattet af lovens personkreds, kan ansøge indenrigsministeren (nu integrationsministeren) om at blive anset for omfattet af loven med henblik på at sikre, at der kan ydes hjælp til repatriering til andre udlændinge end dem, der uden videre er omfattet af loven, hvis der efter en konkret vurdering må antages at være behov herfor. Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at det eksempelvis vil kunne være relevant for udlændinge, der har fået opholdstilladelse inden udlændingeloven fra 1983, herunder udlændinge, der er rejst ind som gæstearbejdere før indvandringsstoppet i 1973 eller er født her i landet som efterkommere af sådanne gæstearbejdere.

Bestemmelsen har således været tilsigtet anvendt for en gruppe af udlændinge, der har haft et langvarigt ophold i Danmark. Som det fremgår af forarbejdernes formulering, er der dog ikke tale om en udtømmende opremsning, og andre udlændinge kan således efter en konkret vurdering anses for omfattet af bestemmelsen.

Inden for de seneste år er der sket en væsentlig ændring i indvandringsmønstret; således er der kommet langt flere udlændinge til Danmark, som er meddelt opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse eller studier her i landet, eller som er medfølgende familie til sådanne udlændinge. Opholdstilladelserne er ofte kendetegnede ved at være betinget af den pågældendes mulighed for at forsørge sig selv og sin eventuelle medfølgende familie samt at være meddelt med henblik på midlertidigt ophold med en dato for udløb af opholdstilladelsen. En udlænding, der har boet lovligt her i landet i mindst fire år og i hele denne periode har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-9 e har dog mulighed for at blive meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis de øvrige betingelser herfor er opfyldt.

Dansk Flygtningehjælp har over for Integrationsministeriet oplyst, at Dansk Flygtningehjælp i stigende grad modtager henvendelser fra udlændinge, der ikke er omfattet af den i forarbejderne nævnte målgruppe for repatrieringslovens § 3, stk. 7, og som spørger til muligheden for at blive anset for omfattet af repatrieringsloven. Der er ikke tidligere taget stilling til, om andre udlændinge end de tidligere gæstearbejdere og deres efterkommere kan falde ind under § 3, stk. 7, og der er nu behov herfor.

Supplerende betingelser for efter ansøgning herom at kunne anses for omfattet af repatrieringsloven, jf. repatrieringslovens § 3, stk. 7

Det er Integrationsministeriets vurdering, at formålet med repatrieringsloven – nemlig at give udlændinge med lovligt ophold her i landet et økonomisk grundlag for at repatriere, såfremt de ikke selv har midler

dertil – sammenholdt med det ændrede indvandringsmønster fører til, at der er behov for at præcisere fortolkningen af bestemmelsen i repatrieringslovens § 3, stk. 7.

Ved ansøgninger efter repatrieringslovens § 3, stk. 7, fra udlændinge, der ikke er nævnt i forarbejderne, lægger Integrationsministeriet således som udgangspunkt vægt på, at den pågældende udlænding har haft opholdstilladelse i mindst fem år (svarende til det krav til opholdstid, der stilles til familiesammenførte udlændinge til andre end flygtninge m.v., jf. repatrieringslovens § 3, stk. 4), og at vedkommende er meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold eller er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse.

Er opholdstilladelsen betinget af, at den pågældende udlænding er i beskæftigelse eller er selvforsørgende med den konsekvens, at opholdstilladelsen kan bortfalde/inddrage, hvis den pågældende udlænding ikke længere er i beskæftigelse eller er selvforsørgende, kan den pågældende som hovedregel ikke anses for omfattet af repatrieringsloven.

Afgørelsen beror på en konkret og individuel vurdering, hvorfor angivelsen af kriterier ikke er udtømmende.

Såfremt der foreligger andre ganske særlige omstændigheder, vil udlændingen således efter en konkret og individuel vurdering kunne anses for omfattet af repatrieringsloven.

Herved sikres det, at også andre udlændinge end de tidligere gæstearbejdere og deres efterkommere, som har haft et langvarigt ophold i Danmark, har mulighed for efter ansøgning herom at blive anset for omfattet af repatrieringsloven.

Der er med nærværende notat ikke tale om en udvidelse af repatrieringslovens personkreds, men alene om en fastlæggelse af retningslinjer for, hvordan ansøgninger fra andre end tidligere gæstearbejdere m.v. skal behandles, idet der ikke tidligere har været taget stilling hertil.

NOTAT af 6. september 2010

Notat om fortolkning af bestemmelsen i repatrieringslovens § 7, stk. 5, hvorefter en udlænding kun kan modtage hjælp til repatriering én gang

Baggrund

Det fremgår af repatrieringslovens § 7, stk. 5, at en udlænding kun kan modtage hjælp til repatriering én gang.

Muligheden for at modtage repatrieringsstøtte var fra 1990 reguleret som et aktstykke på finansloven og blev indført i lov om social bistand ved lov nr. 464 af 30. juni 1993 med henblik på en permanent videreførelse af den hidtidige ordning. Det fremgår af § 47 a, stk. 4, i den daværende lov om social bistand, at en udlænding, der har benyttet muligheden for at bevare sin opholdstilladelse i henhold til udlændingelovens § 17 a, kun kunne modtage hjælp til repatriering én gang.

Af forarbejderne¹ til lovændringen fremgår det, at bestemmelsen er indført for at hindre misbrug af ordningen, således at udlændinge, der benytter muligheden for at bevare sin opholdstilladelse (fortrydelsesretten), kun kan modtage repatrieringshjælp én gang. Der var dog efter bestemmelsen mulighed for i særlige tilfælde på ny at modtage repatrieringsstøtte, f.eks. hvis en person efter nogle år i hjemlandet var vendt tilbage til Danmark i medfør af en ny opholdstilladelse og herefter efter nogen tid igen ønskede at repatriere.

Reglerne om repatriering blev videreført uændret i lov om aktiv socialpolitik § 86, stk. 4.

I 1999 blev der fremsat forslag om en egentlig repatrieringslov med henblik på at videreføre og styrke den hidtidige repatrieringsindsats. Efter den daværende lovs² § 7, stk. 3, kan en udlænding kun modtage hjælp til repatriering én gang. Af forarbejderne³ fremgår alene, at hjælp til repatriering efter forslaget som hidtil kun skal kunne modtages én gang. Dermed blev der med vedtagelse af repatrieringsloven – uden yderligere bemærkninger i forarbejderne – indført en skærpelse af de hidtil gældende regler om muligheden for i særlige tilfælde at modtage hjælp til repatriering flere gange.

En gennemgang af forarbejderne til bestemmelsen giver således ikke et bidrag til, hvorledes bestemmelsen nærmere skal fortolkes.

Betingelser for at kunne modtage hjælp til repatriering igen uanset repatrieringslovens § 7, stk. 5

Det er imidlertid Integrationsministeriets vurdering, at en formålsfortolkning sammenholdt med almindelige fuldmagtsregler må føre til, at bestemmelsen i repatrieringslovens § 7, stk. 5, må forstås således, at en udlænding selv skal have søgt om og have modtaget hjælp til repatriering, før den pågældende efter bestemmelsen er udelukket fra på ny at modtage hjælp til repatriering.

Det er således en betingelse, at den pågældende udlænding var mindreårig, da repatriering blev forsøgt første gang, at vedkommende fortsat var mindreårig på tidspunktet for familiens tilbagevenden til Danmark, og at den pågældende udlænding repatrierede som del af en familie, hvor forældremyndighedsindehaveren/-haverne traf beslutningen om at repatriere.

En udlænding, der som mindreårig efter egen beslutning har ansøgt om og modtaget repatrieringsstøtte, kan således ikke på ny modtage hjælp til repatriering.

Denne fortolkning indebærer, at en udlænding, der som voksen ønsker at repatriere til sit hjemland eller tidligere opholdsland, ikke afskæres fra at modtage hjælp hertil, selvom vedkommende som mindreårig som led i sin families repatriering har forsøgt at repatriere, idet det må forudsættes, at både beslutningen om at repatriere og beslutningen om at vende tilbage til Danmark er truffet af den pågældendes forældre eller af forældremyndighedsindehaveren, og at hjælpen til repatriering er blevet udbetalt til forældrene/forældremyndighedsindehaveren – og at det således ikke er den nu voksne udlænding selv, der har ansøgt om og modtaget hjælp til repatriering.

Fortrydelsesretten

Efter udlændingelovens § 17, stk. 1, bortfalder en opholdstilladelse, når udlændingen opgiver sin bopæl i Danmark. Tilladelsen bortfalder endvidere, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 6 på hinanden følgende måneder. Er udlændingen meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, og har udlændingen lovligt boet mere end 2 år her i landet, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder.

Efter udlændingelovens § 17, stk. 4, ophører en opholdstilladelse, der er givet i medfør af §§ 7-8, først efter stk. 1 og 2, når udlændingen frivilligt har taget bopæl i hjemlandet eller har opnået beskyttelse i et tredje land.

Det følger af udlændingelovens § 17 a, stk. 1, nr. 1, at uanset bestemmelsen i § 17 bortfalder en opholdstilladelse først, når en udlænding, der med henblik på at tage varigt ophold vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder og har opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8. Udlændingelovens § 17 a, stk. 1, nr. 1, giver således hjemvendte udlændinge mulighed for inden for en tidsmæssige grænse at bevare deres opholdstilladelse i Danmark (fortrydelsesretten).

Det følger af udlændingelovens § 17 a, stk. 6, at en udlænding kun én gang kan bevare sin opholdstilladelse i henhold til stk. 1-5. Muligheden for at bevare opholdstilladelsen kan således kun benyttes én gang.

Muligheden for at dispensere fra udgangspunktet i repatrieringslovens § 7, stk. 5, som beskrevet ovenfor, indebærer derfor ikke, at der samtidig dispensere fra udlændingelovens § 17 a, stk. 6. En udlænding, der har benyttet sig af fortrydelsesretten efter udlændingeloven § 17 a, stk. 1, én gang, har således ikke fortrydelsesret ved et nyt forsøg på at repatriere.

- ¹ Forslag nr. L 335 af 27. maj 1993 til Lov om ændring af lov om social bistand, lov om social pension og udlændingeloven
- ² Lov nr. 353 af 2. juni 1999
- ³ Forslag nr. L 190 af 25. februar 1999 til Lov om repatrieringslov

Notat om fortolkningen af repatrieringslovens § 7, stk. 6, hvorefter en familiesammenført udlænding kun kan modtage hjælp til repatriering, hvis vedkommende vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med referencen.

Baggrund

Repatrieringsloven omfatter flygtninge m.v., familiesammenførte til flygtninge m.v. samt andre familiesammenførte udlændinge, jf. repatrieringslovens § 3, stk. 1, jf. stk. 2-4. Familiesammenførte udlændinge er defineret i § 3, stk. 3 og 4.

Det fremgår af repatrieringslovens § 7, stk. 6, at en udlænding, der er omfattet af § 3, stk. 3 eller 4, kun kan modtage hjælp til repatriering, når den pågældende vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med person, til hvem udlændingen har den familiemæssige tilknytning, der har dannet grundlag for opholdstilladelsen (referencen). Der kan dog ydes hjælp til repatriering, hvis udlændingen er blevet skilt fra og ikke længere lever sammen med referencen, hvis referencen er død, hvis udlændingen som barn er blevet familiesammenført med sine forældre og efter det fyldte 18. år ønsker at repatriere, eller hvis der tale om en udlænding har opholdstilladelse på grundlag af en familiemæssig tilknytning til en herboende søn eller datter og er omfattet af repatrieringslovens § 10, stk. 1, nr. 4¹, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 7.

Muligheden for at modtage repatrieringsstøtte var fra 1990 reguleret som et aktstykke på finansloven og blev indført i lov om social bistand ved lov nr. 464

af 30. juni 1993 med henblik på en permanent videreførelse af den hidtidige ordning. Det fremgår af § 47 a, stk. 1, 1. pkt., i den daværende lov om social bistand, at en familiesammenført udlænding, kun kan ydes hjælp til repatriering, når den pågældende vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem de har den familiemæssige tilknytning, som har dannet grundlag for opholdstilladelsen.

Bestemmelsen er således blevet videreført stort set uændret i forbindelse med senere lovændringer, dog med de modifikationer, der fremgår af den nuværende § 7, stk. 7, i repatrieringsloven.

Af forarbejderne² til ændringen af bistsandsloven fremgår det, at personer, der har fået opholdstilladelse kun skal kunne omfattes af repatrieringsordningen, såfremt de repatrierer sammen med "hovedpersonen". Det fremgår ikke af forarbejderne, hvordan begrebet "sammen med" skal fortolkes, herunder om referencens tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland kan ske forud for at den familiesammenførte repatrierer, eller om tilbagevenden skal finde sted samtidig med repatrieringen.

Der er dog i repatrieringsordningen åbnet for, at repatriering kan ske tidsmæssigt forskudt. Således kan et ægtepar, der har truffet beslutning om repatriering, begge modtage hjælp til repatriering, selvom den ene ægtefælle vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland noget tid før de øvrige familiemedlemmer med henblik på at forberede familiens samlede tilbagevenden – en såkaldt forskudt repatriering. Dette gælder også, hvis den familiesammenførte ægtefælle repatrierer først.

Dansk Flygtningehjælp har over for Social- og Integrationsministeriet oplyst, at Dansk Flygtningehjælp i stigende grad modtager henvendelser fra udlændinge, der har opholdstilladelse på baggrund af familiesammenføringsreglerne, og hvor referencen (ægtefællen), er repatrieret alene forud for den familiesammenførte udlændings beslutning om at repatriere. Det bemærkes hertil, at der har været tale om familiesammenførte udlændinge, som har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse, og hvor deres opholdstilladelse i Danmark således ikke længere er knyttet til referencen.

Spørgsmålet er herefter, om disse familiesammenførte udlændinge kan vende tilbage til hjemlandet med støtte i medfør af repatrieringsloven, efter at referencen er vendt tilbage til hjemlandet.

Der er ikke tidligere taget stilling til, om begrebet ”vender tilbage sammen med” i repatrieringslovens § 7, stk. 6, også omfatter tilfælde, hvor referencen er vendt tilbage forud for den familiesammenførte udlændings ansøgning om repatriering.

Fortolkning af begrebet ”vender tilbage sammen med”, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 6

Det fremgår ikke direkte af forarbejderne, hvorfor bestemmelsen i repatrieringslovens § 7, stk. 6, oprindeligt blev indsat i loven. Bestemmelsen er dog angiveligt indsat med henblik på at hindre et misbrug af repatrieringsordningen, således man afskar risikoen for, at familiesammenførte udlændinge efter at have modtaget hjælp til repatriering på ny søgte om opholdstilladelse i Danmark som familiesammenført med referencen.

Social- og Integrationsministeriet bemærker i den forbindelse, at en sådan risiko ikke foreligger i tilfælde, hvor referencen er vendt permanent tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland forud for den familiesammenførtes beslutning om at repatriere.

En ordlydsfortolkning tilsiger ikke at ”sammen med” skal forstås som ”samtidig med”, men blot at den familiesammenførte ikke kan repatriere med repatrieringsstøtte alene.

Det er på den baggrund Social- og Integrationsministeriets vurdering, at formålet med repatrieringsloven – at give udlændinge med lovligt ophold her i landet et økonomisk grundlag for at repatriere, såfremt de ikke selv har midler dertil – sammenholdt med formålet med bestemmelsen i § 7, stk. 6 – at hindre misbrug af ordningen – fører til, at der ikke kan stilles betingelse om, at referencen vender tilbage samtidig med den familiesammenførte udlænding.

Bestemmelsen må på den baggrund forstås således, at referencen senest skal træffe beslutning om at repatriere eller – såfremt vedkommende ikke kan modtage hjælp efter repatrieringsloven – senest skal vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland samtidig med den familiesammenførte udlænding, dog således, at det fortsat er muligt at yde støtte, hvor der er tale om forskudt repatriering.

Er referencen vendt permanent tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland forud for den familiesammenførtes beslutning om at repatriere, vil en udlænding, der er omfattet af repatrieringslovens § 3, stk. 3 og 4, herefter ligeledes kunne ydes hjælp til repatriering.

Herved sikres det, at udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller 9 c, stk. 1, på baggrund familiesammenføringsreglerne, har mulighed for efter ansøgning herom at modtage hjælp til repatriering, selvom referencen har truffet beslutning om at vende hjem på et tidligere tidspunkt.

Der er med nærværende notat ikke tale om en udvidelse af repatrieringslovens personkreds men alene om et bidrag til fortolkningen af, hvordan begrebet ”vender tilbage sammen med” skal forstås.

- ¹ Der henvises herved til en af betingelserne for at modtage reintegrationsbistand, nemlig at udlændingen er fyldt 55 år, opfylder betingelserne for at modtage førtidspension eller er fyldt 50 år og på grund af sin helbredstilstand eller lignende må antages ikke at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag i hjem- landet eller det tidligere opholdsland.
- ² Forslag nr. L 335 af 27. maj 1993 til Lov om ændring af lov om social bistand, lov om social pension og udlændingeloven.

Bilag 9

Uddrag af udlændingeloven (§§ 17 og 17 a) (lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 704 af 8. juni 2017)

Kapitel 3*Bortfald og inddragelse af opholdstilladelser og arbejdstilladelser*

§ 17. En opholdstilladelse bortfalder, når udlændingen opgiver sin bopæl i Danmark. Tilladelsen bortfalder endvidere, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 6 på hinanden følgende måneder. Er udlændingen meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, og har udlændingen lovligt boet mere end 2 år her i landet, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder. I de nævnte tidsrum medregnes ikke fravær på grund af værnepligt eller tjeneste, der træder i stedet herfor.

Stk. 2. Ud over de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, bortfalder en opholdstilladelse, når en mindreårig udlænding har opholdt sig uden for landet i mere end 3 på hinanden følgende måneder på genopdragelsesrejse eller andet udlandsophold af negativ betydning for skolegang og integration.

Stk. 3. Det kan dog efter ansøgning bestemmes, at en opholdstilladelse ikke skal anses for bortfaldet i de i stk. 1 og 2 nævnte tilfælde. Anses en mindreårig udlændings opholdstilladelse for bortfaldet, skal Udlændingestyrelsen i forbindelse med afgørelsen vurdere, om udlændingen kan meddeles ny opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, jf. § 9, stk. 17, § 9 c, stk. 1, jf. § 9, stk. 17, eller § 9 c, stk. 1.

Stk. 4. En opholdstilladelse, der er givet i medfør af §§ 7-8, ophører først efter stk. 1 og 2, når udlændingen frivilligt har taget bopæl i hjemlandet eller har opnået beskyttelse i et tredje land.

Stk. 5. Stk. 1 finder ikke anvendelse for udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 3 og 12, § 9 i, stk. 1, hvis udlændingen er meddelt opholdstilladelse med henblik på at følge fællesuddannelsen Erasmus Mundus, Erasmus+ eller Nordic Master, § 9 i, stk. 2, og § 9 m, stk. 1, hvis udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 12.

§ 17 a. Uanset bestemmelsen i § 17 bortfalder en opholdstilladelse først, når en udlænding, der med henblik på at tage varigt ophold vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder og har opholdstilladelse efter

- 1) §§ 7 eller 8,
- 2) § 9 b,
- 3) § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9 b,
- 4) § 9 c, når tilladelsen er meddelt en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7,
- 5) § 9 e, når tilladelsen er meddelt tidsubegrænset,
- 6) § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af nr. 1-5, jf. dog stk. 3, eller

7) et andet grundlag end nævnt i nr. 1-6, hvis det bestemmes efter ansøgning.

Stk. 2. Det kan efter ansøgning bestemmes, at opholdstilladelsen for en udlænding omfattet af stk. 1 først skal anses for bortfaldet, efter en periode på op til 12 måneder efter den i stk. 1 nævnte periode. Ansøgning efter 1. pkt., som indgives efter den periode, der er nævnt i stk. 1, afvises, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder kun anvendelse for en udlænding omfattet af stk. 1, nr. 6, hvis udlændingen vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem udlændingen har den familiemæssige tilknytning, der har dannet grundlag for opholdstilladelsen.

Stk. 4. Uanset bestemmelsen i § 17 bortfalder en opholdstilladelse først, når en udlænding, der med henblik på at tage varigt ophold vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, har opholdt sig uden for Danmark i mere end 3 på hinanden følgende måneder og har opholdstilladelse efter

1) § 9 e, når tilladelsen er meddelt tidsbegrænset,

2) § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af nr. 1, jf. dog stk. 5, eller

3) et andet grundlag end nævnt i nr. 1 og 2, hvis det bestemmes efter ansøgning.

Stk. 5. Stk. 4 finder kun anvendelse for en udlænding omfattet af stk. 4, nr. 2, hvis udlændingen vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem udlændingen har den familiemæssige tilknytning, der har dannet grundlag for opholdstilladelsen.

Stk. 6. En udlænding kan kun én gang bevare sin opholdstilladelse i henhold til stk. 1-5.

Bilag 10

Uddrag af lov om social pension (§§ 2, 3, 3 a og 9) (lovbekendtgørelse nr. 1239 af 13. oktober 2016, som ændret ved lov nr. 659 af 8. juni 2017 og lov nr. 674 af 8. juni 2017)

Indfødsret

§ 2. Retten til pension er betinget af, at modtageren har dansk indfødsret.

Stk. 2. Dette gælder dog ikke:

1) Personer, der har haft fast bopæl her i riget i mindst 10 år mellem det fyldte 15. år og folkepensionsalderen, heraf mindst 5 år umiddelbart inden det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes. Indgives ansøgningen efter folkepensionsalderen, skal bopælskravene være opfyldt ved folkepensionsalderen.

2) Udlændinge, som har fået opholdstilladelse i Danmark efter § 7 eller § 8 i udlændingeloven.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, i hvilke tilfælde udsendt personale ved herværende diplomatiske og konsulære repræsentationer og sådanne personers familiemedlemmer skal have adgang til ydelser efter loven.

Bopæl

§ 3. Retten til pension er betinget af, at modtageren har fast bopæl her i riget eller hyre på dansk skib.

Stk. 2. Dette gælder dog ikke personer med dansk indfødsret, som har nået folkepensionsalderen, og som har haft fast bopæl her i riget i mindst 30 år mellem det fyldte 15. år og folkepensionsalderen.

Stk. 3. Personer med dansk indfødsret, som tager bopæl i udlandet efter at have fået tillagt pension, bevarer retten til pension, hvis de efter det fyldte 15. år har haft fast bopæl her i riget i mindst 10 år eller i mindst 1/4 af tiden fra det fyldte 15. år til det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes. Bopælskravet efter 1. pkt. skal være opfyldt umiddelbart inden det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes. Er ansøgningen indgivet efter folkepensionsalderen, skal bopælskravet være opfyldt ved folkepensionsalderen.

Stk. 4. Når særlige omstændigheder taler for det, kan Udbetaling Danmark tillade, at retten til pension bevares for personer, der tager bopæl i udlandet efter at have fået tillagt pension.

Stk. 5. Retten til at modtage pension i udlandet efter stk. 2, 3 og 4 omfatter folkepensionens grundbeløb, førtidspension bortset fra førtidspensionens pensionstillæg og tillæg efter §§ 14 og 69-72, engangsbeløb efter § 15 d, stk. 4, og tillæg efter §§ 15 f og 15 g beregnet på grundlag af folkepensionens grundbeløb.

§ 3 a. Udlændinge omfattet af § 2, stk. 2, nr. 2, som tager bopæl i hjemlandet eller det tidligere opholdsland efter at have fået tillagt folkepension, bevarer retten til at modtage folkepensionens grundbeløb og tillæg efter §§ 15 f og 15 g beregnet på grundlag af folkepensionens grundbeløb fastsat på grundlag af bopælstiden her i riget, jf. § 5.

Stk. 2. Tilsvarende ret har udlændinge omfattet af § 2, stk. 2, nr. 1, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens

- 1) § 9 b,
- 2) § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9 b,
- 3) § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, som følge af tilknytning til en person med opholdstilladelse som nævnt i stk. 1 og stk. 2, nr. 1 og 2,
- 4) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt til personer over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse som nævnt i stk. 1,
- 5) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 1 og 2,
- 6) udlændingelovens § 9 c, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding, samt
- 7) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c.

Retten til at bevare pensionen for personer nævnt i nr. 3-5 og nr. 7 er betinget af, at de pågældende vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem de har den familiemæssige tilknytning, som har dannet grundlag for opholdstilladelsen.

§ 4. Retten til pension er betinget af mindst 3 års fast bopæl her i riget mellem det fyldte 15. år og folkepensionsalderen.

Opgørelse af bopælstid mv.

§ 9. Ved opgørelse af bopælstid for personer, der tilkendes førtidspension, og som er omfattet af § 2, stk. 2, nr. 2, sidestilles bopæl i oprindelseslandet med bopæl her i riget. Det samme gælder andre lande, hvori den pågældende har haft bopæl på et grundlag svarende til det, der er nævnt i § 7 i udlændingeloven.

Stk. 2. Stk. 1 finder anvendelse, uanset om den pågældende opnår dansk indfødsret.

Stk. 3. Stk. 1 anvendes kun, så længe den pågældende har fast bopæl her i riget.

Stk. 4. Stk. 1 anvendes ikke for perioder, hvor der er ret til pension fra oprindelseslandet og andre lande, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 5. Stk. 2-4 finder tilsvarende anvendelse, når en person er overgået fra førtidspension til folkepension ved folkepensionsalderen, jf. § 5, stk. 3, i denne lov og § 6 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Bilag 11

Uddrag af lov om aktiv socialpolitik (§ 5, § 81, § 85 og § 95) (lovbekendtgørelse nr. 261 af 21. marts 2017)

Kapitel 2

Statsborgerskab og bopæl

[...]

§ 5. Personer, der opholder sig i udlandet, kan ikke få hjælp efter denne lov.

Stk. 2. Kommunen kan dog i særlige tilfælde tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet, hvis

1) modtageren deltager i aktiviteter, der er led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller revalidering efter denne lov,

2) modtageren udøver aftalt eller fastsat samvær, som ikke kan foregå her i landet, med egne børn under 18 år,

3) modtageren har brug for nødvendig lægebehandling, som den pågældende ikke kan få her i landet, eller

4) der i øvrigt foreligger ganske særlige forhold, f.eks. besøg hos en nær pårørende, der er alvorligt syg.

Stk. 3. Det er en betingelse for at bevare hjælpen i udlandet, at opholdet ikke hindrer, at modtageren kan opfylde de almindelige betingelser for hjælp, herunder at den pågældende kan tage imod tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

Stk. 4. Modtageren kan dog opholde sig i udlandet, mens pågældende har ret til ferie efter § 13, stk. 11 og 12, § 54 a, § 68 a, stk. 4, § 69, stk. 4 og 5, § 69 j, stk. 11, § 69 k, stk. 4, § 74, stk. 1, nr. 4, og § 74, stk. 2, nr. 3.

[...]

Kapitel 10

Hjælp i særlige tilfælde

Enkeltudgifter

§ 81. Kommunen kan yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter til en person, som har været ude for ændringer i sine forhold, hvis den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden. Hjælpen kan normalt kun ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses. Kommunen kan dog efter en konkret vurdering undtagelsesvis yde hjælp til en udgift, der har kunnet forudses, hvis afholdelsen af udgiften er af helt afgørende betydning for den pågældendes eller familiens livsførelse.

[...]

Flytning

§ 85. Kommunen kan yde hjælp til en flytning, som forbedrer ansøgerens eller familiens bolig- eller erhvervsforhold, herunder en flytning, hvor der flyttes fra en bolig med en boligudgift, der ikke svarer til ansøgerens eller familiens økonomiske formåen, til en bolig med lavere boligudgift. Det er en betingelse for hjælpen, at hverken ansøgeren eller ægtefællen har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

Stk. 2. Hvis flytningen sker til udlandet, er det en forudsætning for, at kommunen kan yde hjælp hertil, at ansøgeren er statsborger i eller har særlig tilknytning til vedkommende land, eller at ansøgeren er sikret varige arbejdsmuligheder i landet.

[...]

Kapitel 12

Tilbagebetaling m.v.

§ 91. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling,

1) når en person mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger som krævet efter § 74 d, stk. 4, og § 92, stk. 4, i denne lov, integrationslovens § 49, stk. 2, eller § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område,

2) når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter denne lov,

3) når en person har modtaget hjælp efter § 12, stk. 2, og efterfølgende får udbetalt uddannelsesstøtte efter SU-loven, der dækker samme tidsrum, eller

4) når en person er omfattet af en sanktion efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 2. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling,

1) når en person mod bedre vidende har undladt at give Udbetaling Danmark oplysninger som krævet efter § 4 i lov om Udbetaling Danmark, eller

2) når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter §§ 6 eller 85 a i denne lov.

[...]

§ 95. Tilbagebetalingskravet opkræves af kommunen efter regler fastsat af beskæftigelsesministeren i samråd med skatteministeren. Det kan herunder fastsættes, at en betalingsaftale bortfalder, hvis skyldneren trods påkrav udebliver med ydelser.

Stk. 2. Tilbagebetalingskravet bortfalder, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Bilag 12

Oversigt pr. 31. august 2017 over lande uden for Norden og EU/EØS, som Danmark har indgået bilaterale aftaler om social sikring med

- Australien
- Bosnien-Hercegovina (statssuccederet i aftalen indgået mellem Danmark og Jugoslavien)
- Canada
- Chile
- Fillippinerne
- Indien
- Israel
- Kina
- Makedonien (statssuccederet i aftalen indgået mellem Danmark og Jugoslavien)
- Marokko
- Montenegro (statssuccederet i aftalen indgået mellem Danmark og Jugoslavien)
- New Zealand
- Pakistan
- Quebec
- Serbien (statssuccederet i aftalen indgået mellem Danmark og Jugoslavien)
- Sydkorea
- Tyrkiet
- USA

**Oplysningsskema i forbindelse med frivillig tilbagevenden til hjemland eller tidligere opholdsland
(repatriering)**

Oplysningsskemaet er udgangspunktet for rådgivningen og vil – såfremt det ønskes – blive benyttet til at indhente oplysninger hos myndighederne om opholdsgrundlag i Danmark. Dette er nødvendigt for at kunne give konkret rådgivning om støttemuligheder og betydning af repatriering for opholdsgrundlaget i Danmark.

Skemaet skal fremsendes til:

Dansk Flygtningehjælp, Borgergade 10, 3. sal, 1300 København K.

Udlændingenr. :

CPR.nr.:

Navn:

Nationalitet/land:

Adresse i Danmark:

Telefon i Danmark:

Ønsker at vende tilbage til:

Adresse:

By:

Land:_Telefon:

Vender du tilbage sammen med nær familie (navn(e) og CPR.nr.)?

Efterlader du nær familie i Danmark (navn(e) og CPR.nr.)?

Ønskes der tolk til samtalen? Nej Ja – hvilket sprog?

Må der indhentes oplysninger om opholdsgrundlag hos myndighederne? Nej Ja

Dato Underskrift

Kommune: Sagsbehandler:

Telefon: E-mailadresse:

Vejledning til oplysningsskema

I henhold til lov nr. 353 af 2. juni 1999 har udlændinge mulighed for at modtage støtte, hvis de forlader Danmark for at tage varigt ophold i deres hjemland eller tidligere opholdsland.

Loven gælder for flygtninge og familiesammenførte udlændinge.

Dansk Flygtningehjælp står for rådgivning af personer, som overvejer at vende tilbage til hjemland eller tidligere opholdsland.

Dette oplysningsskema er *kun* til brug for Dansk Flygtningehjælp. På baggrund af skemaet indkalder og forbereder vi os til samtale/rådgivning med den person, der overvejer at repatriere.

At skrive under på dette skema har *ingen* bindende betydning hverken for ansøger eller sagsbehandler.

Dansk Flygtningehjælp har brug for at have en kontaktperson i bopælskommunen, idet behandlingen af ansøgning om økonomisk støtte ved tilbagevenden til hjemland eller tidligere opholdsland påhviler bopælskommunen.

Hent oplysningsskemaet fra vores hjemmeside og gem det på din harddisk. Når du har udfyldt skemaet, kan du vedhæfte det som en 'attachment' til en e-mail.

Send mailen til repatrieringsrådgiverne i Dansk Flygtningehjælp på atvendehjem@drc.dk

Skemaet kan også printes ud og sendes som almindelig post..

Yderligere spørgsmål kan rettes til Dansk Flygtningehjælp på telefon 33 73 50 00 eller via e-mail til atvendehje,@drc.dk